

Statsforvaltningen Hovedstaden, Tilsynet
Borups Allé 177, blok D-E
2400 København NV

hovedstaden@statsforvaltning.dk
tilhov@statsforvaltning.dk

Nørrebro, d.1. juli 2008

Klage over Københavns Kommunes socialfaglige tilsyn i Gaderummet d.2.juni og 15.august 2006, samt over den efterfølgende sagsbehandling.

Jeg skal hermed indgive klage over Københavns Kommunes socialfaglige tilsyn med Gaderummet ud fra socialfaglig tilsynsrapport for Gaderummet 2006. Min klage angår, at Tilsynet i deres rapport gennem deres 2 besøg i Gaderummet viderebringer urigtige oplysninger om faktuelle forhold, som det – trods en række af begrundede indsigelser – ikke har været muligt at komme i dialog omkring, med korrektion til følge.

Konsekvensen har været, at Gaderummet har fået frataget sin godkendelse og sit tilskud på faktisk fejlagtigt grundlag, samt at dette grundlag efterfølgende, af forvaltning, udvalg og socialborgmester, samt af andre foranlediget hertil, er blevet brugt mod undertegnede, til at miskreditere min faglighed og personlige habitus og integritet, samtidig med at Gaderummet er blevet sat i negativt lys af myndigheder på et ikke-dokumenteret grundlag. Vejen fra første udkast til tilsynsrapport til den efterfølgende urettede og færdige tilsynsrapport, trods klare faktuelle fejl, er her Genoptryk af faglig artikel med reference til Tilsynsrapportens tilblivelse, november 2007.

Det skal nævnes at Tilsynets observationer har mundet ud i 6 påbud til Gaderummet. Efter en drøftelse med Socialforvaltningen af de klare fejl, der mentes at være i rapporten, samt forsøg på at få specificeret konkrete kritikpunkter, således at Gaderummet kunne handle på kritikken, fremsendte Gaderummet en imødekommelse af disse 6 påbud, som tog højde for at Tilsynet ikke kunne eller ville oplyse eller uddybe konkrete beskrivelser i rapporten. Gaderummet fandt derfor at problemet var løst. Af årsager jeg ikke er bekendt med, tilsidesatte Københavns Kommune tilsyneladende min og Gaderummets plan for efterlevelse af kravene i rapporten, og fratog Gaderummet sin godkendelse og sit tilskud med henvisning til "ikke at ville efterleve rapportens krav", og dermed ikke levede op til sin godkendelse. Dette var ikke til at forstå, nu hvor vi netop havde imødekommet de 6 påbud, der var i rapporten.

Undertegnede og Gaderummet kunne efterfølgende konstatere at Københavns Kommune, på trods af Gaderummets imødekommenhed overfor kravene i rapporten og Københavns kommunes modtagelsen af planen for efterlevelse af påbuddene, efterfølgende, gang på gang og vedvarende kritiserede Gaderummet med henvisning til, at Gaderummet ikke skulle have efterlevet kravene, og særligt med henvisning til de uspecificerede beskrivelser i rapporten, som Gaderummet ikke kunne få uddybet. Når Københavns Kommune derfor vender tilbage til rapportens beskrivelser, og genfremsætter urigtige oplysninger om Gaderummet, ser jeg det derfor som værende nødvendigt at vende tilbage til de urigtige oplysninger om faktuelle forhold, der er i tilsynsrapporten. Det gøres således i denne klage.

Anmodning om identifikation af to af mig påståede fejlbehandlede personer.

Et alt afgørende punkt i kritikken af Gaderummet er Tilsynsmyndighedens konstatering, på deres besøg i Gaderummet d.2.juni og 15.august 2006, kl.9.30-15, at der er to personer, "en stærkt

psykisk syg og en alvorligt psykisk syg”, som ikke modtager den korrekte behandling grundet Gaderummet og undertegnede daglige leder. Heraf de specificerede psykiatriske påbud fra Tilsynet. Påbuddene indstifter en anden organisation, end den som Gaderummet er godkendt til, og det vil ikke være muligt for Gaderummet at følge dette, da det strider direkte mod dets godkendelsesgrundlag, og mod præmissen, at Gaderummets midler skal bruges til den specificerede målgruppe af unge for Gaderummets arbejde. Desuden synes Tilsynsmyndighedens tilsyn og dets konklusioner, at medføre et krav til Gaderummet om ”anvendelse af ambulant tvang” til medicinsk psykiatrisk behandling – som vi mener klart er lovstridigt – et forhold jeg skal bede om vil blive undersøgt nærmere.

I min tilbagemelding til Tilsynsmyndigheden skriver jeg blandt andet følgende allerede d.6.december 2006:

”Tilsynet refererer samtale med to unge, hvor enkelte dog var ”svært psykisk syge”. En andet sted omtaler Tilsynet en ”alvorlig psykisk syg”. Når Tilsynet mener at kunne skrive sådan om Gaderummets unge, så stiller man også op til videre handlen. Der er behov for, at Tilsynet identificerer den/de pågældende personer, samt fremlægger deres faglige vurderingsgrundlag, så der kan handles på det, og således at de unge der vedvarende har tanker om ”Er det mig, de mener?” kan få lidt hvile, og den pågældende unge en revurdering af indsatsen. Det må tages herfra sammen med den pågældende”(s.9 i mit første svar til Tilsynsmyndigheden, 6.december 2006).

Siden er skrivelse på skrivelse tilsendt Københavns Kommunes forvaltning og udvalg. Gaderummet har som institution anmodet om identifikation; undertegnede har anmodet om det, og flere unge i Gaderummet har skrevet til Socialudvalget og Socialborgmester Mikkel Warming med anmodning om identifikation, men identifikation er blevet afslået og/eller der er blevet talt udenom. Samtidig er Socialborgmester Mikkel Warming i sommeren 2007 gået i pressen, hvor han hævder eksistensen af yderligere to fejlbehandlede / vanrøgtede unge personer i Gaderummet. Socialborgmesteren vil heller ikke dokumentere disse, men hævder at have ”givet sig selv tavshedspligt”, og at sagen ender her.

Trods at jeg allerede i den første skrivelse af d.6.december 2006 anmodede om, at få identificeret de pågældende personer – der måtte være sket forvekslinger eller andet – så fik jeg ikke svar tilbage, trods at der er tale om helt klare faktuelle fejl, upåagtet Tilsynsmyndighedens såkaldte observationer.

Det er muligt for Gaderummet og undertegnede at identificere de påståede psykisk syge i Gaderummet, men lige meget hvilke af disse unge, der er tale om, så stemmer de ikke overens med Tilsynsrapportens beskrivelser, eller at der på nogen led skulle være gjort fejl i forhold til de pågældende unge.

Den eneste sammenhæng vi kan finde fra Gaderummets side, er flere mislykkede forløb fra den psykiatriske konsulent Henrik Rindoms side. Men ingen af disse, af psykiater Henrik Rindom behandlede unge, var til stede, da Tilsynsmyndigheden var på deres besøg i Gaderummet. Så hvis det angår disse unge, så må kritikken rettes her, mod psykiater Henrik Rindom og ikke mod ledelsen og undertegnede i Gaderummet. Samtidig forkaster dette tilsynsrapporten, da den i så tilfælde er tillempet og manipuleret med forhold udefra, som selv skulle være en del af tilsynet.

Når jeg går så vidt som at nævne at dele af rapporten skulle være tillempet oplysninger, er det bl.a. fordi at Tilsynet ved deres 2 besøg i Gaderummet, sagde farvel med udgangsreplikken: ”Vi har

ingen påbud til jer". Dette blev sagt overfor den samlede medarbejdergruppe i Gaderummet på tidspunktet. Derudover virker det mistænkeligt at der i rapporten står beskrevet, at der ved tilsynsbesøget er foretaget samtaler med bl.a. den psykiatriske konsulent Henrik Rindom. Henrik Rindom var ikke til stede i Gaderummet under disse to tilsynsbesøg d. 2. juni og 15. august 2006. Hvordan kan tilsynsførende så have talt med den psykiatriske konsulent?

Derudover har en ung i Gaderummet som blev interviewet af de tilsynsførende, udtrykt kraftigt undren over at væsentlige udtalelser om sine positive oplevelser og tilbagevenden til et normalt liv, ved at være kommet ud af sin antidepressive medicin, ikke beskrives eller tillægges vægt i rapportens kritik overfor Gaderummet om medicin. Vedkommende ung i Gaderummet var den eneste, der på tidspunktet for tilsynsbesøgene, var tilstede i Gaderummet, og som samtidig havde noget som helst at gøre med medicin i Gaderummet, hvorfor tilsynets kritik må antages at dreje sig om pågældende, men som altså hverken kan genkendes af pågældende selv eller undertegnede. Den pågældende unge har selv i 2007 indgivet klage til Ombudsmanden over tilsynet fra Københavns Kommune, men da den unge ønskede at være anonym overfor kommunen, indtil klagen var behandlet, af frygt for igen at blive manipuleret, kunne Ombudsmanden ikke viderebringe klagen. Den unge har overfor undertegnede givet udtryk for, at vedkommende meget gerne vil kontaktes af Statsforvaltningen med henblik på aflæggelse af vidnesbyrd, herunder at give indsigt i den skriftlige klage til Ombudsmanden, indeholdende alle relevante informationer i forbindelse med den unges samtale med de tilsynsførende.

Derudover virker det højst mærkværdigt at Gaderummet ikke kan få identificeret de to i rapporten beskrevne psykisk syge. Hvorfor kan eller vil tilsynet ikke oplyse hvem det er der skulle være svigtet i Gaderummet? Bl.a. på også denne baggrund virker det som om, der er noget der ikke er gået rigtigt til i forbindelse med tilsynsrapportens tilblivelse.

Et argument fra Socialforvaltningen er, at de tilsynsførende er fagfolk med mange erfaringer. Men det er erfaringer med traditionelle psykiatriske bosteder, hvad Gaderummet med sin af Socialministeriet godkendte socialpsykologiske indfaldsvinkel adskiller sig fra. Uanset erfaring eller ej, så har de ikke erfaring med det socialpsykologiske; og de er ikke kompetente til at stille diagnoser, hvad vi mener, heller ikke er deres opgave. Trods en kvalitativ forskellighed, så tilsynes kommunen Gaderummet efter almindelig skabelon for tilsyn af psykiatriske bosteder. Gaderummet gjorde de tilsynsførende opmærksom på denne forskel, men de insisterede på, at Gaderummets praksis skulle ned i det fortrykte skema – hvilket kun var muligt ved at negligere Gaderummets godkendelsesgrundlag. Det Sundhedsfaglige tilsyn stødte på samme problem, men erfarede ingen problemer i at Gaderummet adskilte sig fra kommunens andre steder.

Anmodning om en undersøgelse af tilsynsrapport tilblivelsesproces og dens slutprodukt

Det er min klare opfattelse, at der er manipuleret med Tilsynsrapporten på den ene eller den anden måde. Tilsynsrapportens indhold tillempes med forhold udefra, som de tilsynsførende ikke selv har haft kontakt med, som påstået, og/eller at de tilsynsførende mangler faktuelle oplysninger for deres vurderinger af bestemte konkrete personer, som de under deres besøg skulle have observeret i Gaderummet. Der kan også være tale om, at tilsynsførende besnækkes af psykiater, der vil tørre klare svigts af på Gaderummet, frem for selv at tage deres professionelle ansvar.

Samme psykiater, konsulent Henrik Rindom, fremfører endvidere i en skrivelse til forvaltningen og socialudvalget, at Gaderummet ikke ville samarbejde med ham. Det sker i brev af 3.marts 2007.

Brevet sendes ikke til Gaderummet, og Gaderummet erfarer først eksistensen af brevet på et møde i kommunen d.14.marts 2007. Trods lovning om fremsendelse af brevet fra psykiater Henrik

Rindom, må Gaderummet rykke flere gange, og da Gaderummet endelig modtager brevet, er følgeskrivelsen tilbagedateret med næsten en måned.

Forud brevet fra Henrik Rindom går en proces i Gaderummet, hvor Henrik Rindom for anden gang indenfor 4 måneder overfor den samlede personalegruppe, i februar 2008, afkræves at passe sit arbejde, overholde egne indgåede aftaler i Gaderummet, eller at finde en tidligere lovet kollega, der kan overtage arbejdet, da han ikke selv har tid eller magter det. Det er aldrig blevet undersøgt, at psykiater Henrik Rindom fremfører ukorrekte oplysninger om sit psykiatriske konsulentarbejde i Gaderummet overfor Socialforvaltningen og Socialudvalget, og det skal jeg bede om bliver undersøgt. Jeg skal henvise til min kronik i Jyllandsposten d.1.oktober 2007: Den katastrofale lukning.

Den manglende undersøgelse af de tilsynsførendes observationer, som tilsynsrapporten har som grundlag, mener jeg undergraver Gaderummet og undertegnendes retssikkerhed. De ikke undersøgte forhold fra tilsynsrapporten, benyttes af forvaltningen til at miskreditere Gaderummets arbejde overfor Socialministeriet/Velfærdsministeriet, der opfatter problemerne i Gaderummet som blandt andet ”faglige uhensigtsmæssigheder”, og på hvilket grundlag Socialministeriet / Velfærdsministeriet har givet Københavns Kommune ret til at inddrage Gaderummets midler (Socialministeriet til Socialforvaltningen, svar af 30. april 2007).

Jeg er siden foråret 2007 af Socialforvaltningen, Socialudvalget og Socialborgmesteren blevet kritiseret for stort set alt i forhold til de unge i Gaderummet, og som Gaderummet er til for, men dokumentation for, at jeg har gjort noget galt og i forhold til hvilke personer, dette gælder, har jeg ikke modtaget nogen af, af nogen art.

Det synes at svare til – af mangel på bedre billede – at fx et hospital modtager påbud om at rette op på brandsikkerheden, men hospitalet kan ikke få at vide, hvor der er problemer, der skal rettes op, men anmodningen om at få identificeret de pågældende uregelmæssigheder, hvad problemer er og hvori det består, fører til at hospitalets ledelse skrives ud som uansvarlig samarbejdspartner med et brandfarligt hospital, som man ikke vil brandsikre.

Sidst kunne jeg høre på P4 om Gaderummet 24.juni 2008, kl.9.30, at jeg blev beskrevet som ”inkompetent” af et enigt Socialudvalg. Det blev ikke præciseret, hvori det inkompetente bestod, men det er også allerede beskrevet i ovenstående indledende afsnit om Københavns Kommunes tilsyn med Gaderummet, om min fejlende position, handleevne og praktiker i forhold til de pågældende psykisk syge. Det synes at være Socialudvalget og Socialborgmesterens ønske, at skabe den opfattelse, at når det er sådan i forhold til en eller endog to psykisk syge, så må der være mange, der heller ikke behandles korrekt – af mig!

Mine muligheder for fremover at kunne arbejde som psykolog, eller kunne modtage tilskud fra offentlige myndigheder, fratages mig, når jeg ikke kan få dokumentation for, hvad jeg som professionel person har gjort galt. Jeg har ingen muligheder fremover på arbejdsmarkedet grundet dette.

Men mit svar på tilsynsrapporten, og herunder min anmodning om afklaring af hvor jeg har gjort fejl, dét svar kan jeg ikke få. Hverken dengang eller senere. Der er snart gået 2 år. Og som nævnt, har Socialborgmester Mikkel Warming endog digtet videre, med to andre personer, som jeg i min egenskab af daglig leder i Gaderummet skulle have svigtet, men som han heller ikke vil identificere, men proklamerer blot at have pålagt sig selv tavshedspligt overfor. Kan man egentligt dette? Er det lovligt at gøre? Er det forvaltningsretsligt acceptabelt?

Hvis det bare så var ”værtshussnak”, men det gøres i egenskab af borgmester. Jeg mener at jeg har krav på at få forelagt dokumentation for, hvad jeg angiveligt skulle have gjort af fejl i forhold til konkrete mennesker under min varetægt, og på grundlag af hvilket min person og faglighed efterfølgende beklilles. Og på hvilket grundlag endog Gaderummet efterfølgende helt afvikles.

Det vil desværre nærme sig tragikomiske niveau at skulle beskrive arten og antallet af henvendelser, fra Gaderummet, fra bruger 1, bruger 2, bruger 3, bruger 4-> osv., mig selv, medarbejder 1, medarbejder 2-> osv., til forvaltning, udvalg og borgmester, fra sagen startede og frem til i dag, hvor vi anmoder om identificering af de påståede psykisk syge i Gaderummet, som Gaderummet påstås at have svigtet, og som skulle være fejlbehandlet, nærmest misrøgtet. Trods at det sort på hvidt står i Tilsynsrapporten, så vil en samlet kommune ikke afklare, hvori svigtet og fejlbehandlingen består, dvs. fremlægge dokumentation for at der er begået fejl fra Gaderummets side.

Inddragelse af Ombudsmanden

Gaderummet har henvendt sig til Ombudsmandsinstitutionen for at få et svar, men forvaltningen har ikke villet identificere de pågældende psykisk syge, trods gentagne anmodninger, fremskyndet af Ombudsmandsinstitutionen. Vores anmodning til Ombudsmanden, samt den efterfølgende korrespondance, er her: Gaderummet og Folketingets Ombudsmand.

Vi skal, skrives det tilbage fra Socialforvaltningens side, have tillid til de Tilsynsførendes observationer i Gaderummet, da de har mange års erfaringer. Dette skrives i 2008 efter, at skandale på skandale omkring tilsyn af psykiatriske bosteder i Københavns kommune væltede frem af kommunekufferten. Men Gaderummet tilsyn kan ikke drages i tvivl, står det til Socialudvalget i Københavns Kommune; - det var kun tilsyn andre steder der kunne fejle. Dét er der ingen der forstår i Gaderummet. Det opleves som en total krænkelse af enhver form for retssikkerhed.

Da Ombudsmandsinstitutionen skulle til at behandle vores anmodning om reel identifikation af de pågældende personer fejlbehandlede personer i Gaderummet, gik kommunen i Fogedretten og Ombudsmandsinstitutionen måtte efterfølgende meddele, at de måtte lægge sagen, nu hvor den var sendt til retten.

Afsluttende

Jeg skal anmode om at Statsforvaltningen tager min klage op, og at den får opsættende virkning i forhold til Københavns Kommunes intervention overfor Gaderummet, herunder at Gaderummets tilskud genudbetales. Københavns Kommune har nu i mere end 1½ år undladt at svare eller snakket udenom, hvilke 2 svigtede personer, som Gaderummet afvikles på grundlag af. Københavns Kommune må dokumentere sine påstande, eller straks give Gaderummet dets midler tilbage. Det skal understreges, at det ikke er det ansættelsesretslige for Gaderummet eller undertegnede, som denne klage angår, men selve det grundlag, hvorpå Gaderummets bevilling stoppes, og hvor undertegnede tilsyneladende tilskrives en overordnet rolle .

Med venlig hilsen

Kalle Birk Madsen
Kalle Birk-Madsen, cand.psych.
Gaderummet, Rådmandgade 60
2200 København N.
Tlf. 3581 5555; mob.2487 9126

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialforvaltningen

Gaderummet
Kalle Birck- Madsen
Rådmandsgade 60
2200 København N

Dato: Den 8. november 2006

Vedrørende tilsynsrapport på Gaderummet.

Hermed følger udkast til tilsynsrapporten med henblik på, at institutionen får mulighed for at fremkomme med *faktuelle* rettelser. Tilsynsrapporten er udfærdiget på baggrund af tilsynsbesøg den 2. juni og 15. august 2006.

Tilsynene er foretaget i henhold til § 39 i Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Tilsynene er gennemført på grundlag af tilsynsmanual udarbejdet af socialforvaltningen og gennemført i dialog med lederen, fire medarbejdere, gadesygeplejersken, psykiatrisk konsulent og femten til tyve beboere og unge fra værestedet.

Tilsynene var uanmeldte tilsynsbesøg og gennemført som skærpede tilsynsbesøg.

Formålet med tilsynet er:

- At påse, at borgerne får den hjælp de har ret til efter loven og efter de beslutninger, som socialudvalget har truffet.
- At hjælpen er tilrettelagt og bliver udført på en faglig og økonomisk forsvarlig måde.
- At forebygge ved at gribe korrigerende ind, før mindre problemer udvikler sig til alvorlige problemer.
- At medvirke til, at der foregår en løbende kvalitetsudvikling på bosteder, bostentre og i dagtilbud.

Kontoret for Tilsyn, Kvalitet
og Service i enkelt-sager

Benstorffsgade 17³
1592 København V

Telefon
33 17 33 17

Direkte telefon
33 17 32 21

Telefax

E-mail:
Elsebeth.Hytten
@sof.kk.dk

side 2

Forud for tilsynsbesøget har tilsynet læst regnskabsberetning for året 2005 for Gaderummet, som også indeholder en pædagogisk status. Tilsynet har ikke forholdt sig til regnskabet.

Som det fremgår af rapporten, har tilsynet givet følgende påbud i forhold til:

- Tilbudets målgruppe, målsætning og brugersammensætning.
- Tilbudets fysiske rammer.
- Tilrettelæggelse af den samlede indsats over for brugeren.
- Medicinhåndtering.
- Alkohol og stofmisbrug.

Tilsynet har givet henstilling om:

- Tilsynets fysiske rammer.

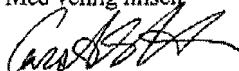
Tilsynet har givet følgende råd og vejledning:

- Om pårørende i tilbudet.

Såfremt Gaderummet har faktuelle bemærkninger til tilsynsrapporten skal disse sendes til Kontoret for Tilsyn, Kvalitet og Service i enkeltsager og Kontoret for Voksne med særlige behov, 14 dage fra modtagelsen af rapportudkastet.

Tilsynet skal derefter bede jer om en tids- og handleplan for hvordan I vil imødekomme tilsynets påbud og henstillinger. Handleplanen skal sendes til Kontoret for Tilsyn, Kvalitet og Service i enkelt sager og Mål og Ramme kontoret for Voksne med særlige behov, en måned fra modtagelsen af den endelige tilsynsrapport.

Med venlig hilsen

Carsten Stæhr Nielsen

Karen Elmegaard

Kopi af rapport og brev sendes til kontoret for voksne med særlige behov og formand for bestyrelsen, Ole Henriksen.

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialforvaltningen
Kvalitet og Tilsyn

TILSYNSRAPPORT

Tilsynsrapport for	Gaderummet	Sagsnummer:
Tilsynsførende	Elsebeth Hytten og Liselotte Nielsen	319632
Tilsynet udført d.	2. juni og 15. august 2006	
Forrige tilsyn udført d.	Ingen tidligere tilsyn	Dokumentnummer:
Tilsynet var anmeldt / uanmeldt	uanmeldt	1921047
Tilsynsbesøgets struktur / Deltagere ved tilsynet	Tilsynet talte med lederen, fire medarbejdere, gadesygeplejersken, psykiatrisk konsulent, femten til tyve beboere og unge fra værestedet.	Oprettet af: Lise Lotte Nielsen
Rapporten er sendt til (MR-kontor, døgn-/dagtilbud, SUD, Direktion, andet...)		

Formålet med tilsynet

- At påse, at borgerne får den støtte, som de har ret til efter loven og efter de beslutninger, som Socialudvalget har truffet
- At virksomheden er tilrettelagt og bliver udført på en fagligt forsvarlig måde, i overensstemmelse med gældende love og regler for virksomheden
- At forebygge, ved at gribe korrigerende ind før mindre problemer udvikler sig til alvorligere problemer
- At medvirke til, at der foregår en løbende kvalitetsudvikling på døgn- og dagtilbuddene

Såfremt der ønskes råd og vejledning omkring håndtering af konkrete henstillinger og påbud i nærværende tilsynsrapport, kan Kvalitets- og tilsynskontorets konsulenter kontaktes.

Særligt fokus for tilsynsbesøget

Tema	Formål
Særligt fokus for tilsynsbesøget	Formålet er, at der <i>kan</i> fokuseres på specifikke og aktuelle problemstillinger indenfor et givent område (fx på en bestemt type tilbud, på grundlag af aktuel bekymring eller andet).
Mulige emner	Beskrivelse
• Overordnet ramme for det særlige fokus • Tilbuddets specifikke håndtering af emnet • Mulige "løsninger" / handlemuligheder	De politiske forudsætninger for etablering/godkendelse af Gaderummet som opholdstede og værested for unge marginaliserede hjemløse har været præget af megen debat og kritik både i pressen og blandt de Københavnske politikere. I 2001 var der en kraftig debat om at lukke Gaderummet på grund af, at der opholdt sig unge/børn under 18 år, der var udtalt brandfare, alkohol og hashmisbrug, vold indbyrdes blandt de unge, og manglende samarbejde med Københavns Kommune. Gaderummets lokaler lå dengang på Nørrebrogade. Der opstod brand i den øverste etage, med nød og næppe blev der ingen personskade. På trods af kritikken og debatten besluttede Københavns Kommune fra maj 2002 at gå ind i en medfinansiering af Gaderummet. Københavns Kommune godkendte, at Gaderummet kunne ansøge Socialministeriet satspulje til social udsatte. Socialministeriet stillede sig positivt overfor ansøgningen. I perioden fra 2001 til 2003 blev Gaderummet drøftet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget mange gange og der blev nedsat en arbejdsgruppe, der skulle følge Gaderummet på nært hold. Blandt de forhold som indgik var, at unge med psykiske lidelser blev holdt borte fra psykiatrisk behandling på grund af stedets generelle skepsis over for det psykiatriske behandlingssystem. I 2003 blev der indgået en aftale mellem Københavns Kommune og Socialministeriet om bevilling af satspuljemidler. En af betingelserne for bevillingen var, at Gaderummet skulle være omfattet af Københavns socialfaglige tilsyn og sundhedsfagligt tilsyn fra embedslægen. Det blev samtidigt muligt for Gaderummet at flytte til mere velegnede lokaler. Gaderummet flyttede ind i nye lokaler i Rådmandsgade på Nørrebro i maj 2005.
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Gaderummet arbejder alternativt og derfor ud fra et andet normset, end der

Særligt fokus for tilsynsbesøget

	sædvanligvis er i Københavns Kommunes tilbud til udsatte unge. Tilsynet har taget særligt hensyn til Gaderummets" historie" og det alternative normsæt.
Råd og vejledning	
Henstilling	
Påbud	

Tilbuddets målgruppe, målsætning og brugersammensætning

Tema	Formål
Tilbuddets målgruppe, målsætning og brugersammensætning	Formålet er at vurdere sammenhængen mellem tilbuddets brugersammensætning, målsætning og værdier.
Målgemener	Beskrivelse
• Beskrivelse af målgruppen og overordnet målsætning for tilbuddet • Hvordan er der sammenhæng mellem tilbudets aktuelle brugersammensætning og målsætning? • Hvordan går arbejdet med indsatsområder ifølge udviklingsplanen?	Unge over 18 år, som er hjemløse, og hvis tilværelse er præget af kaos og tydelige personlige og sociale problemer. Det er personer, som i kraft af tidligere erfaringer har et skeptisk forhold til almindelige hjælpe- og behandlingsmuligheder. De er præget af overlevelse og et ofte angstpræget forhold til omverdenen samt misbrug. Målet for det pædagogiske og psykologiske arbejde er, at styrke den enkelte unges aktuelle situation og mulighed for at bo gradvist mere selvstændigt i egen bolig og i det omfang den unge har tilstrækkelig erhvervsevne, at gøre den unge selvforsørgende. Tilsynet talte med mange af de unge, hvoraf en var 17 år gammel. De fleste af de unge vi talte med tilhørte målgruppen, enkelte var dog, efter vores vurdering, svært psykisk syge. Der er en stor gruppe af unge fra Ghana, Polen og Letland. På spørgsmål til lederen, om der opholdt sig illegale unge flygtninge i Gaderummet, svarer lederen benægtende. Gaderummet har samarbejde med udlændingstyrelsen. Gaderummet har udarbejdet en fyldig regnskabsberetning for 2005, hvor også sociale og pædagogiske problemstillinger fremgår. Gaderummet har beskrevet flere projekter, som de ønsker at arbejde med. Det drejer sig om udbetaling af løn for arbejdsopgaver i "huser", etablering af et flytte-transportfirma og et projekt i Thylejren, som omhandler refugium -og sundhedshus.
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Det er tilsynets indtryk, at Gaderummet arbejder målrettet og med den gruppe af unge.

Tilbuddets målgruppe, målsætning og brugersammensætning

	som er beskrevet i målgruppen.
Råd og vejledning	
Henstilling	
Påbud	Tilsynet giver påbud om, at der i Gaderummet ikke opholder sig unge under 18 år. At Gaderummet sikrer, at de unge med svære psykiske lidelser kommer i psykiatrisk behandling og ansvaret for de unge deles med H:S.

Tilbuddets fysiske rammer

Tema	Formål
Tilbuddets fysiske rammer	Formålet er at vurdere tilbuddets fysiske rammer i forhold til det pædagogiske arbejde og brugernes trivsel.
Mulige emner • Fællesarealer (inden- og udendørs) • Bad og toiletforhold • Værelser/egne boliger	Beskrivelse Gaderummets lokaler er egnet til formålet og de unge udnytter al pladsen. Der er 3 køkkener i huset, hvor det ene er et stort fælleskøkken i stueetagen. Der er flere gange om ugen folkekøkken, hvor alle kan spise med. De to mindre køkkener, bliver også brugt til soverum, hvor nogle unge har bygget interimistiske værelser af papkasser, skabe og reoler mm. Hygiejnen var i orden i køkkener og badeværelser. Der var adgang til flydende sæbe. Huset er præget af noget kaos. Møbler og computere er klunset. I fællesrummet i stuen står 10-12 computere, som alle blev brugt, da tilsynet var på besøg. I Gaderummets gård står der borde, stole og grill og forskellige ting, der ikke umiddelbart hører til i en gård, gamle ubrugelige møbler, gammelt tøj. Gården fremtræder således ikke ryddelig. Der er to sovesale med 6-8 køjer i hver sovesal. Herudover er der indrettet mindre rum med op til 4 beboere i hver. Stedet er godkendt til, at der kan overnatte 30 unge. Gaderummet fører nøje regnskab med, hvor mange der overnatter. Om natten sover der unge på sofaerne i fællesrummet. Disse unge hører ikke til de faste overnattende. De unge har indrettet sig på forskellig vis på sovesalene, nogle har hængt tæpper ned foran køjesengen, mange af de unge har hunde, som også sover der. I øjeblikket arbejdes med der med, at lægge et dræn i gården, da der er vand i kælderen. Gaderummet har haft vanskeligt ved at få færdiggjort de håndværksmæssige projekter, herunder maling af gangarealer.
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Tilsynet vurderer, at de fysiske rammer er egnet til formålet, men det ville være hensigtsmæssigt, at de håndværksmæssige mangler blev færdiggjort. Gaderummet har været gennem en proces med oprydning og få smidt ting der ikke

Tilbuddets fysiske rammer

	bruges ud, men der er stadig et stykke vej.
Råd og vejledning	
Henstilling	Gården skal fremtræde ryddelig, og der skal laves en plan for, hvorledes de håndværksmæssige projekter færdiggøres.
Påbud	Tilsynet giver påbud om, at der ikke overmattes i andre rum, end dem der er indrettet hertil, og de unge der bor i køkkenerne, tilbydes andre rum.

Tilrettelæggelse af den samlede indsats over for brugeren

Temat	Formål
Tilrettelæggelse af den samlede indsats over for brugeren	Formålet er at vurdere, om den samlede indsats er tilrettelagt hensigtsmæssigt over for brugeren.
Muligheder	Beskrivelse
- Hvordan arbejdes der med tilbudets overordnede målsætning i det daglige arbejde? - Hvilke pædagogiske metoder og indfaldsvinkler arbejdes der med? Og hvilke holdninger er der bag? - Hvordan er samarbejdet med forvaltningen samt andre instanser? Herunder hvordan arbejdes der med handleplaner?	Der arbejdes systematisk med Gaderummets overordnede målsætning. Den pædagogiske metode tager udgangspunkt i kritisk psykologi og arbejdet med gruppen som besluttende organ. Fællesskab og sammenhold er væsentlige værdier i Gaderummet. Der arbejdes samtidig med udvikling af den enkelte unge i individuelt psykoterapi. Gaderummet opfordrer til og hjælper og støtter den unge i at tage kontakt til arbejdsmarked/uddannelsessystemet. De unge sover sammen på sovesale, for at de kan oparbejde en tryghedsfølelse og nærhed, og de kan arbejde med de konflikter der opstår. Når der er opnået en vis udvikling kan Gaderummet arbejde videre med at støtte den unge i et mere selvstændigt forløb. Der samarbejdes med sagsbehandlere. Gaderummet tilbyder at følges med de unge til samtaler i socialcentret og til andre myndigheder. Dette samarbejde kan være konfliktfyldt, fordi den unge er i en kaotisk situation, hvor mange parter er involveret. Samarbejdet med behandlingspsykiatrien er ofte problematisk blandt andet fordi Gaderummet har en anden opfattelse af medicinsk behandling af psykisk sygdom. Nogle unge med psykiske lidelser bliver støttet i ikke at tage medicin. Det er Gaderummets opfattelse, at det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin. Gaderummet har en aftale en gang månedlig med psykiater Henrik Rindom på Hvidovre Hospital. Der er tilknyttet en gadesygeplejerske i Gaderummet en gang ugentlig. Tilsynet talte med sygeplejersken, som fortalte at hun havde et godt samarbejde med de unge og medarbejderne på stedet. Hun er kommet i Gaderummet igennem flere år og har et stort netværk i sundhedssystemet. De unge kan komme på hendes klinik i herberget i Hillerødgade. Hun har kontakt til hjemløselægerne, der er ansat i Københavns Kommunes Socialforvaltning. Gadesygeplejersken har taget en gruppe af de unge med til undersøgelse på klinikken for seksuelt overførte sygdomme på Bispebjerg Hospital.

Tilrettelæggelse af den samlede indsats over for brugeren

	Hun har ligeledes fået nogle af de unge undersøgt for TB. Ved tilsynsbesøget blev gadesygeplejersken opmærksom på en gravid ung kvinde, som hun vil følge tæt. Gaderummet arbejder med pædagogiske handleplaner og praktiske handleplaner for de unge. Det er vanskeligt for Gaderummet at få handleplanerne til at hænge sammen med den handleplan, der skal ligge i Kommunen. Den dokumentation tilsynet så var god.
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Det er tilsynets indtryk at der i Gaderummet udføres et målrettet pædagogisk arbejde, ud fra de principper, de er godkendt på baggrund af. Medarbejderne er engagerede og der drøftes løbene både de pædagogiske og psykologiske metoder i overensstemmelse med de idéer, der er grundlæggende for arbejdet. Der er vanskeligheder i kontakten og i samarbejdet med socialforvaltningen og med andre myndigheder. Samarbejdet med behandlingspsykiatrien er præget af forskellige holdninger til, hvordan psykisk sygdom behandles. De unge psykisk syge oplever derfor modsatrettede behandlingsmetoder, hvilket kan vanskeliggøre resultatet af behandlingen, eller man kan risikere at den unge ingen psykiatrisk behandling får. Samarbejdet med gadesygeplejersken fungerer godt og hun er opmærksom på de psykiatriske sygdomme, ligesom den tilknyttede psykiater er.
Råd og vejledning	
Henstilling	
Påbud	Tilsynet giver påbud om, at Gaderummet tager initiativ til at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien og at Gaderummet ikke anbefaler de unge, at holde op med at tage medicin uden det er drøftet med en psykiater. Det skal sikres, at de unge der har behov herfor, kommer i psykiatrisk behandling.

Brugerens trivsel og dagligdag i tilbuddet

Tema	Formål
Brugerens trivsel og dagligdag i tilbuddet	Formålet er at vurdere, hvordan brugerne trives i tilbuddet og om dagligdagen fungerer hensigtsmæssigt.
Måltage emner	Beskrivelse
- Beskrivelse af stemning på tilbuddet - Hvordan er kontakten mellem brugerne og personale? - Hvad synes brugerne om at være her?	Tilsynet opholdt sig i længere perioder, i det store fællesrum sammen med de unge, både hvor der var personale tilstede og hvor der ikke var personale tilstede. De unge fortalte om deres problemer og livshistorier. Vi havde individuelle samtaler med to unge, hvor den ene var alvorlig psykisk syg. De unge gav udtryk for, at de kunne få hjælp og støtte hos personalet ved behov. De var glade for sammenholdet mellem de unge og prioriterede dette frem for et liv på gaden eller i et eget værelse. Personalets tilgang til de unge er præget af, respekt omsorg og ligeværdighed.
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Der er en god og imødekommende stemning i Gaderummet. Kontakten mellem medarbejderne og de unge, er respektfuld og tillidsfuld. De unge er glade for Gaderummet.
Råd og vejledning	
Henstilling	
Påbud	

Medicinhåndtering

Titel	Formål
Medicinhåndtering	Formålet er at tilse, at bestemmelserne for medicinhåndtering følges og procedurer overholdes.
Mulige emner	Beskrivelse
- Hvordan håndteres medicin konkret i tilbuddet? - Har personalet de fornødne kompetencer til at give medicin? Herunder kendskab til "Sundhedsstyrelsens vejledning om medicinadministration og patienters selvadministration af medicin". - Har personalet kendskab til relevant medicin på området?	Der bliver som hovedregel ikke opbevaret medicin i Gaderummet. I nogle tilfælde vejleder medarbejderne, når en ung er på nedtrapning og har brug for metadon eller sovemedicin. De unge der får psykofarmaka administrerer medicinen selv eller den administreres gennem behandlingspsykiatrien. Personalet har meget lidt kendskab til Sundhedsstyrelsens vejledning om medicinadministration.
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Tilsynet vurderer, at personalet har brug for viden om medicin og administration heraf.
Råd og vejledning	
Henstilling	
Påbud	Tilsynet giver påbud om, at Gaderummet sætter sig ind i og arbejder efter Sundhedsstyrelsens vejledning om medicinadministration.

Tema	Formål
Alkohol og stofmisbrug	Formålet er at vurdere, omfanget af misbruget og indsatsen for at hjælpe brugere med misbrugsproblemer.
Omfang/emner	Beskrivelse
• Er der formuleret en misbrugspolitik i tilbuddet? • I hvilket omfang finder der misbrug sted af alkohol, hash, hårde stoffer (heroin kokain speed), medicin (ketogan, stesolid m.m.)? Og hvad gøres der for at begrænse misbruget? • Hjælper personalet med afgiftning, vedligeholdelse, afhjælpning af skadevirkninger. Gives der tilbud om behandling? Hvem koordinerer behandlingen?	I Gaderummet er der formuleret en misbrugspolitik sammen med de unge. Der må ikke indtages hårde stoffer (heroin, kokain, speed m.m.) på stedet. Alle er meget opmærksomme på, om der findes hårde stoffer i huset. Hvis det sker, bliver de unge bedt om at forlade stedet, eller de får tilbudt hjælp. Der er en stor selvsjette i Gaderummet, også om natten når de unge er alene. Lederen gjorde opmærksom på at det er de svageste unge der falder i og tager hårde stoffer og han derfor er ked af, at det kan være nødvendigt at afvise dem. Men Gaderummet kan ikke styre, hvis der kommer hårde stoffer i huset. Da tilsynet kom ind i fælleslokalet var en gruppe i gang med at ryge hash. De stoppede da vi satte os ved bordet. Dette skete også ved et andet besøg i Gaderummet. Tilsynet har bemærket at mange af de unge er påvirket af hash. I det ene tilfælde var der ikke noget personale til stede, i et andet tilfælde greb personalet ikke ind.
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Det er tilsynets vurdering, at Gaderummet har en konsekvent misbrugspolitik omkring hårde stoffer. Det er mere "tilladeligt" at ryge hash på stedet og mange af de unge har et regulært hashmisbrugsproblem. Det er Gaderummets opgave at tage unge ind med misbrugsproblemer og hjælpe dem videre, derfor vil der i et vist omfang være unge, der ryger hash. Det er tilsynets vurdering at omfanget af hashrygning i Gaderummet har taget overhånd, så de unge bliver inaktive.
Råd og vejledning	
Henstilling	
Påbud	Hashmisbruget i Gaderummet skal ophøre og medarbejderne skal gribe ind, hvis de ser at de unge ryger. Der er udarbejdet en plan sammen med de unge, for hvordan Gaderummet kan realisere påbuddet.

Hjælpemidler i tilbuddet

Tema	Formål
Hjælpemidler i tilbuddet	Formålet er at vurdere, om dagligdagen fungerer hensigtsmæssigt for brugeren.
Mulige emner	Beskrivelse
• Hvilke hjælpemidler benyttes i tilbuddet • Hvordan benyttes de? • Hvordan sikres det, at brugerne har de nødvendige og relevante hjælpemidler, fx kommunikationshjælpemidler, IT, personlige hjælpemidler m.v.?	
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Der er aktuelt ikke brug for hjælpemidler i tilbuddet.
Råd og vejledning	
Henstilling	
Påbud	

Personalet i tilbuddet

Tema	Formål
Personalet i tilbuddet	Formålet er at vurdere, om personalets kompetencer svarer til brugernes behov, og om personalet trives, herunder vurdere det psykiske arbejdsmiljø.
Mulige emner	Beskrivelse
- Hvilke uddannelser / kompetencer har personalet og i hvilket omfang svarer disse til brugernes behov? Hvordan arbejdes der med uddannelse og kompetenceudvikling? - Hvordan fungerer arbejdstilrettelæggelsen, og hvad synes ledelse, medarbejdere og brugere om den? - Hvordan vurderes det generelle psykiske arbejdsmiljø af henholdsvis ledelsen og medarbejderne og hvordan er personalegennemstrømning og sygefravær? - I hvilket omfang har personalet kendskab til aktuelle regler og retningslinier?	Der er ansat to psykologer hvoraf den ene er leder, en gruppe psykologistuderende, en lærer uddannet og en husfilosof. Gaderummet har tilknyttet en gadesygeplejerske en gang ugentlig og en psykiater en gang månedlig. Noget af personalet er ansat på deltid. Personalet er alle meget optaget af og enige i de psykologiske og pædagogiske metoder, der er fremherskende på stedet. Generelt var personalet godt orienteret i regler og retningslinier, dog var der enkelte unge psykologistuderende der manglede noget viden om det sociale område og hvilke andre tilbud der er. Der er ikke særlig meget gennemstrømning af personale og sygefraværet er lavt. Personalet er engageret og arbejdsmiljøet virker positivt.
Opfølgning på tidligere tilsyn	
Generel vurdering	Det er tilsynets indtryk at personalet trives selvom de har en stor arbejdsbyrde. Der ydes en tværfaglig indsats. Gaderummet kunne have gavn af socialfaglig og pædagogisk uddannet personale, da der mangler noget viden hos nogle ansatte, om hvilke andre tilbud der eksisterer, lovgivning m.m.
Råd og vejledning	
Henstilling	
Påbud	

November 2007
Genoptryk af faglig artikel et år efter konfliktens opstart.

"Økonomien i Gaderummet og de faglige udfordringer", 21. november 2006
Af Kalle Birck-Madsen, daglig leder Gaderummet.

For et år siden barslede Socialforvaltningen med en Tilsynsrapport af 6. november 2006. Til kommentering. Socialfagligt Tilsyn synede et meget velfungerende flittigt sted og arbejde, hvilket også fremgår af rapporten, men Tilsynet tilføjede nye krav, der betød at Gaderummet skulle ændres væk fra sit arbejds- og godkendelsesgrundlag.

I situationen i november 2006 virkede det uigennemtænkt og konstrueret. Gaderummets profil, identitet, særegenhed, det brugerstyrede, den åbne dør, det indholdsmæssige psykologiske og sociale arbejde, netop dét der gjorde Gaderummet til et velfungerende sted, svarende til dets godkendelsesgrundlag, skulle fjernes.

Så satte jeg mig for at søge at afdække, hvad der var Gaderummets aktuelle situation og udfordring, således at det kunne blive synligt, hvad det var for et arbejde, som Socialforvaltningens Tilsyn gjorde krav til. Jeg håbede, at det gennem en tydeliggørelse af arbejdet, efterfølgende ville være muligt at svare adækvat på Tilsynets rapport, således at den positive udvikling i Gaderummets arbejde kunne fortsætte intakt og blive endnu bedre. Det blev til artiklen "Økonomien i Gaderummet og de faglige udfordringer", 21. november 2006. Gaderummet havde dengang lige færdiggjort en større teoretisk-empirisk forskningsrapport, "Projekt Indre Lænke, september 2006".

I starten december 2006 svarede Gaderummet ved undertegnede, ved den samlede medarbejdergruppe og ved den daværende formand.

2006-12-06 Gaderummets Tilsyn. Tilbage melding på Tilsynsrapport af 8. november 2006, v/ Kalle Birck-Madsen

2006-12-06 Tilsynsrapporten set ud fra et medarbejdersynspunkt v/ På vegne af den samlede medarbejdergruppe Fatima Lindegaard Pedersen

2006-12-06 Kommentar til tilsynsrapport. Sagsnummer 319632 v /Ole Henriksen

Selvom svarene var meget grundige, og påviste afgørende fejl, foretog Tilsynet ingen ændringer i Tilsynsrapporten fra 6. november 2006. Gaderummet modtog efterfølgende d. 3. januar 2007 den samme tilsynsrapport, som tidligere i udkast, nu havde den bare fået status af et færdigt papir, samt et 3 sideres følgebrev, hvor Tilsynet bekræftede modtagelse af Gaderummets 3 svarskrivelser. Det fremgår ikke af følgebrevet, at Tilsynet ikke har taget Gaderummets svar med i udformningen af den endelige Tilsynsrapport. Det finder man kun ud af ved at sammenligne rapporterne bogstav for bogstav.

Endelig Tilsynsrapport tilsendt Gaderummet 3. januar 2007: Københavns Kommune. Tilsynsrapport for 2. juni og 15. august 2006, inklusiv følgebrev.

I den efterfølgende fremsendelse til Socialudvalget d. 24. april 2007, hvor Gaderummets fremtid er på spil, delagtiggøres udvalgsmedlemmer ikke i overnævnte. Socialudvalget modtager kun selve Tilsynsrapporten – ikke følgebrevet, og heller ikke oplysningen at Tilsynsrapporten, der fremlægges er identisk med førte udkast, og at der trods Gaderummets indsigelser, ikke er ændret noget som helst i rapporten. Nu fremtræder Tilsynsrapporten som et indiskuterbart billede af forholdene i Gaderummet, trods at den er misvisende og helt går skævt af vores arbejde og godkendelsesgrundlag.

Tilsynsrapporten som den fremlægges til Socialudvalget i dagsorden af 24. april 2007: Bilag 3. Tilsynsrapport Gaderummet 2006.

GADERUMMETS TILSYN, TILSYNSRAPPORT AF 8.NOVEMBER.2006, OMHANDLENDE TILSYN 2.JUNI 2006 OG 15.AUGUST 2006.

Tilsynet for Københavns Kommune har sendt deres tilsynsrapport om Gaderummet til kommentering. Jeg skal for min part, som daglig leder, formidle det ståsted, som Tilsynet skal tilsyne, og som det beskriver, historiserer, og gør fordringer til i form af 6 påbud til arbejdet med "Udstødte unge".

Institution og påbud	1
Indledning	2
Ståstedet for arbejdet: Brugerstyret socialpsykologisk arbejde	2
Den åbne dør som brugerstyringens "sine qua non"	3
Den kollektive aktivist	3
Fællesområdet som folkestue	4
Fællesområdet som dørtærsklen	4
Huset som et selvforpligtende frivillighedsforhold	4
Ulige lettere	5
Bund besværligt men livsbekræftigende	5
Målgrupper og institutionsudformning	6
Tilsynets "afviklingsmanual" for Gaderummet	7
Unge under 18 år	8
Betænelighederne ved Gaderummet ud fra den gamle magistrats forestillingsverden ...	8
Stærkt alvorligt psykisk syge	9
Samarbejdet med behandlingspsykiatrien	9
Om selve tilgangen til social og psykologisk arbejde med unge- problemer	10
Loppegalleriet	12
"Nogle unge med psykiske lidelser bliver støttet i ikke at tage medicin. Det er Gaderummets opfattelse at det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin"	13
Husfilosoffen	16
Sluttelig	17

Institution og påbud

Tager jeg Tilsynets påbud først, så er det påbud der allerede afregnes i Gaderummet, ud fra godkendelsesskrivelse af 23.december 2005 med akter, hvorfor deres fremføring virker malplaceret. I deres samlede kontekst omhandler det stiftelsen af en anden institution, end det godkendte Gaderum. Det omhandler indførelsen af den "pædagogiske pegefinder" som generel norm på udvalgte områder. Der er ingen grund hertil, da Gaderummets socialpsykologiske arbejde fuldt ud tilgodeser et bedre virke med resultater.

Det drejer sig om:

Tilsynets påbud

1. At der ikke opholder sig unge under 18 år i lokalerne

2. At det sikres at unge med svære psykiatriske lidelser kommer i psykiatrisk behandling og ansvaret deles med H:S
3. At unge ikke overnatter i andre rum, end dem der er indrettet hertil, og at unge der bor i køkkener, tilbydes andre rum
4. At Gaderummet tager initiativ til at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien og at Gaderummet ikke anbefaler de unge, at holde op med at tage medicin uden at det er drøftet med en psykiater. Det skal sikres at unge der har behov herfor, kommer i psykiatrisk behandling.
5. At Gaderummet sætter sig ind i og arbejder efter Sundhedsstyrelsens vejledning om medicin administration.
6. Hashmisbruget skal ophøre og medarbejderne skal gribe ind, hvis de ser de unge ryge.

Henstillinger

7. At gården skal fremtræde ryddelig, og der skal laves en plan for, hvorledes de håndværksmæssige projekter færdiggøres.
8. At der arbejdes mere målrettet med de pårørende til gavn for de unge. Dvs. at Gaderummet skal hjælpe de unge med at få kontakt til de pårørende hvis de kan hjælpe de unge til et netværk eller til bedre at forstå, hvorfor de ikke har kontakt.

Indledning

Opgaver og krav foretages af husets kollektive subjekt i relation til det enkelte individ, den konkrete personlighed, og/eller den enkeltes subkollektivgruppe. Det sker i alle tilfælde, hvor den enkeltes adfærd mistrives ved misbrug af stoffer, eller ved særlige adfærdsformer, der fører til mistrivsel.

Ståstedet for arbejdet: Brugerstyret socialpsykologisk arbejde

Det foretages med udgangspunkt i den åbne dør og på fællesområdet, det sorte område i huset, hvor alle er velkomne, upåagtet adfærd og udtryksmåde. Det kan også siges, at her træder husets kollektive subjekt i karakter. Området er den helt døgnåbne dør ud til gaden i den ene ende, og fællesmødebordet og køkkenet i den anden ende, med udgang til gården, og hvor der er adgang til resten af huset. Det er der så også alligevel gennem den ulåste port og trappen til første sal, men det kan låses, spærres af, hvad af og til sker.

Området danner en art åben folkestue, for unge og ældre fra gaden, hvor man, hvis man er ung og i nød, kan blive der. Det er samtidig fællestue for husets boere, aktivister, gæster og arbejdende, som har deres virke i andre dele af huset, ud fra de positioner som de gennem ageren med huset indtager.

Når det fælles er placeret i det åbne areal til gaden – og funktionelt tænkt som gadens forlængelse ind i Gaderummet – bliver området på en særlig måde samtidig et fælles ansvarsområde for hver enkelt at se til, lige meget hvilken position man indtager i huset: at fællesområdet varetager sin funktion som at være en brugelig entré for indgang og brug af huset. Det realiserer sig til stadighed gennem praktisk videregivelse af gamles erfaringer til nye, om huset og sig. Hver enkelt tænker i sin historiefortælling til den nye ud fra sig selv, men reflekterer uundgåeligt samtidig det fællesskab, der er udenom og som det, som del af,

er begrundet i forhold til. I dette spændingsfelt udspilles et væld af forholdsproblemstillinger, -konflikter og etisk-moralske overvejelser over, hvordan jeg som mig skal forholde mig, hvad at gøre, hvad er praksis, hvad sker der her? Et kollektivt subjekt opdrager og uddanner ikke via forskrifter og påbud, men gennem reetableringen af virksomhedens læreformer på næste udviklingszone, hvor betingelserne for gamle men problematiske adfærds- og misbrugsformer er ophævet som dominerende, i kraft af progres i subjektets samlede liv.

Den åbne dør som brugerstyringens "sine qua non"

Den "åbne dør" er en brugerstyret åben dør. I den grad brugerstyringen falder væk, falder den åbne dør også væk. Det kan også siges på den måde, at i samme grad at fællesmødebordet udtaler principielle påbud, påbud der kan skrives ned på en seddel, der kan sættes op – fx ingen hashrygning, ingen alkohol, ingen slagsmål, ingen junk – jo mere decimeres den åbne dør også. Det kan spørges om den "åbne dør" overhovedet tåler regler og påbud?

Da den åbne dør blev etableret med Gaderummets start 13.august 1996, hvor magten blev givet til de gadeunge af rådgivningen, med en fælles samarbejdsaftale om fælles arbejde, har meget forskelligt været til stede. Mange konflikter har udspillet sig i arbejdet for løsninger, der også var fællesløsninger, og som havde det større i sig, altså livets voksen ud af Gaderummet for den enkelte.

To forhold unddrog sig grebene om den fælles midte, tænkt som en arbejdende virksomhed, psykisk og socialt. Hælervarer/tyvekoster, som det ene, for det kan ikke almenføres at tage fra andre, og så være samfund. Medicinmisbrug/junk, som det andet, gør personligheden uberegnelig, da denne, styret til og fra anden side, har deponeret sin myndighed uden for sig som ikke-samfund. Hvad den ene forhindrer af social integration udenfor, ødelægger den anden indadtil.

Den kollektive aktivist

Der handles her af den enkelte i Gaderummet, så problemet bliver en dør-problemstilling. Det gør det i disse tilfælde muligt for den anden at vælge huset til, og sine hidtidige levepræmisser fra, eller bevidst at vælge os fra, da der ikke er så meget at forhandle om, mere kun hvordan det afvikles fra nu af.

Fra tid til anden søger enkelte eller distinkte grupper af unge at indføre forskellige regler for forskellige ting som rygeadfærd, pornokigning, musikstilhøjde og musikstil, spil, fjernsyn osv., men altid har det ført til mere af samme – og til kun konflikter. Når man lever sammen, og ikke har andre steder, kan man ikke gå og hakke på hinanden, moralisere eller belære over hvad den anden gør, så må man selv prøve at komme med nyt, eller gå foran, uden at den anden skal arbejde for én eller skubbe én foran sig i sin egen tjeneste. Som fikspunkt er regler og normer udviklingsløse, og virker både udgrænsende og hæmmende på udviklingsrum, hvor personligheden er genstand for virksomhed. Gennem regler og normer støder man på hinanden, og dermed på den praksis, der bærer dem, og herigennem, i deres an- og tilknytning den konkrete praksis med deres begrundelse og betydningsforhold, kan områder for regler og normer eksplorerer, udvides eller indskrænkes. "I norm" kan man

ikke udvikle sig, da man som enkelttilfælde altid er en stadig udtagelse herfra, fordi en norm er en generalisering af nogle fællestræk, der optræder vilkårligt ved siden af hinanden på en given tid. Regler og normer tjener en bestemt praksis, lige som denne praksis kan være forårsaget af dem. Regler og normer der selvstændiggør sig, bliver til værdier, der fra oven af kalder ordner til orden. Derved spærres allerede i udgangspunktet og i indfaldsvinklen, i mødet med det givne fænomen af et menneske, for fremkomsten af det væsentligste ved mennesket: Dets subjektivitet! Den selvbevægende kraft der gør individet til personlighed i kraft af sin socialitet, men som også i fravær kan være forhimlet i andres løsning på mit problem eller begravet i at være sig sit eget fraværende problem.

Fællesområdet som folkestue

I en folkestue klapper man ikke folk over fingrene for deres adfærd eller sædvane. Det gør vi heller ikke, selv om der kommer mennesker forbi, der har myndighed. Omvendt udstiller huset heller ikke af princip sit skidne vasketøj. Vi laver bare ikke om på os gennem blikket fra oven, fra neden eller udefra, men blot gennem akten, at nu er man her!

Vi laver så alligevel om på hinanden, når det angår hårde stoffer og hælervarer. Unges ryge- og alkoholvaner bliver også klappet, når det bliver misbrug, hvilket gælder alt muligt andet ligeså. Det handler om at finde en løsning på problemet, der ikke ekskluderer den unge, men inkluderer i nyt, der ophæver hidtidige begrænsninger.

Kan der så ikke opnås enighed, så henvises den unge til døren, til gaden. Hvis man har været god til at slå på tæven, så henvises man til næste fællesmøde, men den åbne dør er jo stadig åben fysik. Det ved personen jo også godt, og kommer man ved spisetid, kan karantænen altid ophæves. Ligesom med tyveri: når man kender huset, ved man hvordan, og alligevel sker tyveri så sjældent, trods at det er en ressourcefattig gruppe, der ikke har noget i forvejen. Det omhandler, at de forskellige hussubjekter og aktiviteter i sovesale, kælder og første sal samvirker om den fælles opgave at tage sig af Gaderummet "dernede", "derovre", "deroppe" eller "derude". Derfor fungerer rummet.

Skal der lægges den dimension ned i rummet, altså Gaderummet, at det på forhånd skal sanktionere en bestemt adfærd, så er det ikke længere et Gaderum, så er det en tom institution som de unge i forvejen kommer fra og som de er gået fra.

Fællesområdet som dørtærsklen

Fællesområdet, med fællesmødebordet, og ikke dørtærsklen, er blevet det bestemmende. Der påhviler derfor de enkelte krav om ansvarlighed, myndighed og selvbestemmelse. Det gælder ikke kun de aktuelle brugere, men også i relation til den ydre omverden, der har stødt dem ud. Huset værner om sine udstødte så godt som muligt med de ressourcer der er tilgængelige, således at den, for dem, ydre omverden om huset, kan blive til deres fremtidige samfundsmæssige verden.

Huset som et selvforpligtende frivillighedsforhold

Lige som den åbne dør, hviler husets øvrige rutiner på frivillige ordninger og regler, med de regler, regelsæt, normer og tilgange, der internt i huset skabes og genskabes ud fra lokalernes stadige opbygning, renovering og ombygning. Disse forordninger – som bæres af de mennesker der etablerer dem – er til stadighed part i og af husets

fællesmødeforordninger, ligesom områder selv er del af den større cirkularitet i opgaveløsninger på husniveau.

Forordninger må til stadighed fornyes, eventuelt forfines, reetableres på ny, så de tjener lokalebruget og dets funktion, og ikke modarbejder det. Ligeledes at de tjener de menneskelige individers udvikling her igennem, som jo er menneskelige verdener i menneskelige sammenhænge.

Fællesområdet er nok afgrænset i sig selv, men dørene til resten af huset er åbne, på nær er kontorer og arkiver låst af. At huset er åbent uden forskrifter for adfærd gør hvert skridt til en udviklingsaffære. Det drejer sig om at få den grundlæggende udviklingsopgave arbejdet ud, så arbejdet hermed frisætter mere end anstrengelsen ved at blive i det gamle.

Ulige lettere

Det vil være ulige lettere at begynde at låse døre pr rutine rundt i huset, så at sige sidste mand/kvinde slukker og lukker efter sig. Og at gøre regler og normer klare for overskridelse af entrédøren, og for adfærden indenfor. Det skaber bare ikke rum for alle problemer. Og det har den vane, at de udvikler sig og på længere sigt gør det hele mere konfliktfyldt, men kun i et ydre forhold til arbejdet og til konfliktgrundlaget, og dermed kun løsninger gennem yderligere indordning eller frastødning, ikke gennem indre udvikling, hvor alle kommer med.

Bund besværligt men livsbekræftigende

Der skal det radikale anderledes til: den åbne dør, gaderummet. I det gamle Gaderum fyldte fællesstuen med det åbne kontor, hvor alt skulle foregå, herunder hvor også alt stort som småt skulle afregnes mht. adfærd, det meste af Gaderummet. Soveområdet og to kontorer gav luft og plads til andet stille og til det terapeutiske arbejde. I det nye Gaderum er det sorte område med direkte adgang fra gaden blevet til Gaderummets omdrejningspunkt, forstået således at der er flere distinkte subjekter i huset, hver med deres eget rum, der arbejder sammen om at få det til at fungere.

Det er resultatet af, hvad der oprindeligt blev etableret gennem den konkret åbne dør for ”de uopnåelige unge, de fravalgte unge, de fejlbehandlede unge, de stadigt nødstedte unge”, og som bud på deres menneskeliggørelse. Huset fungerer i kraft af at alle gives mulighed for at trække på samme hammel, uden at skulle gå op i den, men samtidig gives individuelle muligheder for at forfølge egne særlige interesser og behov.

At sætte betingelser ned i den fælles arbejdsmitte, for hvordan individer gebærder sig med deres udtryk og levemåde, for at få lov at være der, dét er at kræve dét af udstødte unge og ældre, som de ikke kan honorere. Hvis de kunne det, var de ikke i deres marginalitet, men i selvbestemte lokaliteter, hvor de sammen med andre sætter deres egen dagsorden. At kræve det – med tyveri og junk som undtagelse og som beskyttelse – vil være at spille dem ud mod hinanden, som hinandens eksekutorer og ofre, og som medskyldig i egen undertrykkelse. Gaderummets lange historie med den åbne dør viser, at kun på området af hælervarer/tyvekoster og medicinmisbrug/junk, hvis eksistens også lægger alt øde for synlig og håndgribelig praksis, kan der dannes norm, der ikke disintegrerer de enkeltes fællesskaber.

Gaderummet skabte ikke sine unge, de unge skabte Gaderummet, og da dette op igennem slutningen af 90-erne ikke kunne negligeres, blev det gennem en årelang kompleks proces oparbejdet til ”Den selvejende institution Gadeummet-Regnbuen” med samarbejdsarbejdsaftale med Københavns Kommune og finansieret af Socialministeriet, og med samtidig flytning til lovlige lokaler i Rådmandsgade 60 i maj 2005. Slutpapiret her er den kommunale godkendelsesskrivelse af 23.december 2005, med alle de dokumenter det bygger på.

Målgrupper og institutionsudformning

I aftalerne om Gadeummet-Regnbuen står, at målgrupper, organisation, drift og pædagogiske principper, skal fastholdes gennem virket. Da det er målgruppen, der har skabt virket, kan det kun fastholdes ved at fastholde ikke at lægge andre snit ned i organismen, end det der er genklang med, ellers ødelægger man organismen, hvis den er til for dem. Gaderummets projekt ”Indre Lænke” tydeliggør de mekanismer, der er genklang i fra brugerside, og præsenterer dem i en faglig arbejdssammenhæng. Der er tale om et skift i fagligt fokus, fra den enkelte udstødte til hvordan udstødelse hele tiden reproduceres med de enkelte udstødte som bærere. Og hvad der bryder hermed. Når Tilsynet skriver - ”Der må ikke indtages hårde stoffer (heroin, kokain, speed) på stedet. Alle er meget opmærksomme på, om der findes hårde stoffer i huset” – så må man spørge sig selv, om Tilsynet overhovedet har fået øje på Gaderummet og dets formulerede misbrugspolitik. Det er samme slags argumentation, som Gaderummet til stadighed kæmper med overfor nye unge, der er sprøde, har svært ved grænser og har et accelererende misbrug. ”Nåh. Jeg troede jeg godt måtte tage dem (fx pillerne) udenfor huset, bare jeg ikke gjorde det herinde” eller ”Nåh. Jeg troede at jeg godt måtte have dem (fx pillerne) på mig, bare jeg ikke tog dem herinde”. Nej. Man kan ikke sidde i det sorte område og lade sin koger brænde af, og så ud og ha’ en ny. Det handler ikke bare om en ren stue af princip, som pæn yderside, eller som ens offentlighed, og så have sin inderside som sit eget private område, eventuelt i form af et privat værelse, og den hermed forbundne ret til privatlivets sysler. Nye brugere af Gaderummet med stofproblemer har tit denne instrumentelle holdning til stoffer, hvilket skaber store problemer for dem, og i anden omgang for Gaderummet. Som boer i Gaderummet accepteres ingen hårde stoffer overhovedet, så længe man er boer, heller ikke udenfor huset eller på selvdefinerede private områder i huset, hvilket i markant grad overholdes, og hvor de enkelte unge i bogrupper selv er husarbejdere på, at nye unge i huset hjælpes på vej. Gaderummets boere er altså clean for hårde stoffer, hvilket de kan takke stedets samlede stofpolitik for. Det er store krav til boere, men de honorerer dem i samarbejde med huset. Hvad angår værestedsgæster, så har Gaderummet ikke samme mulighed for at arbejde med at kræve at de ikke anvender de hårde stoffer, men pga. husets samlede stofpolitik ligner det meget at man bruger huset til at gøre sig fri af stoffers dominans, og at komme videre fra det tidspunkt, hvor man kan, upåagtet at man måske stadig har problemer, men dog er i stand til at lave noget, indlære og dermed udvikle sig, hvilket i anden omgang ophæver betingelserne for at stofmisbrug stiller sig i vejen for forandring.

Tilsynets forhold til hårde stoffer, herunder at bortvise al hashrygning som misbrug, vil medføre, at der til stadighed vil være hårde stoffer i Gaderummet i et omfang, der vil være

helt ude af kontrol – som det er alle andre steder – da det gør brugergruppen til en uberegnelig masse, der skal frygtes. Det er at svigte sine unge, sine brugere, når man fokuserer på det umiddelbare og synlige, og kun vil have med dem at gøre, når de så at sige er rettet ind allerede, fx gået ud og røget. De lærer at indrette sig efter en overflade, hvor det synlige tæller, hvilket i anden omgang forhindrer dem i at lede efter de udviklingsdrivkræfter, der kan hjælpe dem videre. De skjulte dagsordner forbliver skjulte i forsøget på at efterleve overfladens regler, og står dermed i modsætning til udvikling, der kræver tilgang og kontrakt med det, man skal lære i en åben relation til den anden

Tilsynet skriver sine påbud ind i en institution, som de ikke øjner, trods at institutionen blev godkendt netop efter rammeoverskridende arbejdsmidler, tilgange og resultater. Ikke fordi man ønsker synlig fattigdom og mennesker i flok med psykiske forstyrrelser, adfærdsforstyrrelser mm. udstillet i flok – som jo er til alles skue i det sorte fællesmødeområde ud til gaden – men fordi organiseringen af arbejdet og hjælpen til de unge, skrev historie.

Når Tilsynet konstaterer en stor arbejdsglæde og engagement hos medarbejderne og en tilsvarende stor glæde hos brugerne for Gaderummets virke, så er det uforklarligt, at Tilsynet ikke studser over, hvad det egentligt er, de vil afvikle: det frie metodevalg i videnskabeligt regi, den frie tale, den generationsprægede (de flere generationer), den filosofiske tale, den kreative adfærd, gården som husets 5.te rum; Og pædagoger skal tage over.

Det betyder afviklingen af brugerstyringen og dermed af det frivilligt forpligtende ansvarsforhold over for huset. Det er en anden institution, som Tilsynet skal gøre sine påbud til end netop Gaderummet, der i sin styreform, hus-indretning og handlerutiner har måttet rette sig ind efter, at pædagoger, psykologer, skolelærere, psykiatere mfl. ikke er tålt, men alligevel også havde ret til at være der. Et ekko af at de unge ikke vil differentieres efter yderligere ydre normer, end allerede mødt.

Tilsynets "afviklingsmanual" for Gaderummet

Lokalemæssigt ligger alting for alle i huset lige ved siden af hinanden. Smart. Modsat andre institutioner er lokaleforholdene viklet funktionelt ind i hinandens områder, så ikke modsigelsen bruger-personale danner norm, men derimod arbejdet med læreprocesser. Hvad der ikke er smart er Tilsynets tilsynsrapport, der er en "afviklingsmanual" for Gaderummet. Frem for brugerstyringens og det kollektive ansvars videreudvikling, skal der nu ageres i Gaderummet, hvor noget ikke må siges, noget bestemt ikke må udtrykkes, noget bestemt skal sanktioneres som ikke-tolereret, og rette sig ind efter noget ubestemt andet. Huset blev oprindeligt indrettet efter en blød filosofi, hvor de unge skal "have magten", og ikke indrette sig efter den. Det vil kræve millioninvesteringer, hvis vægge, døre og tilgangsforhold skal ændres efter fængselsvæsenets og psykiatriens forbilleder, og så er kælderen endda endnu ikke færdigrenoveret, da de oprindelige midler ikke rakte hertil.

Det vil være lettere at lave Tilsynets gaderum et nyt og andet sted, men det behøver man ikke; Nærmest alle steder er allerede skabt således, og de skyer målgruppebrugere fra dem, eller brugerne mistrives gennem deres placering; og samtidig plages institutionerne af hærværk, tyveri, vold og junk. Nej tak. Mange gaderumsbrugere husker med panik disse

institutioner fra tidligere, og slås stadig med sårene. For andre er det de psykiatriske midler der huskes. Det synes ikke at nytte at genindføre mere ydre kontrol.

Unge under 18 år

Børn og unge kan komme. Huset er funktionelt udformet som et blødt sted. Det er ikke et sted for børn og unge, men deres tilstedeværelse er legitim, lige som hunde, katte, kaniner, tamrotter, you name it, er det. Og i dag kan man kun flytte ind, hvis man er blevet 18 år.

Grænsen for overnatning/indflytning blev lagt fast i 2003, efter en intrige spundet mellem Døgntakten og Forvaltningen. Der påstås en voldtægt af en 14-årig pige i Gaderummet. I sin indberetning fra Døgntakten udelades, at voldtægten er opfundet og heller ikke er foregået i Gaderummet og/eller dette udelades i forvaltningens informeren det politiske udvalg. Under alle omstændigheder gjorde forvaltningen ikke arbejdet godt nok, før de handlede med Gaderummet som syndebuk. Da dette bliver klart, lukkes sagen straks, men her havde det politiske niveau allerede måttet skride til handling – ingen røg uden en brand – og de handlede ved at fastsætte en grænse for overnatning/indflytning til 18 år. Gaderummets ønske om at blive rensat, forsvandt i tavshed – og i forvaltningens røde ører! Samme del af forvaltningen har tidligere været inde i Gaderummets sag, hvor Gaderummets midler fra Socialministeriet søgtes konverteret til kommunens egne penge, og til et eget kommunalt projekt, der skulle arbejde på samme område som Gaderummet, men ikke på samme måde.

Betænelighederne ved Gaderummet ud fra den gamle magistrats forestillingsverden

De betæneligheder, som Tilsynet beskriver i sin historiefortælling om Gaderummet – at unges holdes væk fra psykiatrisk behandling, fastholdes i inaktivitet osv. – er alle betæneligheder, der er formuleret af den gamle magistrat i kommunen, den magistrat der blev sat af sagen, da Gaderummet klagede til det politiske niveau over ufaglig sagsbehandling v/ Unna Madsen, Anders Kirchhoff, Carsten Stæhr Nielsen Grethe Munk mfl.; betæneligheder som forvaltningen forsynede FAU med, uden at de nogen sinde selv havde været i Gaderummet.

Først da en ny socialborgmester tog over, og Gaderummet blev evalueret på sine faktiske og forefundne præmisser, som er ført videre frem til i dag, gav det politisk niveau tilsagn om en permanent etablering. Det skærpede tilsyn kommer ikke ind, fordi vi skal være som andre institutioner i Københavns kommune, men fordi der var så meget strid om det dengang, hvor samme del af forvaltningen ville have Gaderummets penge konverteret til deres eget projekt i kommunen. Det bedste forsvar var angreb på Gaderummet – må man åbenbart ha' tænkt dengang!

Fra dette subjekt i forvaltningen lød til stadighed den samme kritik af Gaderummet på områderne stoffer, kaos, manglende psykiatri og udvikling, at vi ikke kunne noget, fordi vi ikke var som de andre. Platformen for kritikken henter Tilsynet fra forvaltningens eget kritikgrundlag af Gaderummet, fra før nogen i kommunen havde været ude i Gaderummet, og fra før det politiske niveau genåbner Gaderummets sag i foråret 2002. Tilsynets beskrivelse af forhistorie og kritikpunkter, "betæneligheder", er ganske identisk med

forvaltningens egen, og adskiller sig på ingen måde fra den oprindelige socialborgmesters Winnie Larsen-Jensens afvisning af Gaderummet eller fra en etnologafrapportering. Etnologernes indfaldsvinkel der også har Tilsynets fra-oven-af-og-ned-holdning resulterede i en afrapportering af tilstandene i Gaderummet uden at de unge var repræsenteret i det, for de forlod lokalerne i protest mod etnologernes fordomsfuldhed, hvorfor etnologerne havde lidt svært ved at studere dem. Etnologerne løb senere fra en fremlæggelse af deres resultater overfor ungegruppen. Det vil desværre nok gå på samme måde med Tilsynet: at de unge vil forlade lokalerne, når de entrerer, for tilliden er voldsomt misbrugt.

Det har taget år at overvinde de unges modstand mod nogen myndighed, efter at etnologerne og forvaltningen mente, man kunne behandle unge mennesker med morale og nedlaidenhed overfor deres fattigdom. Effekten af Tilsynets rapport må huset allerede leve med, i form af tab af motivation og glæde, hen imod det sædvanlige og gamle: ”du er ingenting”. Tilsynet kan skrive deres ord, men vi står med de mennesker, der konkret bliver slået af disse ord, og kan starte forfra med deres samfundsmæssige integration. Menneskene er en integreret del af stedet, og er ikke en flok eller masse, der skubbes rundt af andre mennesker, der har planer med dem. Planerne udvikles derimod i fællesskab, og dette er drivende for arbejdet, ikke et herre-knægt-forhold, solgt som pædagogik.

Stærkt alvorligt psykisk syge

Tilsynet refererer samtale med to unge, hvor enkelte dog var ”svært psykisk syge”. En andet sted omtaler Tilsynet en ”alvorlig psykisk syg”. Når Tilsynet mener at kunne skrive sådan om Gaderummets unge, så stiller man også op til videre handlen. Der er behov for, at Tilsynet identificerer den/de pågældende personer, samt fremlægger deres faglige vurderingsgrundlag, så der kan handles på det, og således at de unge der vedvarende har tanker om ”Er det mig, de mener?” kan få lidt hvile, og den pågældende unge en revurdering af indsatsen. Det må tages herfra sammen med den pågældende.

Det har taget år at komme videre end de unges automatiske afvisning af systemet, og med Tilsynets sidste runde, kan vi starte forfra. Når de unge ryger Tilsynet op i hovedet, ja så er det måske ikke et misbrug, men en afprøvning af, om de er pålidelige, til at stole på! Ja og det var de så ikke. Socialborgmester Bo Asmus Kjeldgaard blev også røget op i hovedet, men han var så fornuftig, at han holdt fast i, hvorfor han var i Gaderummet – og det var ikke for at falde over en provokativ hændelse, hvor glorie, love og regler kan pudses.

Samarbejdet med behandlingspsykiatrien

Tilsynet påbyder Gaderummet at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien. Aktuelt og gennem lang tid har der ikke været konflikter forbundet med unges ind og udgang af psykiatrien, skadestue, åben eller lukket afdeling, dog med undtagelse af en bestemt person. Denne person var først svingdørsklient i psykiatrien frem til 2003, så udtappet af medicin og medicinfri i 9 måneder gennem Gaderummet og samtidig flyttet tilbage i egen lejlighed. For første gang får hun kontakt til sin lille pige, og de er begge med Gaderummet på ferieophold på Bornholm; Så en brandert og et overfald nytårsaften og derefter på skadestue, og – nok fordi allerede kendt af psykiatrien, eller de ikke har afsluttet sagen – overført til psykiatrien fra somatisk skadestue, og herefter på afdeling O. tvangstilbageholdelse, tvangsmedicinering, klage fra personen selv, klage fra Gaderummet, og alligevel indenfor

for få dage og uger indstilles personen til elektrochok, der efterfølgende effektueres. Siden har hun været på afdeling o. on-off, bare mere afkræftet end før.

Både Gaderummet og personens selv med advokat har søgt aktindsigt, men akter nægtes udleveret. Der klages til Patientklagenævnet og klagen ligger nu på 2. det år og venter på besvarelse. Det kunne være rigtig fint, hvis samarbejdet med Rigshospitalets afdeling O. blev etableret igen. Sidst jeg var til møde derovre angående ovennævnte person, jeg husker ikke hvornår, blev jeg afvist i skranken, trods jeg havde en aftale.

Der er den forskel i samarbejdet med Rigshospitalets afdeling O., at det fungerede meget fint op til 2002 og i 2003 rigtig fint. Undertegnede havde møde med daværende ledende psykiatriske overlæge Henrik Lublin om hvad Gaderummet var, og om flere enkeltsager, hvor der var overlap mellem Gaderummet og psykiatrien imellem, og hvor han tit stod med at skulle foranstalte drastiske tiltag, hvis én patient var rømmet og ikke kunne findes, og hvor de selv havde opbrugt deres muligheder for at finde patient frivilligt.

Gaderummet havde tit sine stier at gå efter, og finde personen, og der er skabt mangel en fredelig løsning, modsat stort politiopbud mod en psykisk syg, opsat på forsiden af efterdagens Ekstra Blad.

I 2004 erfarede Gaderummet så, med ovennævnte tvangstilbageholdte person, at nu var dialogen ophørt. Siden har afdeling O. kun haft ikke-kontakt til Gaderummet, og vi kan konstatere et lederskifte på afdelingen.

Der ligger en opgave for Gaderummet, indrømmet, at skulle løfte overfor et bedre forhold til behandlingspsykiatrien, og den skal også blive løftet. Den er umiddelbar flertydig. I årene 2003-2004 havde Gaderummet konflikter ift. Bispebjerg Hospital, omhandlende unge indlagt og medicineret mod deres vilje; Dette indebærer de konflikter der altid er forbundet hermed, når det er unge med et netværk uden for det psykiatriske system. Om der er sket forandringer i ledelsen og i behandlingsmetoder på Bispebjerg Hospital, er jeg ikke kapabel til at udsige noget om, men flere sager de sidste år i forhold til Bispebjerg har været fine processer, hvor det er lykkedes i den sidste ende på god måde.

Aktuelt er flere unge knyttet til Psykiatrisk Hospital Glostrup, hvor Kriminalforsorgen også er inde over. Det er vores indtryk, at Kriminalforsorgen oplever samme arbejdsvanskeligheder som Gaderummet med psykiatrien.

Det er sager der trækker tårer.

Om selve tilgangen til social og psykologisk arbejde med unge- problemer

Når unge møder Gaderummet, som de ofte kender til gennem andre fra gaden, er det med vanlig mistro. De møder rummet som de møder andre steder, og dermed opfattes det som et spørgsmål om tid inden man bliver smidt ud – men det bliver man så typisk ikke alligevel. Du skal ikke først kreere din historie, for at være her, men noget af en personlighedsudfordring i sig selv, for hvad er man så!

Man er vel enten en personlighed med interesse for marginaliseringsprocesser i samfundet eller allerede er ramt af det.

Når systemer for mennesker spiller fallit, og det sker, for ellers ville der ikke være råmateriale til Gaderummets stadige fortsættelse. Aktual-politisk synes det ikke som om at

et sted som Gaderummet vil få mindre at tage sig af fremover, nu hvor effekten af starthjælp, kontanthjælpsloftet mm. er begyndt at vise sig på pårørende side, der er begyndende helt slidt op. Deres anstrengelser har alligevel ikke båret frugt, for deres kære børn er alligevel blevet sat ud, på gaden eller til det der er værre, og selv kan de snart ikke længere klare den.

Tilsynet skriver, at "den pædagogiske metode tager udgangspunkt i kritisk psykologi og arbejdet med gruppen som besluttende organ". Det er altså lidt omvendt. Vi prøver, søger, at tage udgangspunkt i den konkrete person, det liv der leves, det liv der er på vej eller måske har behov for at befordre. Det er genstanden. At få et greb om genstanden i form af en pædagogisk metode er noget andet. Gaderummet er etableret som socialpsykologisk arbejde, og her er genstanden" personligheden på sin vej". Det bliver en ramme, hvorunder personligheden kan komme til sin ret, skulle den være trådt for fode, eller have vigtige budskaber at bringe. Teoretisk tager Gaderummet, for de der kender det eller de som kender noget, udgangspunkt i den Kritiske Psykologi, men ikke praktisk. Ingen skal rette sig ind efter nogen teori. Kritisk Psykologi er for Gaderummet den fællesnævner, at tænke historisk om sin virksomhed, begrunde sine ting, befordre udvikling, ikke stykvis, men begrundet i det næste mulige udviklingstrin, der lader gamle problemer blive opløst gennem det nye. Det har på intet tidspunkt været meningen eller hensigten, fra det politiske niveau i Borgerrepræsentationen eller i Socialministeriet, at Gaderummet med sine nye lokaler skulle rette sig ind efter hidtidige ordninger, men at Gaderummet indgik i det selvfølgelig kommunale tilsyn, når lokalerne kunne lovliggøres. Og dette med en særordning. Overhovedet at forhandle med en kriminel, som Gaderummet var, der boede ulovligt, dét kræver en særordning.

Den nærmere udfoldelse af denne "særordning", bliver så det næste kommende problem, for særlige problemer kræver særlige løsninger.

I det gamle Gaderum var der en 5.sal, hvor de fleste sov i små aflukker. Nu er der bygget sovesale, for de lidt gamle unge i Gaderummet; ganske det samme men i et afgrænset rum med 6-10 andre. Det synes at fungere rigtig godt. Og der er også kommet 3 værelser til oppe på første salen, for unge der særligt skal passe skole og arbejde.

Både unge på første salen og unge i sovesalene deltager i det daglige viderebyggeri, om det er kælder, tøjdepotet, gangene, og hvad der skal laves om. Det er en del af deres daglige færden, gøren og laden i huset, at de støder på ting og opgaver, som opfattes som den naturlige ting at ordne, for det lille får det store til at fungere. Der bliver pippet med hver sin stemme, og opgaven er dets videregivelse.

Tilsynet skriver: Gaderummet har svært "ved at få færdiggjort de håndværksmæssige projekter, herunder maling af gangarealer", samt at det er "vanskeligt for Gaderummet at få handleplanerne til at hænge sammen med den handleplan, der skal ligge i kommunen". Gaderummet er fuldstændig klar på ikke at anvende unge, der kommer til Gaderummet som gratis arbejdskraft på diverse opgaver, der altid lige er rar at skulle få løst. Ikke "Arbeit macht frei". Det kan også alment begrundes, at ikke arbejdet er første behov, men kun i samme grad som det fører til en udvidelse af ens handlerum.

Der arbejdes ganske kontinuerligt med maling og opbygning af Gaderummet. Det er små skridt, da midlerne er små, og opbygningen dyr. Der er præcise planer for, hvordan bygge det manglende. Problemet er mere at samme projekter er oppe på fællesmøder igen og igen, og hvor det afgørende er, at der mangler bestemte midler for at komme videre. Hér bremses unge i huset af husets manglende økonomi. Fx er der aktuelt mange prof musikere tilstede, men de er så meget individualistiske grundet deres livsomstændigheder gennem mange år, derfor er det ganske svært at skabe det band, som alle gerne vil have. Forsøgene er utallige, og de fortsætter. Det er der ved at blive gjort noget ved.

Hvorfor udtaler Tilsynet ikke noget om manglen på ressourcer, til at gennemføre det gode liv. Papirerne overbragt til Tilsynet ved sidste besøg fortæller om svære vilkår for en fælles fremtidig arbejdsmitte, hvis ikke husets beboere hjælpes til en bedre økonomi – hvor vi uden denne tvinges ind i herbergformer, der ikke nytter for unge, hvad alle ved. Hvorfor påbud der splitter en ungegruppe, og delegerer magt til personalet. Personalet har jo magten i forvejen. Trods alle ord om brugestyling, har personalet den fysiske nøgle til rummet.

Loppegalleriet

Det vil være et loppegalleri at skulle sørge for påbudet om, at ”der ikke overnattes i andre rum, end dem er indrettet hertil”, og at ”unge der bor i køkkenerne, tilbydes andre rum” – om end det er et tilstræbt mål. Det er heller ikke som Tilsynet skriver at: ”De unge sover sammen på sovesale, for at de kan oparbejde en tryghedsfølelse og nærhed, og de kan arbejde med de konflikter der opstår”. Og endelig, Tilsynets ord: ”Der er en høj grad af brugerindflydelse i Gaderummet”.

Der er ikke en høj grad af brugestyling, der er en grundlæggende brugestyling. Uden ungegruppens medvirken og passen på Gaderummet, kan personalet ikke noget. De unge sover ikke sammen på sovesale, for at de kan oparbejde noget som helst, men fordi de ikke har andre steder at være. Og der bygges på livet løs, af de sjæle der ikke har fundet deres mere stationære lokalitet, for videre færd. Der bliver lavet meget musik i disse ”rumkryds” mellem mennesker i Gaderummet – og en enkelt sørgmodig skæring ligger allerede på Gaderummets nye hjemmeside.

Køkkener er – som funktionssteder i alle større sammenhænge – også midlertidige sovepladser, om man vil det eller ej, og hvad der bygges op er også temporært, det er ikke nagelfast. Bygninger, og tit små slotte, rejser sig i hjørnerne, og alle frygter – men! Så flyttes der videre gennem konflikter og fællesmødebordets formidling, en anden overtager hytten, eventuelt ved at gøre den til ingenting. Det er sådan en cirkulation over tid, for uden, intet havde ændret sig. Køkkenerne er hus-steder for midlertidige sociale sovepladser, og sågar bohjørner for en langtidsgæst, for pausen inden man kommer med igen, kan være afgørende for hele livet.

I den sammenhæng hører husets ”psykose”, som han tit omtales, måske hjemme. Det er han snart ikke længere, i hvert fald ikke på den gamle måde. Men ingen har hidtil kunnet producere det afgørende enzym, før at han selv skabte sig det ved at indtage en sovesofa i et køkken, hvor han kunne være i fred, men hvor han måtte fravælge alkohol for at blive i køkkenet. Han har ellers boet mange steder i huset, smidt ud af sovesale og fjernsynsstue mv., og han har klaret hvad som helst – fx strubevis af langvarige psykiatriske

tvangsbehandlinger - men endnu uden at finde helt tilbage til hvor han kom fra, og hvad han skal videre med. Det er talemåde i huset at omtale, at for et år siden havde han ikke noget sprog, det har han i dag, ganske mere for hver dag. Den gave som det har været for Gaderummet at få flere rum at operere med, det nagelfaste og det flydende - indenfor Brandmyndighedernes krav selvfølgelig, hvad altid sikres - har været en god ting for ham, og han har vist styrken ved de åbne døres politik på dette område.

I fjernsynsstuen blev der et stykke tid efter indflytningen sidste år bygget et par senge, for at kunne rumme en bestemt ung, som ingen andre steder ville have, heller ikke boerne i Gaderummet. Det gik ud over det fjernsynsmæssige, men nu er sengene ved at være slidt ned, så nu kommer rummets funktion igen på spil, og alt imens er den unge, der er blevet lidt ældre, for længst blevet produktiv aktør i den bogruppe, som oprindeligt havde givet hende op. Hun er også en produktiv aktør på husniveau, selv om hun i sin bolig kan beskrives som "Kvinden fra Rolds Vilde Skov".

Hvis man - som Tilsynet - skal beskrive Gaderummets møblement og computere, så synes jeg det må være på sin plads at påskynde, at det overhovedet er der, og at det fungerer upåklageligt. Genbrug, klunset, fået, genbrugt til yderste klips, det er sådan vi overlever, fordi vi skal.

Gården, det 5.te rum, er sit eget eksperimentarium værdig. Vind og vejr, materialer og deres slidstyrke, deres brug, og også deres endelige, for så længere de kan bruges til noget inden vind og vejr - og andre nupper det - jo mere fælles gavn. Gaderummet har ikke et storskraldsområde eller skur. Så storskrald står, hvor det står mindst i vejen for gårdens brug, kønt eller ej, det er kun huset der skal se på det, og vi er del af det.

"Nogle unge med psykiske lidelser bliver støttet i ikke at tage medicin. Det er Gaderummets opfattelse at det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin"

Det er ikke Gaderummets opfattelse, at "det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin", fordi de "bliver støttet i ikke at tage medicin", som Tilsynet vil citeres for. Nej. Det er også ren cirkulær tale. Der er derimod tale om, at snesevis af unge gennem alle årene er trappet ned og ud af medicin, fordi de ikke kunne komme længere af den vej, og hvor medicinen var ved at spise deres sidste rester af selvbestemmelse. Unge der hænger tyndt i deres sociale betingelser, og hvis eneste behandling har været medicin, selvom de unge har ønsket andet, og hvor effekten har været det forudsigelige drop-ud af uddannelse, arbejde mm. De har i Gaderummet modtaget en anden behandling, der har gjort dem i stand til at udvikle deres liv i social, psykisk og somatisk forstand.

Mange unge har, inden de havner i Gaderummet, forgæves været rundt og søge psykolog eller en behandler af lignende art, men har ikke fundet noget - eller ikke haft råd - og hvor lægen, og herefter henvisningen til psykiater, til sidst tog over med en ren medicinsk behandling. Mange får det ikke bedre heraf, de må sygemeldes, hvorfor de igen og igen konsulterer læge og psykiater, og dosis og præparat forandres igen igen. Typisk har dette kørt et par år, før Gaderummet involveres - når lejlighed, venner, sidste rester af socialitet grundlæggende er truet - og så ved at én eller anden kommer slæbende med en person, der

intet mere kan selv – og som alle vil indlægge, men som ikke selv vil det – og kan Gaderummet tage over, så gøres det.

Ovenstående relaterer sig primært til unge sat i medicinsk behandling for depression, og det gives for at hjælpe dem med ikke at droppe ud af skole, universitetet, arbejde eller andet. Men til gengæld ser det ud til, at den unge i de fleste tilfælde alligevel dropper ud efter 2-4 måneder, hvor første sygemelding bliver nødvendig, eller efter 1-1½ år hvor alt opgives. De kan, når alt opgives, ikke længere honorere bare simple dagligdags forhold, de erfarer at de ikke længere kan trække på deres inderste ressourcer – der er ligesom filter på – hvilket over tid betyder, at de kreativt brænder ud og efterhånden kun kan lave rutinearbejde, og det begynder det så også at knibe med, da angsten igen begynder at dukke op med endnu større styrke, da man ikke føler man lever overhovedet eller det går den rigtige vej.

Der er ikke tale om at Gaderummet tilskynder til ikke at tage medicin, eller omvendt. Det er ren cirkulær tale. Der er så også den tale, der er på tale ved indestængte følelser. Det handler ikke om reframing (:omformulering/forskydning af problemer), men om deres løsning. Det handler ikke i første omgang om medicin eller ej; det handler om personen i sit socialt-samfundsmæssige liv, og hvordan dettes udvikling støttes på personens præmisser. Mange unge havner i Gaderummet, får psykologisk støtte, og de fortsætter på medicin. Gaderummet er hverken ”Kirsten Giftkniv” eller ”Skilsmisseadvokat” her, lige som for eksempel løsningen af samlivsproblemer heller ikke kan løses med en sådan lateralitet. Hvad det ender med må komme fra sagen selv, ikke fra en holdning til det ene eller det andet, herunder medicinen, der ikke har med sagen og sagens udvikling at gøre. I en sådan sammenhæng, når der er arbejdet for dets udvikling, støder man på spørgsmålet, om medicin kan fremme processen eller hæmme den. Da de fleste af de unge i bakspejlet ikke skulle have været på medicin, da det var andre, in casu psykosociale forhold, der var problemet - så betyder det også at de fleste unge trapper sig ud uden problemer af nogen art. Og det går alle godt, og er typisk muligt – hvis ellers man ikke er for gammel, oppe i årene, og hvis mængden og længden af tvungen medicinsk behandling ikke er flere årtier gammel. Processen, hvor man ”uden problemer af nogen art” bliver medicinfri, er en meget krævende og omfattende proces, idet problemers hidtil manglende løsning, og deres smertelige indhold, har haft store sociale, psykologiske og kropslige konsekvenser over tid – et bestemt liv har initieret sig, eventuelt selvstændiggjort sig - hvorfor personen skal lære at udvikle et nyt liv, ud fra egne interesser, lyst og behov.

Det er ikke rart at forestille sig disse unges liv, hvis ikke der havde været et Gaderum for dem. Og for dem der ikke finder noget, fordi de ikke finder os, eller dem vi simpelt hen ikke har tid til dem. De vil i alt overvejende grad ende med at blive placeret i et psykiatrisk bofællesskab i løbet af en årrække. Helt forkert.

Gaderummet gæstes også af unge, der har været sat i anti-psykotisk behandling, men som ikke længere modtager den. Disse unge er anderledes stillet end ovenstående gruppe. Det er tit de mere udadvendte, de mere socialt-konfliktende unge, der har denne fortid. Her er det over tid spørgsmålet om at få åbnet for de følelser, sanser og sansekerneforhold, der som forskubbede eller uudviklede betinger, at den unge ikke kan komme på højde med sig selv, og dermed med det større liv. Meget arbejde er her socialt arbejde, for at gi’

grupperfaringer og sociale færdigheder, men ender tit i kropsarbejde, sport eller andet. De unge der fortsat er på anti-psykotisk medicin, når de begynder at bruge Gaderummet, er – i sagens natur – i behandling til anden side. De fleste unge kender udmærket alle stoffers virkning, og de tænker nærmest som deres egen psykiater. De unge der kører videre her, ender med den førtidspension, som de tit allerede er indstillet til. De unge, der i Gaderummet vælger at droppe deres anti-psykotiske medicin, de gør det af deres egne grunde, for de er dér hvor noget sådant ikke diskuteres med nogen. De er socialiseret til at modtage behandling, fra tiden før Gaderummet, har ofte modtaget den med tvang utallige gange, så når de kan vælge selv, så beslutter de uden at spørge nogen til råds. Her kan Gaderummet ikke gøre andet end at prøve at følge med, og faktisk – som på en åben psykiatrisk afdeling – motivere til at man dog tager lidt af sin medicin, diskuterer det med sin psykiater osv. osv. De fleste unge lidt oppe i årene klarer det ikke, starter selv efter lidt turbulens og tid igen. Men nogen gør sig også erfaringer, der betyder at de næste gang gør det anderledes, med bedre resultat. Det er som med rygere, både cigaretrygere eller hashrygere, generelt. Pludselig bliver der ikke længere snakket om det; men den dag det sker, så er det en ikke-ryger der udtaler sig, og i denne kontekst er det så en ung, der står på sine egne ben, trappet ud af sig selv, ingen har vidst noget.

Problemet er, at hvis indordningsforholdet bliver gjort til et spørgsmål om medicin eller ej, så er man væk fra de bevægelige sociale og psykologiske grundforhold, hvor muligheden for gensvar på udviklingsbehov er til stede som potentialitet, såfremt der kan findes hen til dem og de kan gribes ret. En lateral indfaldsvinkel gør genstanden flad, og udvisker dermed spændingerne mellem de niveauer i psyken, som udvikling kan sætte af fra, overvinde hidtidige begrænsninger. Herunder begrænsninger i det psykiskes velbefindende, som ellers må dulmes, symptombehandles, rent medicinsk. At det ligger udenfor Gaderummets arbejdsfelt at udtale sig om medicin gennem faglig brugeroplysning, det er grundlæggende at svingte Gaderummets unge sjæle. Desuden er neuropsykologiske og neurofysiologiske forhold og processer niveauer i psyken, ikke psykens fundamentalniveau, der er mere grundlæggende end disse, og som kun ved særskilt belastning træder selvstændigt frem, uden på nogen måde at gå restløst op heri som dominant. Der er ingen grund til at genopfinde Darwins biologiske determinisme. Det betyder så også, at gøres det muligt med den berørte at oparbejde psykosociale og psykosomatiske greb om problemers spændingsforhold, genese, opbygning og reproduktion, så kan deres stagnerende respektiv restriktive virke, potentielt ophæves gennem medkollektivisternes indviede greb i anordningen og subjektes eget udvidede indgreb i sit person-kollektiv-forhold.

Når Tilsynet benævner, at divergerende holdninger til en persons behandling, er behandlingsbegrænsende, så refererer Tilsynet til det forældede dogme om den rette behandling af den rette lidelse med det rette middel. Dette findes ikke, det er noget der konstrueres hen ad vejen, selv inden for sukkersyge-området; det er selv inden for det medicinske område en forladt essens-tankegang, der ikke spejler genstandens kompleksitet. Det er ligeledes et gammelt dogme indenfor Hospitalspsykiatrien – i form af det lukkede kliniske kollektiv, der stiller diagnosen på den andens vegne – og hvor afdelingen har hånd og halsret over den indlagte. Dets ræson her i denne sammenhæng skal her stå hen som ubesvaret! For Gaderummets unge gælder det, at de er i et fristed; her brydes alle meninger, hvor det for de ansattes vedkommende også kræver en medreflekteret faglighed på emnerne.

At gøre medicin til et emne, den enkelte kun kan diskutere ordentligt med sin psykiater, det er ideologisk herre-knægt logik, udsigende at den enkelte unge på medicin ikke længere er et psykologisk og socialt væsen. Problemet er at nogen unge efterhånden også begynder at opleve det sådan. Det er de unge der ad åre havner i psykiatriske bofællesskaber – men det betyder langt fra at deres liv bliver mindre turbulent eller mere tilfredsstillende.

Når Tilsynet er ude med riven omkring at lade tingenes tilstand på medicinens område bestå, så skaber Tilsynet problemer. Også i år kom der en rapport om den store overmedicinering af gamle på vores plejehjem, herunder plejehjemmene i Københavns Kommune. Socialfaglig Tilsyn reagerer på Embedslægen, men hvorfor forandres det ikke. For 5 år siden, for 10 år siden – og jeg synes også jeg hørte dette for 15 og 20 år siden – er samme kritik af miserabel behandling ved overmedicinering med anti-psykotiske midler af gamle blevet fremført, men intet sker. Sket er noget andet, på det sidste, blandt andet at der er meget kort til ”du skal på medicin”, ”der er behov for en psykiatrisk udredning” osv. Der er ikke mange dage imellem at Gaderummet møder sådanne udsagn fra social- og sundhedsassistenter, kommunalt uddannede sagsbehandlere, sekretærer, jobkonsulenter, beskæftigelsesvejledere mv., og ganske ganske tit er grundsituationen identisk med følgende: Der skal laves en aftale med en ung ud fra konceptet om en kontraktaftale med den unge, som den unge indkaldes til med hensyn til effektuering. Makker den unge ikke ret, eller har fattigdomstræk, så er det anmodningen om medicin kommer fra sagsbehandlende side. Når psykisk syge kan konstateres mere kriminelle nu end for 4 år siden, så er det måske mere de sociale vilkår, der er blevet forværret (og det er de også), end det er indholdet i etiketten psykisk syg, der har ændret sig. Men dette er svært at få øje på og benævne, i en tid hvor fattige og svage unge, politisk-ideologisk skal (over)leve af ingenting, og hvis de ikke kan dette, så må de være psykisk syge!

Det er heller ikke rart at konstatere det vedvarende i, at der overmedicineres med anti-psykotiske midler, med overdødelighed af medicin-miks, som tilsyneladende ingen ende har, jf. Sundhedsstyrelsens dugfriske udredning af forbruget af medicin blandt de 18- til 64-årige sindslidende, herunder in mente hvad unge med behandlingsdomme specielt udsættes for. Gaderummet har vedvarende kontakt med flere unge med behandlingsdomme, men det er svært uredelige sager, da dommene ofte står i skærende kontrast til, ikke forbrydelsernes art, men forseelsens art. Og alt dette skal typisk udredes med en påtvungen tvangsmedicinering foran sig, døgnets 24 timer, i op til 5 år!

Husfilosoffen

”Husfilosoffen” som Tilsynet benævner Gaderummets cand.phil. – og som før sin tid i Gaderummet blandt andet oversatte værker af Søren Kierkegaard fra dansk til polsk – ender typisk op med at være den, der varetager de tunge og tungeste sager, blandt andet tidligere nævnte unge med langvarige behandlingsdomme, der er en blanding af alt komplekst. Hun bliver tovholder, arbejdshest og murbrækker for at tingene på sigt udarbejdes til fremme for de berørtes samfundsmæssige liv.

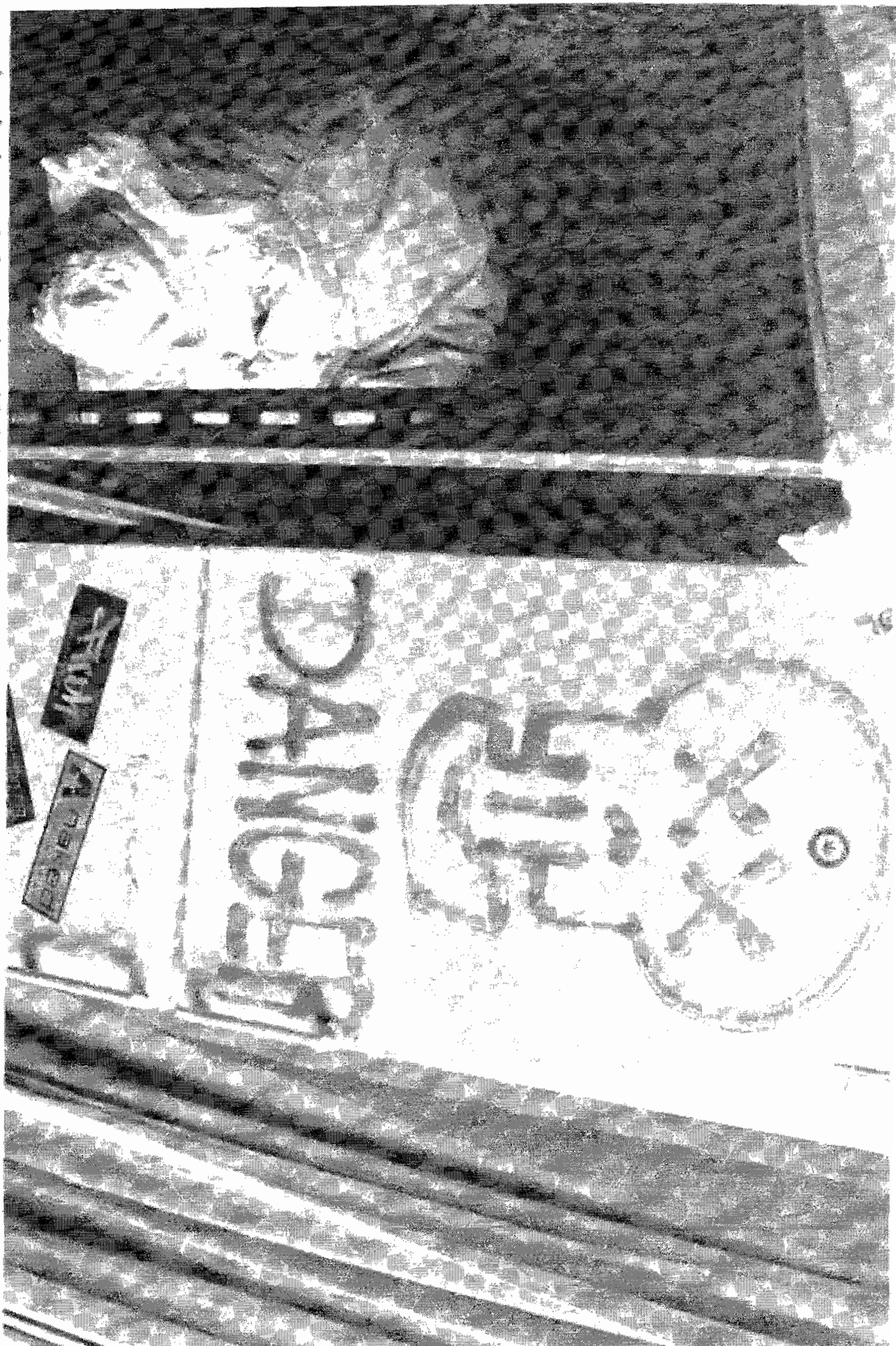
Det er svært at bryde sig om benævnelsen ”husfilosof”. Det er sikkert kærligt ment, men ingen i huset bruger det eller har hørt det før. Det er ikke blevet opfattet kærligt, men mere som en kasten grams på husets faglighed.

Sluttelig

Jeg skal tage højde for, at nogle formuleringer kan virke afvisende eller stødende, men jeg er ganske berørt af igen at skulle bruge energi på formalia, og ikke på de unge. Jeg ved at formalier er grundbetingelsen for mit virke i forhold til offentlig myndighed; formalier her er bare kommet ud af trit med det faktiske liv, som unge præsenterer os for i deres tilstedekomst til Gaderummet, og til kommunens tidligere godkendelsesskrivelse. Gaderummet gjorde en landvinding med projekt "Indre Lænke", trods betingelser af brand, som Tilsynet også nævner eksistensen af, men det var bare starten i Rådmandsgade. Vi har masser mere at byde, for selvfølgelig kan unge under kontrollerede forhold ikke udvikle sig til at blive andet end taber, men under kamp for det hele liv for alle, er alle med i udviklingsprocessen og vejen frem. Det er eminent kommunens opgave på et område som Gaderummets.

Kalle Birck-Madsen, daglig leder
6.december 2006

Orsaken for det snar liden ginge bostad Gaderummet tager til gommene, Arkitektor Nils Høegh

Den katastrofale lukning

Beslutningen om at lukke Gaderummet synes baseret på udokumenterede påstande.

Af Kalle Birck-Madsen
cand.psych.
forstander Gaderummet

Bostedet Gaderummet på Nørrebro er kommet i strid modvind. Det fyger med beskyldninger mod min faglige kompetence, som skulle være helt antipsykiatrisk – og dermed farlig. Modvinden fødes flere steder fra, men her skal bare ét punkt blotlægges til en begyndelse.

Kritik fra en inhabil psykiater anvendes ukritisk til lukning af Gaderummets socialpsykologiske arbejde med udstødte unge. En kritik, som socialborgmester Mikkel Warming (EL) er hoppet med på.

Selv om der stadig foregår en seriøs debat, lægger socialforvaltningen op til en fysisk rydning af Gaderummet i morgen.

For år tilbage, da Gaderummet fik sin bevilling gennem Socialministeriet, valgte Københavns Kommune at pålægge os et ekstra samarbejde med en psykiatrisk konsulent.

Det var fint for Gaderummet, da der af og til var sager, hvor psykiatrisk deltagelse krævedes. Det angik specielt

behandlingen af misbrug af hårde stoffer, der ellers er bandlyst i Gaderummet. Vi fandt en overlæge og en psykiater, der arbejdede med misbrugsproblemer, og samarbejdet kom i gang. Det bestod i et besøg i Gaderummet et par gange om måneden eller fremmøde, hvis Gaderummet ringede og bad om det.

Kom ikke til møder

Gaderummet så dog ikke meget til psykiateren, heller ikke til de aftalte møder, ligesom de aftaler, som psykiateren indgik med brugerne sjældent blev overholdt.

Det undrede selvfølgelig alle, men man kan jo have travlt. Når han endelig mødte op, lovede psykiateren og så ofte ting, som han bagefter ikke fulgte op på. De brødte aftaler og udeblivelserne gjorde brugernes liv værre.

Og når det kom til stykket, ønskede psykiateren ikke at gå i dialog med brugere og personale i Gaderummet. Særligt ikke hvis der var misbrug på spil.

Psykiateren kan have brændt fingrene tidligere, men dette ville vi gerne have

vidst, før vi indledte et samarbejde med ham.

Så ville det have været forståeligt, hvorfor han efter sin ansættelse altid håndterede problemer på samme måde: Antipsykotiske midler kan anbefales – andre midler som sovemedicin kan gøre skade på én selv eller andre, såfremt medicinen nukses med andre stoffer.

Og endvidere: En nedtrapning og udfasning af antipsykotiske stoffer kan føre til uforudsigelige handlinger hos klienten og må frarådes.

Gik bag vores ryg

Jeg er sikker på, at det ikke er hele sandheden om psykiaterens forhold til medicin. Jeg kender ikke grunden til, at psykiateren nedprioriterede Gaderummets brugere på næsten alle niveauer.

Men samarbejdet endte med, at psykiateren i efteråret 2006 indvilgede i at finde en anden kollega, der havde tid til at komme, og som ville have mod på at tage tæt kontakt til de unge. Det skete aldrig, men samme psykiater skrev så i marts 2007, bag om ryggen på Gaderummet, til Københavns

Kommune, at Gaderummet ikke ville samarbejde.

Socialudvalget benytter nu selv samme psykiater som sandhedsvidne mod Gaderummet til at lukke stedet i sin nuværende form og åbne for, at unge fremover skal på psykofarmaka af præventive grunde.

Som Mikkel Warming udtalte i TV 2 Lorry, har han »konkrete eksempler på unge, der er frarådet medicin, og som kan være endt i et massivt hashmisbrug«.

Kan denne sætning forstås anderledes end, at blot lyst- en til hash og brugen heraf – som findes hos op til én mio. danskere – skal resultere i en forebyggende psykiatrisk behandling? Det er jo noget af et statement fra en socialborgmester.

De mystiske to

Mikkel Warming indrømmer modvilligt, at sagens keme, de to unavngivne brugere, hvis usle tilstand skulle forårsage og retfærdiggøre Gaderummets lukning, slet ikke er identiske med de to endnu ikke kendte, men svært psykisk syge, som er nævnt i tilsynsrapporten.

Dog er oplysningerne om de to nyopdagede personer så mørklagte, at de ikke engang kunne indgå i det officielle beslutningsgrundlag for lukningen. Socialborgmesteren henviser blot til sin selvpålagte tavshedspligt i forhold til henvendelserne fra disse to af Gaderummets brugere.

Mit spørgsmål er, hvorfor disse henvendelser ikke blev sendt videre til Patientklagenævnet, som er den rette klageinstans for den slags sager?

Og hvem havde interesse i at frarøve Gaderummet den lovbestemte ret til partshøring i sin egen sag?

Er det godt nok at ødelægge mange års enestående faglig praksis pga. en opdigtet historie, som man efterfølgende belejligt søger holdt hemmelig?

Psykiaterens berømte navn skal der værnes om. Men jeg gad vide, hvem der forfattede historien på en så overbevisende og autoritær måde, at Mikkel Warming var parat til at lukke øjnene, glemme sit bagland og enfoldigt lægge øre til udokumenterede påstande for at handle derefter?

SOCIALMINISTERIET

Københavns Kommune
Socialforvaltningen
Att: Sven Bjerre
Bernstorffsgade 17, 3
1592 København V.

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

30. april 2007

GMC/ J.nr. 2006-475

Angående henvendelse om Gaderummet

Kære Sven Bjerre.

Ved brev af 27. april 2007, orienterer du Socialministeriet om, at det ikke forventes, at Københavns Kommunes socialudvalg kan godkende Gaderummet, som opholdssted i sin nuværende form.

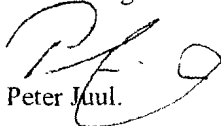
Ved flere lejligheder, senest i forbindelse med Københavns Kommunes tilsynsrapport (2006), er Socialministeriet blevet gjort opmærksom på, uhen-sigtsmæssigheder i forbindelse med det faglige og økonomiske ledelse af Gaderummet.

Socialministeriet skal meddele, at Københavns Kommunes anmodning om, eventuelt at lade bevillingen til Gaderummet bortfalde, kan godkendes.

En forudsætning for denne godkendelse er imidlertid, at Socialministeriets bevilling til Københavns Kommune anvendes til et lignede tilbud, som kan rumme en identisk målgruppe. Det skal understreges, at Socialministeriet bevilling er givet, som led i udmøntningen af pulje til socialt udsatte grupper, der over en indsats i forhold til de mest marginaliserede borgere i Danmark. Det er derfor vigtigt, at denne gruppes komplekse problemstillinger og adfærd, kan rummes i et eventuelt nyt tilbud i Københavns Kommune.

Socialministeriet ser frem til, at blive orienteret om Københavns Kommunes disposition.

Med venlig Hilsen

Peter Juul.

Gaderummet har klaget til Ombudsmanden.
Grund: et ikke-uvildigt tilsyn fra Københavns Kommune.

Derudover har Socialforvaltningen taget Gaderummets Socialministerielle midler. Det sker d.2.maj 2007.

2008-04-22 Ombudsmanden til Gaderummet om Københavns Kommunes lukning af Gaderummet. Må desværre henlægge sagen

Da Ombudsmanden skulle til at færdigbehandle klagen fra Gaderummet, herunder en stillingtagen til de afvisende svar fra Socialforvaltningen, gik Socialudvalget i Fogedretten. Det betyder at Ombudsmanden må trække sig ud af sagen – uden at færdiggøre den

Hele korrespondancen er her:

2008-01-20 Gaderummet til Ombudsmanden vedr. manglende identifikation af psykisk syge

2008-01-09 Socialforvaltningen. Svar til Gaderummet på klage modtaget via ombudsmanden

2007-12-28 Ombudsmanden til Gaderummet. Vedrørende manglende svar fra Københavns Kommune.

Genfremsættelse af anmodning til forvaltningen

2007-12-16 Gaderummet til Ombudsmanden. Yderligere informationer ifm udeblevet svar

2007-12-03 Gaderummet til Ombudsmanden om udeblevet svar

2007-10-25 Gaderummet til Ombudsmanden. Opfølgning vedr. talen udenom fra forvaltningen vedrørende de psykisk syge

2007-09-19 Ombudsmanden. Forstår utilfredshed med svar. Rykker til forvaltningen.

2007-09-11 Gaderummet. Brev til Lars Gregersen socialforvaltningen - med kopi til ombudsmanden, sags.2007-1859-069

2.den runde

2007-09-05 Københavns Kommune til Gaderummet, Kalle B.M. Besvarelse af spørgsmål

2007-09-04 Socialministeriet til Gaderummet. Vedr. indgreb over for Københavns Kommune

En direkte klage til forvaltningen: 2007-08-17 Gaderummet. Åbent brev til Socialforvaltningen vedrørende psykisk syge boere

2007-08-31 Gaderummet til Ombudsmanden. Mail. Udeblevet svar fra forvaltningen

2007-10-16 Ombudsmanden til Gaderummet. Videresendelse af anmodning til forvaltningen

2007-07-10 Gaderummet. Brev til ombudsmanden. Præcisering af klagen

2007-07-05 Ombudsmanden. Brev til GR om at præcisere klagepunkterne

2007-06-28 Gaderummet til Ombudsmanden vedr. tidsfrister; j.nr.2007-1859-069

2007-05-29 Gaderummet. Til Socialministeriet om deponering af ansættelser og lønforhold. Og genanmodning om frigivelse af midler - med kopi til Ombudsmanden

1.ste runde

Side opretter 30.12.2007

Gaderummet
v/Kalle Birch-Madsen
Rådmandsgade 60
2200 København N

Gammeltorv 22
DK-1457 København K

Tlf. +45 33 13 25 12
Fax +45 33 13 07 17

www.ombudsmanden.dk
post@ombudsmanden.dk

Personlig henvendelse: 10-15
Telefonisk henvendelse:
Man-tors 9-16, fre 9-15

Københavns Kommunes lukning af Gaderummet

22 APR. 2008

I forlængelse af mit brev af 11. februar 2008 kan jeg oplyse at jeg nu har gennemgået din klage over Københavns Kommunes lukning af Gaderummet og dine tidligere henvendelser om Gaderummet.

J.nr. 2008-0233-069/VL5
Bedes oplyst ved henvendelse

Dok.nr. 5

Du talte i telefon med en af mine medarbejdere om sagen den 28. januar 2008. Under samtalen fortalte du bl.a. at du vidste at Københavns Kommune i februar måned 2008 ville "finde en løsning på problemet". Min medarbejder bad dig under samtalen om at orientere ombudsmandsinstitutionen hvis der blev truffet en ny afgørelse i sagen. Dette ville nemlig kunne få indflydelse på hvordan ombudsmandsinstitutionen ville forholde sig til sagen. Du har ikke indsendt noget materiale i sagen siden da.

+ bilag

En af mine medarbejdere har derfor været i telefonisk kontakt med Københavns Kommune som har oplyst at kommunen i februar i år besluttede at overgive sagen til Københavns Byret, fogedretten, og at du er tilsagt til at møde i fogedretten den 23. maj 2008.

Ombudsmandens virksomhed omfatter ikke domstolene, herunder fogedretten (§ 7, stk. 2, i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand). Som følge heraf behandler jeg normalt heller ikke sager eller spørgsmål der er under behandling ved domstolene.

Hvis fogedretten ikke kan tage stilling til dine indsigelser, henviser jeg dig til at vende tilbage og i den forbindelse præcist redegøre for hvilke forhold du ønsker at jeg skal tage stilling til. Jeg vil til den tid tage stilling til om jeg kan og vil foretage mig noget i anledning af din fornyede henvendelse.

Jeg foretager mig på det foreliggende grundlag ikke mere i sagen om Gaderummet.

Jeg vedlægger dine bilag.

Med venlig hilsen

Jens Møller
Direktør

Kopi er samtidig sendt til:

København Kommune

Folketingets Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K

Sendes også med post

20. januar 2008

Vedr. Gaderummet, J.nr.: 2007-4165-000, Sagsbehandler: NA5

Gaderummet har nu fået tilbagemelding fra Københavns Kommune, på brev fra Folketingets Ombudsmand, der har bedt kommunen om at besvare vores henvendelse. Se 2008-01-09 Socialforvaltningen. Svar til Gaderummet på klage modtaget via Ombudsmanden.

Desværre stadig ikke identifikation og dokumentation

Men tilbagemeldingen svarer igen ikke på spørgsmålene fra Gaderummet, hvad angår identifikationen af de "psykisk syge", hvis tilstedeværelse i Gaderummet og Gaderummets forholden sig hertil, skulle have været central i Socialudvalgets beslutning om at afvikle Gaderummet.

Vi må derfor fremsætte vores klage til Ombudsmanden over indholdet i forvaltningens svarbreve og specielt manglende identifikationer af udpegede personer, idet Gaderummet ellers lukkes på anonyme udtalelser, og udtalelser der er grund til at betvivle ikke er behandlet korrekt eller er fejlvurderet, baseret på kendsgerninger, der ikke fandt sted. Men på grund af sagens kompleksitet må vi formelt forbeholde os at genfremsætte vores oprindelige klage over selve beslutningen om at lukke Gaderummet, fyre personale og bortvise den daglige leder med øjeblikkelig virkning.

Forvaltningen skriver i brev af 9. januar 2008, at "det indgik som et væsentligt vilkår for den politiske godkendelse af Gaderummet som projekt, at de psykisk syge unge i Gaderummet fik tilbud om psykiatrisk behandling. Det skal understreges at denne oplysning ikke i sig selv kan betragtes som en kritik af Gaderummet. Forvaltningen har hele tiden været klar over, og har også accepteret, at der opholdt sig psykisk syge unge i Gaderummet". I Tilsynsrapporten hedder det ligeledes vedr. forhistorien for Gaderummet:

"I perioden fra 2001 til 2003 blev Gaderummet drøftet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget mange gange og der blev nedsat en arbejdsgruppe, der skulle følge Gaderummet på nært hold. Blandt de forhold som indgik, var, at unge med psykiske lidelser blev holdt borte fra psykiatrisk behandling på grund af stedets generelle skepsis over for det psykiatriske behandlingssystem. I 2003 blev der indgået en aftale mellem Københavns Kommune og Socialministeriet om bevilling af satspuljemidler. En af betingelserne for bevillingen var, at Gaderummet skulle være omfattet af Københavns socialfaglige tilsyn og sundhedsfagligt tilsyn fra embedslægen. Det blev samtidigt muligt for Gaderummet at flytte til mere velegnede lokaler.

Gaderummet flyttede ind i nye lokaler i Rådmandsgade på Nørrebro i maj 2005" (s.2 i Tilsynsrapport 2006).

Tilsynet skylder anstændighedsvist at nævne, at Socialudvalget handler på deres skepsis ved at pålægge Gaderummet en psykiatrisk konsulentordning, hvilket senere fører til indgåelse af aftale med Henrik Rindom, Hvidovre Hospital. Gaderummet var glad for ordningen, og det hed også i starten, at forvaltningen ville forhøje Gaderummets budget med udgifterne hertil, kr.100.000 om året, men det er uklart om det også skete.

Det skal også tilføjes, at såvel Konsulentkompagniet, der "oversætter" Gaderummets praksis til forvaltningssprog i 2002-2003, som CASA i 2002, der eksternt evaluerer Gaderummet – begge udvalgt af kommunen - på intet tidspunkt bekræfter de forbehold vedr. psykiatrisk bistand, som kommunens følgegruppe udtrykker. Både Konsulentkompagniet og CASA kommer over lang tid meget i Gaderummet.

Gaderummet mener fuldt ud at have levet op til sin omsorgspligt, da Gaderummet og undertegnede leder vedvarende sikrede de unge i Gaderummet muligheden for konkret psykiatrisk behandling. Det skal nævnes, at flere unge i Gaderummet, op igennem 2005 og 06 af Gaderummets ledelse, fik krav om samtale med psykiatrisk konsulent Henrik Rindom, hvad de også efterlevede.

Når forvaltningen endelig skriver, at "Tilsynets kritik rettede sig imod, at Gaderummet ikke i tilstrækkelig grad havde sikret sig, at de unge med psykisk sygdom kom i psykiatrisk behandling"(s.3), så kan vi ikke genkende kritikken. Og derfor bliver det endnu mere relevant, at der fremkommer dokumentation for de påståede svigts.

Et ikke uvildigt tilsyn

I forbindelse med sagen om bostedet Tokanten, har såvel Socialborgmesteren og Overborgmesteren i København udtalt, at der er grund til at se på Tilsynets uafhængighed, jf. Information 18.december 2007. Tilsyn af bosteder skal privatiseres. I tilfældet bostedet Tokanten skulle Tilsynet have svigtet igennem 8 år. Vi mener at Tilsynet også har svigtet i Gaderummets sag, og at der ikke er den sammenhæng mellem "tilsynsførende observationer og samtaler, og tilsynets konklusioner", som det postuleres på side 3 i Socialforvaltningens brev af 9.januar 2008.

Vi savner en dokumentationen herfor, og mener ikke at forvaltningen kan begrunde korrektheden af Tilsynets observationer, samtaler og konklusion, ved at henvise til en generaliseret påstand om, at "efter tilsynets vurdering var årsagen hertil, at der hos medarbejderne i Gaderummet var en anden opfattelse af medicinsk behandling end den, der gælder i behandlingspsykiatrien". Et konkret svigt må vel begrundes, ikke kun generelt, men konkret, når det hævdes at det ER sket. Såvel svigt på det generelle niveau, dvs. misligholdelse af aftale, som svigt på det konkrete niveau, bestrides af Gaderummet.

Kommunen har tidligere henvist til en Projektbeskrivelse vedrørende Gaderummet. Vi må antage at det er den endelige projektbeskrivelse fra år 2002, Gaderummet. Projektbeskrivelse december 2002. Projektbeskrivelsen blev udarbejdet af kommunens følgegruppe Konsulentkompagniet, i samarbejde med Gaderummet, og den godkendes af forvaltningen inden den blev tilsendt til Socialministeriet som Gaderummets ansøgning om midler. I Projektbeskrivelsen omkring hvad Gaderummet arbejder med, kan blandt andet læses:

” Personer af begge køn, som er karakteriseret ved at have haft længerevarende kontakt med psykiatriske behandlingssystemer. De er diagnosticeret psykisk syge. Andre er ikke diagnosticerede, men har tydelige psykiske vanskeligheder. Nogle er såkaldt dobbeltdiagnosticerede, såvel med en psykiatrisk som en misbrugsdiagnose. I begge grupper er de fleste kontanthjælpsmodtagere med eller uden bolig. I løbet af årene er deres sociale netværk blevet slidt op, og de er nu isolerede. De henvender sig med et ønske om at kunne komme til at leve et liv uden behandling, medicin og pension”(s.6),

samt:

”Der arbejdes i rådgivningen såvel med brugere, som tager medicin som med brugere, der ikke ønsker at være medicinerede”(s.14 i Gaderummet. Projektbeskrivelse december 2002).

Tilsynet fremhæver imidlertid, at ”samarbejdet med behandlingspsykiatrien er præget af forskellige holdninger til, hvordan psykisk sygdom behandles”, og der fortsættes:

”De unge psykisk syge oplever derfor modsatrettede behandlingsmetoder, hvilket kan vanskeliggøre resultater af behandlingen, eller at man risikerer at den unge ingen psykiatrisk behandling får.

Samarbejdet med gadesygeplejersken fungerer godt og hun er opmærksom på de psykiatriske sygdomme, ligesom den tilknyttede psykiater er det”(s.9 i Tilsynsrapport 2006).

Tilsynet konkluderer efterfølgende med følgende påbud:

”Tilsynet giver påbud om, at Gaderummet tager initiativ til at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien og at Gaderummet ikke anbefaler de unge, at holde op med at tage medicin uden at det er drøftet med en psykiater. Det skal sikres, at de unge der har behov herfor, kommer i psykiatrisk behandling”(s.9 i Tilsynsrapport 2006).

Sidste sætning i dette afsnit, mener vi er lovstridig i sin formulering. I gældende lovgivning er der ikke belæg for gennemsætning af ambulant tvang på bosteder. Det ligner at Tilsynsførende har handlet som om at et lovforslag herom fra 2005 er blevet vedtaget. Men, lige som tidligere gange, skete det ikke. Ønsket om ”ambulante tvang” blev taget ud af lovforslaget før anden høring i Folketinget, grundet at det strider mod psykiatriloven og retsplejeloven. For hele sagen se 2005-06 - L 140 BEH3 fredag 2.juni 2006, Tale (NB), Samtlige taler: 12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien og retsplejeloven.

Det skal endvidere nævnes, at Gaderummets holdning til medicin ikke består i en sort-hvid tilgang, som Tilsynet lægger op til.

Som tidligere fremhævet, kan Gaderummet ikke finde nogen svigts, hverken på et generelt eller et konkret område. I Projektbeskrivelsen står således også:

”Brugerne kan enten benytte rådgivningen eller værestedet, men kan også vælge at benytte begge muligheder samtidig. I nogle tilfælde kommer brugerne til rådgivningen via værestedet. I andre tilfælde er det omvendt.

I deres samspil og den åbne tilgang til værestedet virker de to enheder indirekte opsøgende. Det giver mulighed for at samle nogle unge op, som ellers ville være overladt til sig selv i kraft af deres egen holdning til de mere etablerede behandlingsformer og disses forhold til de unge.

I sit samspil kan stedet udgøre et fast holdepunkt for en del yngre psykisk syge. Nogle kan fastholde sig i kraft af samspillet mellem rådgivningen og værestedet, mens andre primært fastholdes i kraft af samspillet mellem værestedet og bomuligheden.

Arbejdet i rådgivningen hviler på følgende principper:

Arbejde på brugernes præmisser det er brugernes opfattelse af egne problemer, som er udgangspunktet for samarbejdet.

Total Åbenhed - det er et princip at samarbejdet fra medarbejdernes side hviler på en total åbenhed i forhold til brugeren. Dette indebærer, at brugeren er informeret og deltager i alle beslutninger, som vedrører brugeren selv. I arbejdet forbliver fokus på brugeren, og styringen forbliver i hele processen i brugerens hænder.

Ubundet tilgang - samarbejdet med brugeren er ikke bundet til en bestemt teoretisk eller terapeutisk retning, men bestemmes af de behov brugeren har. Der arbejdes i rådgivningen såvel med brugere, som tager medicin som med brugere, der ikke ønsker at være medicinerede”(s.14 i Gaderummet. Projektbeskrivelse december 2002).

Tilsynet retoucherer Gaderummets egen tilgang til arbejdet helt væk, trods at denne har skabt et fungerende sted for unge fra gaden, og et sted hvor disse unge får mulighed for at få den hjælp, de efterspørger, og som har vist sig at være anvendelig if. de unges behov. Tilsynets påbud ændrer, uberettiget og uden påviselig grund, grundlæggende på Gaderummets godkendte målgruppe og faglige tilgang hertil.

Det skal tilføjes, at Gaderummet i al sin levetid har arbejdet med de mest vanskelige unge, med diagnose eller ej, og hvor nogle har ønsket et alternativ til det traditionelle psykiatriske system, jf. vores første bevilling fra 15M-puljen i 1999 til arbejde med ”udviklingsprojekt til forbedring af ikke-indlagte psykiatriske patienters forhold”(J.nr.87131-0308).

Projektbeskrivelsen er udarbejdet i 2003, og udarbejdet på baggrund af Gaderummets samlede arbejde. De beskrevne grupper af personer er del af Gaderummets historie og praksis, herunder årelang praksis med mange unge med dobbeltdiagnoser – og som før oprettelsen af Gaderummet var et defineret kæmpeproblem på gadeniveau på Indre Nørrebro. Gaderummet har på tidspunktet mere end 6 års erfaring med ovennævnte definerede grupper, og den daglige leder yderligere mere end 10 års erfaring med grupperne. I tiden efter at Gaderummet flyttede til nye lokaler, er andelen af unge med (dobbel) diagnoser blevet mindre, men så bliver de også mere synlige i Gaderummets samlede billede.

Vi mener derfor at være godkendt til at være et frirum og et alternativ til de, der ikke ønsker medicin, og selvfølgelig skal det være forsvarligt, men det mener vi også til fulde at have sikret i Gaderummet. Men Tilsynets samtidige kritik – som vi ikke få dokumentation for – fjerner med ét de unges mulighed for at komme til at leve uden medicin, hvilket vi mener at være godkendt til.

I Tilsynsrapporten fra 2006 skriver Tilsynet indledningsvist:

” Tilsynet talte med mange af de unge, hvoraf en var 17 år gammel. De fleste af de unge vi talte med tilhørte målgruppen, enkelte var dog, efter vores vurdering, svært psykisk syge”(s.4 i Tilsynsrapport 2006).

Der er dog ikke, jf. Projektbeskrivelsen, belæg for, at Tilsynet kan udtale, at de ”svært psykisk syge” ikke tilhører målgruppen, som udtalelsen lægges op til. Det går igennem hele Gaderummets historie og praksis, og alle skrivelser, at alle er velkomne i Gaderummet, uanset adfærd og udtryk,

men tilhører man ikke målgruppen, skal man kunne bidrage til, at der er plads, rum og ressourcer til netop de unge i målgruppen.

Når Tilsynet skriver, at de "har taget hensyn til Gaderummet's "historie" og det alternative normsæt"(s.3 i Tilsynsrapport 2006), så mener vi ikke, at det er tilfældet. Det ligner at Tilsynet ikke har kendt til projektet, den ubundne tilgang og det medicinfrie alternativ, jf. projektbeskrivelsen.

Med disse henvisninger er der yderlige belæg for, at tilsynet af Gaderummet ikke er foregået korrekt, hvorfor vi desværre må anmode Folketingets Ombudsmand om at gå ind i vores sag.

To andre psykisk syge, via Socialborgmester Mikkel Warming

Efter Tilsynsrapportens endelige fremkomst d.3.januar 2007, har Socialborgmester Mikkel Warming fremsat yderlige påstande om andre "svigtede/vanrøgtede psykisk syge" i Gaderummet, som vi heller ikke har fået dokumentation for. Påstandene fremsættes på et møde i Enhedslisten i Medborgerhuset Nørrebro, se Referat af møde d.12.september 2007, samt udtalelserne i TV-Lorry, 2007-08-17 TV2 Lorry Balladen om Gaderummet (04:20), og læserbreve i Information 20.september 2007. Socialborgmester Mikkel Warming. Gaderummet fortsætter, og Enhedslistens Medlemsblad. Gaderummet fortsætter – men med en anden leder. v/ Mikkel Warming.

Vi kan ikke i nogle af tilfældene, hvis de skulle eksistere, se, at der har været indgivet nogen klage fra brugere eller pårørende til brugere til Patientklagenævnet, hvilket er den lovformelige fremgangsmåde.

Vi vil selvfølgelig også gerne have svar på, hvem disse andre to psykisk syge er, som skulle være vanrøgtet af Gaderummet eller i hvert fald af dets ledelse, og som er udtalt som grund til afviklingen af Gaderummet, og ikke bare til afsættelsen af ledelsen i Gaderummet.

Så længe kommunens svar på disse centrale område ikke er givet, er det umuligt at tage stilling til kommunens samlede svar på Gaderummet's klage over lukningen. Kommunens svar giver ikke mening. Oprindeligt kunne vi ikke handle, for at rette op på en tilsynskritik, for vi kunne ikke få at vide, hvem det angik. Situationer her 14 måneder efter er den samme. Tænk hvis et hospital fik påbud for ikke at leve op til Brandvedtægterne, og ikke kunne få svar på, hvor de var brudt!

Afsluttende

Det må være evident, at Gaderummet kan få svar på, hvad det har gjort galt, og at der er dokumentation for det fra kommunens side.

Vi mener at kommunen har træneret vores klagesag helt urimeligt, og vi synes ikke længere vi bare kan være tjent med en ny runde hvor kommunen igen trækker tiden og snakker udenom, samtidig med at kommunen ved at tilbageholde vores midler, ødelægger vores arbejde uden grund, og bringer de unges trivsel og velfærd i alvorlig fare.

Med venlig hilsen

Gaderummet
v/
Kalle Birck-Madsen

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialforvaltningen

Kalle Birck-Madsen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

9. januar 2008

Sagsnr.
2007-3785

Dokumentnr.
2007-440215

Svar til Gaderummet på klage modtaget via ombudsmanden

Kære Kalle Birck-Madsen.

Du har i e-mail af 25. oktober 2007 til Ombudsmanden klaget over at Socialforvaltningen ikke har reageret på dit åbne brev af 17. august 2007, hvori du bl.a. beder om identifikation af de "stærkt/alvorligt psykisk syge" om ifølge tilsynsrapporten opholdt sig i Gaderummet under forvaltningens tilsynsbesøg i Gaderummet.

Forvaltningen mener tidligere at have svaret på denne del af dit åbne brev ved besvarelsen af din første henvendelse til Ombudsmanden. Vi vil imidlertid på baggrund af din nye henvendelse gerne udbygge vores oprindelige svar.

Tilsynsrapportens omtale af de psykisk syge unge.

Som grundlag for den videre besvarelse følger hermed en gennemgang af, hvad der står i tilsynsrapporten om de psykisk syge i Gaderummet.

Under "Særligt fokus for tilsynsbesøget" s. 2.

"I perioden fra 2001 til 2003 blev Gaderummet drøftet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget mange gange og der blev nedsat en arbejdsgruppe, der skulle følge Gaderummet på nært hold. Blandt de forhold som indgik var, at unge med psykiske lidelser blev holdt borte fra psykiatrisk behandling på grund af stedets generelle skepsis over for det psykiatriske behandlingssystem".

Under tilbuddets målgruppe, målsætning og brugersammensætning, s. 4 og 5.

"Tilsynet talte med mange af de unge, hvoraf en var 17 år gammel. De fleste af de unge vi talte med tilhørte målgruppen, enkelte var dog efter vores vurdering, svært psykisk syge".

"Påbud: Tilsynet giver påbud om, at der i Gaderummet ikke opholder sig unge under 18 år. At Gaderummet sikrer, at de unge med svære psykiske lidelser kommer i psykiatrisk behandling og ansvaret for de unge deles med H:S."

**Mål- og rammekontoret
for voksne**

Bernstorffsgade 17, 4.
sal
1592 København V

Telefon
3317 3296

Telefax
3317 3260

E-mail
Ti80@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009682840

www.kk.dk

Under Tilrettelæggelse af den samlede indsats over for brugeren. S 8. og 9.

”Samarbejdet med behandlingspsykiatrien er ofte problematisk blandt andet fordi Gaderummet har en anden opfattelse af medicinsk behandling af psykisk sygdom. Nogle unge med psykiske lidelser bliver støttet i ikke at tage medicin. Det er Gaderummets opfattelse, at det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin. Gaderummet har en aftale en gang månedligt med psykiater Henrik Rindom på Hvidovre Hospital.

”Generel vurdering: Samarbejdet med behandlingspsykiatrien er præget af forskellige holdninger til, hvordan psykisk sygdom behandles. De unge psykisk syge oplever derfor modsatrettede behandlingsmetoder, hvilket kan vanskeliggøre resultatet af behandlingen eller man kan risikere, at den unge ingen psykiatrisk behandling får.”

”Påbud: Tilsynet giver påbud om, at Gaderummet tager initiativ til at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien, og at Gaderummet ikke anbefaler de unge at holde op med at tage medicin, uden det er drøftet med en psykiater. Det skal sikres at de unge, der har behov herfor, kommer i psykiatrisk behandling.”

Under brugerens trivsel og dagligdag i tilbuddet, s. 10.

”Vi havde individuelle samtaler med to unge, hvor den ene var alvorligt psykisk syg.”

Forvaltningens bemærkninger til din kritik.

Som der også tidligere er gjort opmærksom på opholdt de to tilsynsmedarbejdere sig mange timer i Gaderummet. De havde samtaler med mange af de tilstedeværende unge foruden med de fleste medarbejdere. Udover de umiddelbare samtaler med grupper af de unge havde medarbejderne særskilte samtaler med 2 af de unge uden tilstedeværelse af andre.

De vurderinger og konklusioner, som tilsynet er nået frem til i deres rapport, er baseret på tilsynets samtaler og observationer i Gaderummet. Det gælder også tilsynets vurdering af, at flere af de unge var psykisk syge. Som tidligere nævnt har de to tilsynsmedarbejdere mangeårig erfaring i kontakt med psykisk syge.

At de unge i tilsynsrapporten er anonymiseret, så de ikke er genkendelige, er i overensstemmelse med almindelig anstændig praksis. Af samme grund kan forvaltningen naturligvis heller ikke

efterfølgende give oplysninger om de pågældendes identitet. I øvrigt spørger tilsynet aldrig efter navn ved samtale med brugere.

Tilsynets vurdering af, at flere af de unge i Gaderummet var psykisk syge, er en relevant oplysning i sammenhængen. Bl.a. fordi det indgik som et væsentligt vilkår for den politiske godkendelse af Gaderummet som projekt, at de psykisk syge unge i Gaderummet fik tilbud om psykiatrisk behandling.

Det skal understreges, at denne oplysning ikke i sig selv kan betragtes som en kritik af Gaderummet. Forvaltningen har hele tiden været klar over, og har også accepteret, at der opholdt sig psykisk syge unge i Gaderummet.

Tilsynets kritik rettede sig imod, at Gaderummet ikke i tilstrækkelig grad havde sikret sig, at de unge med psykisk sygdom kom i psykiatrisk behandling. Efter tilsynets vurdering var årsagen hertil, at der hos medarbejderne i Gaderummet var en anden opfattelse af medicinsk behandling end den, der gælder i behandlingspsykiatrien.

Det er på baggrund af denne vurdering, at tilsynet gav påbud om, at Gaderummet skulle tage initiativ til at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien.

Sammenfattende er der efter forvaltningens opfattelse en god overensstemmelse mellem de beskrevne samtaler og observationer og tilsynets konklusioner. Efter Socialforvaltningens opfattelse giver tilsynsrapporten således et troværdigt og relevant billede af forholdene i Gaderummet.

Endvidere er det forvaltningens opfattelse, at de påbud, som tilsynet har givet vedr. de psykisk syge, er rimelige. Med lidt god vilje fra Gaderummets side kunne påbuddene have været opfyldt – også uden at det havde betydet afgørende ændringer i grundlaget for Gaderummet.

På den baggrund mener forvaltningen ikke, at der er grundlag for den voldsomme kritik tilsynsrapporten.

Venlig hilsen

Lars Gregersen

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammeltorv 22, 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Dato: **28 DEC. 2007**

J.nr.: 2007-4165-000
Sagsbehandler: NA5
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 3

Gaderummet
v/ Kalle Birck-Madsen
Rådmandsgade 60
2200 København N

+ bilag

Vedrørende manglende svar fra Københavns Kommune

Jeg har pr. e-mail den 4. december 2007 og med almindelig post den 7. december 2007 modtaget Deres brev af 3. december 2007. Herefter har jeg den 17. december 2007 modtaget Deres e-mail af 16. december 2007 med bilag, og jeg har den 19. december 2007 modtaget Deres udkast af 16. december 2007 med bilag.

De er utilfreds med at De ikke har fået svar fra Københavns Kommune efter at jeg den 7. november 2007 sendte Deres brev af 25. oktober 2007 med bilag videre til kommunen. Som det fremgår af mit brev af 7. november 2007 til Dem, sendte jeg Deres henvendelse videre til kommunen som en anmodning fra Dem om at kommunen tog stilling til det som De havde anført, jf. de citerede afsnit i mit brev af 7. november 2007 til Dem. De citerede afsnit fra Deres brev af 25. oktober 2007 drejer sig om spørgsmålet om anonyme udtalelser og manglende identifikation af de psykisk syge der ikke var blevet behandlet korrekt af Gaderummet (mit j.nr. 2007-3653-069).

På baggrund af Deres telefonsamtale den 14. december 2007 med en af mine medarbejdere henleder jeg Deres opmærksomhed på at jeg sendte Deres henvendelse af 25. oktober 2007 videre til Københavns Kommune *som en anmodning fra Dem*, dvs. på Deres vegne og ikke som et led i en ombudsmandsundersøgelse af sagen. Der er ikke tale om at kommunen skal svare mig eller orientere mig om svaret til Dem. Jeg skal i øvrigt præcisere at min medarbejder ikke bad Dem indsende bilag, men blot oplyste at det endnu ikke var besluttet hvad der skulle ske i anledning af Deres nye henvendelse (vedrørende manglende svar fra kommunen), herunder hvorvidt det f.eks. ville være nødvendigt at bede Dem indsende bilag.

I dag har jeg sendt et print af Deres e-mails af 3. december og 16. december 2007 (uden bilag) til Københavns Kommune som en anmodning fra Dem om at kommunen fremskynder besvarelsen af det spørgsmål som jeg sendte videre til kommunen den 7. november 2007. Deres henvendelser sendes også videre som en anmodning fra Dem om

at kommunen – medmindre svaret er tæt på at blive afsendt – oplyser Dem om hvornår De kan forvente svar.

Hvis jeg sender et brev fra en borger videre til en myndighed, vedlægger jeg normalt de indsendte bilag. Med hensyn til bilagene til Deres brev af 16. december 2007 går jeg dog ud fra at bilagene er indsendt på baggrund af en misforståelse, og jeg har derfor ikke sendt bilagene til kommunen. Hvis De mener at bilagene bør indgå i kommunens behandling af sagen, henviser jeg Dem til selv at sende bilagene til kommunen.

Jeg henviser i øvrigt til mit brev af 7. november 2007. Jeg gør for en ordens skyld opmærksom på at min bemærkning om at indsende det eller de breve fra Københavns Kommune hvor kommunen havde meddelt Dem at Gaderummet skal afvikles samt tilsynsrapport af 6. november 2006 vedrørende Gaderummet der skulle foreligge i sagen, ikke tog sigte på den situation at De ville klage over at kommunen ikke svarede Dem, men på den situation at De – efter kommunens kommende svar – (på ny) ville klage over selve beslutningen om at lukke Gaderummet og indholdet af kommunens breve til Dem.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i anledning af Deres henvendelser af 3. december og 16. december 2007.

Til orientering vedlægges en folder om ombudsmanden og persondataloven.

Deres bilag vedlægges.

Med venlig hilsen

Hans Gammeltoft-Hansen

Fra: GADERUMMET
Til: "ombudsmanden@ombudsmanden.dk";
cc: "advokatkontoret@rosberg.dk";
Emne: 2007-12-16 Gaderummet. Til Ombudsmanden. Yderligere informationer.doc
Dato: 16. december 2007 20:04:00
Vedhæftede filer: 2007-12-16 Gaderummet. Til Ombudsmanden. Yderligere informationer.pdf
2007-12-16 Gaderummet. Henvendelse til Ombudsmanden, underskrevet, uden bilag.pdf
2007-12-16 Bilagspakke til brev med yderligere informationer til Ombudsmanden.pdf

Angående journal.nr.2007-3653-069.

Fremsende også med post. Alle referencer/bilagshenvisninger er vedhæftet i en samlet fil. Alle links virker, på nær i den underskrevne udgave. I pdf-udgaven har der desværre sneget sig et "udkast" ind, hvilket der bedes set bort fra.

Med venlig hilsen Kalle Birck-Madsen

Ombudsmanden

16. december 2007

Gammeltorv 22

1457 København K

Gaderummet, j.nr.: 2007-3653-069.

Tak for samtalen i fredags vedr. Vores rykker ifm. manglende svar fra Københavns Kommune. Vi var desværre ikke klar over, at der blev startet en ny sag op med vores fremsendelse. Men vi var i den underlige situation, at Københavns Kommune stadig ikke svarede på vores henvendelse, heller ikke efter at Ombudsmanden havde bedt kommunen om at svare.

Vi fremsender derfor det yderligere ønskede materiale, ud fra Ombudsmandens brev af 7.november 2007, som ønskes ifm. en nye henvendelse.

1. November 2007. Genoptryk af faglig artikel et år efter konflikten I papiret beskrives processen omkring tilsynsrapporter fra Det Socialfaglige Tilsyn. Der var én rapport, først i udkast, men som senere – trods indsigelser fra Gaderummet, ved formanden, ved den samlede medarbejdergruppe og ved den daglige leder - uden ændringer i endelig udgave fremsendes til Socialudvalget.
2. Tilsynsrapporten fra 6.november 2006, 3.januaar 2007, og 24.april 2007. Identiske udgaver, trods indsigelser fra Gaderummet.
3. Socialudvalget 2.maj 2007. Beslutningsprotokol. Løsning af

problemer i Gaderummet.

Bilag 1.Gaderummets brev af 18/4 2007 til Socialforvaltningen om
Gaderummets samarbejde med Hvidovre Hospital v/Henrik Rindom.

Bilag 2. Forvaltningens brev til Socialministeriet af 27.04.07 vedr. fortsat
tilskud.

Bilag 3.Socialministeriets svar af 30. april 2007.

Vi fremsender ligeledes vores tidligere klage af 10.juli 2007 over
Socialforvaltningen. Med Ombudsmandens hjælp får vi svar d.5.september
2007 – 2007-09-05 Københavns Kommune. Besvarelse af spørgsmål – men
svaret er helt ufuldstændig på centrale områder og stærkt mangelfyldt på
andre områder. Specielt har kommunen ikke svaret på spørgsmålet om de
”psykisk syge”, som undertegnede skulle have vanrøgtet. Her et år efter er
dette stadig udokumenteret fra Socialforvaltningens side, selvom det var helt
centralt for kommunen i lukningen af Gaderummet. De ”vanrøgtede psykisk
syge” er senere, med udtalelser fra socialborgmester Mikkel Warming, gået
fra 2 i antal til 4 i antal.

Undertegnede bad allerede ved svarebrev af 6.december 2006 på
Tilsynsrapporten om identifikation af de ”vanrøgtede psykisk syge”, men
modsat at få svar, blev udtalelserne herom i udkastet til tilsynsrapport, blot
ophævet til sandhed i den endelige tilsynsrapport af 3.januar 2007, dog med
et følgebrev. Siden er der skrevet en lind strøm af breve og henvendelser til
kommunen, men uden held med svar tilbage på dette helt centrale område.
Vi bedte derfor, og igen via Ombudsmanden, om svar på det resterende og
helt centrale, først i brev af 25.oktober 2007, dernæst via fornyet
henvendelse til Ombudsmanden, brev af 3.december 2007. Og så var det at
jeg ringede, for at høre hvor sagen var henne. Og kunne nu forstå, at det var
blevet til en ny sag i Ombudsmandsinstitutionen. Vi håber vi nu har fået det
hele med i denne eftersendelse.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen, cand.psych.
Forstander Gaderummet

Gaderummet - Regnhuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

Ombudsmanden
Gammeltorv 22
1457 København K

3. december 2007

Gaderummet, j.nr.: 2007-3653-069.

Vi har d. 25. oktober ved brev og mail skrevet til Ombudsmanden. Og har modtaget svar fra Dem i brev af d. 7. november 2007. De skriver, at de har sendt kopi af vores brev videre til Københavns Kommune, med anmodning om at kommunen svarer på det i brevet anførte.

Vi har endnu ikke fået noget svar fra Københavns Kommune på vores henvendelse og vores spørgsmål.

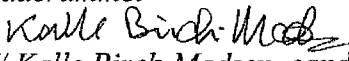
Vi skal bede om at Ombudsmanden igen anmoder Københavns Kommune om et svar, for kommunen har åbenbart ikke besvær med at udforme flere og andre skrivelser til Gaderummet og undertegnede om, at vi skal forlade lokalerne, og dermed lukke vores sag, inden den er undersøgt.

Kommunen har tilbageholdt vores midler siden maj. De vil ikke svare. Vi kan ikke forstå at det skal blive ved med at trække sådan ud.

På forhånd tak.

Med venlig hilsen

Gaderummet

V/ Kalle Birck-Madsen, cand.psych.
Forstander

Fra: Gaderummet-Regnbuen
Til: "ombudsmanden@ombudsmanden.dk";
cc: "advokatkontoret@rosberg.dk";
Emne: 2007-10-25 Gaderummet. Folketingets Ombudsmand.doc
Dato: 25. oktober 2007 20:47:00
Vedhæftede filer: [2007-08-17 Gaderummet. Åbent brev til Socialforvaltningen vedr psykisk syge boere.pdf](#)
[2007-10-25 Gaderummet. Folketingets Ombudsmand.pdf](#)
[2007-10-08 Gaderummet. Invitation til samarbejde.pdf](#)
[2007-10-08 Gaderummet. Brev til forvaltningen Anette Laigaard.doc.pdf](#)
[2007-09-12 NOTER Møde enhedslisten med Mikkel Warming.pdf](#)
[2007-09-05 Københavns Kommune. Besvarelse af spørgsmål.pdf](#)
[2007-08-29 SKandalen der udebliver. Pressemeddelelse fra Gaderummet i dagens anledning.pdf](#)
[2007-10-08 Gaderummet. Invitation til samarbejde.pdf](#)
[2007-10-10 Pressemeddelelse Gaderummet. HVAD DER IKKE KAN FORKLARES, KAN IKKE FORSVARES.pdf](#)
[header.htm](#)

Sendes også med post.

Folketingets Ombudsmand
oktober 2007
Gammeltorv 22
1457 København K

25.

Vedr. klage fra Gaderummet, j.nr: 2007-1859-069.

Vi tillader os hermed at følge op på vores sag, tidligere tilsendt Ombudsmanden. Og hvor Ombudsmandens virke førte til, at der kom svar til Gaderummet fra Københavns Kommune. Det angår svar af 5.september 2007. Socialforvaltningens besvarelse af de via Ombudsmanden fremsendte kritikpunkter vedr. Socialudvalgets beslutning om at afvikle Gaderummet.

Løse ender og talen udenom.

Der er desværre kun løse ender og talen udenom i kommunens svar, specielt på ét punkt, som vi mange gange har rykket for svar på. Og som vi derfor må bede Ombudsmanden om at medvirke til, at Gaderummet kan få svar. Det er et punkt, som vi allerede flere gange direkte har spurgt ind til, jf.:

Åbent brev til Socialforvaltningen i Københavns Kommune. Endnu en anmodning om identifikation af vanrøgtede personer, 17.august 2007, Gaderummet;
Jyllands Posten, Den katastrofale lukning, 1.oktober 2007, Kalle Birck-Madsen;
Skandalen der udebliver, 29.august 2007, Gaderummet; -
men uden held med et svar.

"De stærkt/alvorligt psykisk syge"

Det gælder "de stærkt/alvorligt psykisk syge", som det hævdes, at Gaderummet ved undertegnede er ansvarlig for, ikke skulle have fået den korrekte behandling. Det er fremhævet igen og igen af politikere og i pressen, at "de stærkt/alvorligt psykisk syge" skulle være frataget/frarådet deres medicin i Gaderummet, og at det derfor for socialborgmester Mikkel Warming "kan være endt" skidt. Det påstås ikke af socialborgmesteren, at det ER endt skidt! Kun at det kan ende sådan! Men hvem angår det? Og er det overhovedet en "grund" for noget, når der ikke er fremlagt noget herom, noget sted. Der er intet skriftligt herom.

Disse "de stærkt/alvorligt psykisk syge" optræder i Tilsynsrapporten af 6.november 2006; og der refereres fra foråret 2007 i en lind strøm med meget stærke benævnelser til disse personer fra lokalpolitikere og socialborgmesteren til pressen, hvor deres benævnelse bruges som sandhedskriterium for, at Gaderummet skulle lukkes.

De nævnte "stærkt/alvorligt psykisk syge" skal vel for enhver pris identificeres, så undertegnede - der har behandlingsansvaret - overhovedet gives mulighed for at handle i overensstemmelse med kritikken. Men det skete aldrig i 2006. Og det er så heller ikke sket her i 2007.

En bruger-klage til Ombudsmanden.

Én ung i Gaderummet, der også talte med Tilsynet da de var på besøg i Gaderummet, har også henvendt sig til Ombudsmanden, med ønske om at der blev udvirket et svar på, om det var ham de tog til indtægt for fejlbehandling i Gaderummet, og hvis det ikke var det, så ville han gerne vide hvor hans positive udsagn om Gaderummets arbejde og medicin-politik så var blevet af.

Den unge fra Gaderummet ønskede i sin henvendelse til Ombudsmanden at være anonym til at starte med, da han ikke ønskede at bringe sig i en position en gang til, hvor hans udtalelser kunne fordrejes og bruges mod ham og mod Gaderummet.

Ombudsmanden kunne desværre på dette grundlag ikke tage imod hans klage.

Det må dog være muligt for Gaderummet, at anmode om identifikation af pågældende bruger i Tilsynets materiale – i deres noter! – fx ved at Tilsynet tilkendegav, hvor de i Gaderummets lokaler "observerede" de "stærkt/alvorligt psykisk syge", hvad køn de havde, deres alder, og deres specificerede tilknytning til Gaderummet: gæst, bruger, rådgivningsbruger, boer, ansat, frivillig eller andet.

Kommunens slørede svar.

I kommunens svar på punktet, skrivelse af 5.september 2007, hvem de observerede "stærkt/alvorligt psykisk syge" var, siges det:

"Svar: Forvaltningen stiller sig helt uforstående over for ovenstående kritikpunkt. Det er naturligvis en særdeles relevant oplysning i forbindelse med

tilsynsbesøget, at tilsynet taler med to unge, som de vurderer som psykisk syge. De pågældende er i beskrivelsen anonymiseret så de ikke er genkendelige, hvilket er normal praksis i forbindelse med tilsynsbesøg. Det kan i øvrigt oplyses, at de pågældende tilsynsmedarbejdere har mange års erfaring inden for behandlingspsykiatrien og det socialpsykiatriske område”(s.4)..

Vi mener ikke, at kommunen kan tilsidesætte deres oplysningspligt på dette område. I modsat fald lukkes Gaderummet så på grundlag af anonyme udtalelser, der ikke relaterer sig til vores arbejde - og er det lovligt?

Intrigen eller brødniden.

Gaderummet kan sagtens huske og nemt identificere, hvem der skulle have sagt hvad til Tilsynet - og det er også på den baggrund at Gaderummet hævder, at Tilsynets betragtninger og vurderinger på ingen måde holder. Og vi må derfor spørge hvor de kommer fra.

Både psykiater Henrik Rindom og den frivillige sygeplejerske fra Kirkens Korshær i Hillerødgade har været del af det arbejde, som Tilsynet skulle syne. Har de præsenteret egne private partsinteresser som almeninteresser, altså brugt Tilsynet til at fremme egen vinding? Gaderummet ved det ikke, men i bakspejlet må vi konstatere, at begge parter er trådt frem i ansøgninger fra andre institutioner, der har ønsket at overtage Gaderummet. Lige som psykiateren blev brugt af Socialudvalget d.2.maj 2007 i et foretræde. Og dette til trods for, at han allerede på det tidspunkt var afsløret i et groft dobbeltspil overfor Gaderummet.

I perioden hvor Gaderummet ventede på tilsynsrapporten, september-oktober 2006, var der en vis tumult mellem psykiater Henrik Rindom, bestyrelsesformanden Ole Henriksen (der blev ekskluderet fra Gaderummet i februar 2007), og en skånejobsansat. Der gik fortællinger om, at psykiater Henrik Rindom ville lave sit eget Gaderummet, men på en anden måde end det eksisterende Gaderum, samt at formanden Ole Henriksen ville have den skånejobsansatte fyret, fordi han havde fortalt dette fra psykiater Henrik Rindoms mund. I en efterfølgende samtale udtalte psykiater Henrik Rindom, at det var der ikke noget om. Som han sagde: ”Det kender jeg ikke noget til”. Og fyringen af den skånejobsansatte fra formandens side, blev der heller ikke talt mere om.

Fra intrige til Tilsynsrapport.

Men hvordan kommer sådan nogle private ”aktier/rygter” ind i en tilsynsrapport? Dét vil vi gerne vide. Altså: Hvem er de identificerede ”stærkt/alvorligt psykisk syge”? Og hvis det ikke er de identificerede, da Tilsynet var på besøg, hvordan kommer de egentlig så ind i tilsynsrapporten?

I et så lille hus, med to tydelige tilsynsbesøg, selvfølgelig kan personerne identificeres fra vores side. Og når Tilsynet har noter fra deres besøg, hvad de siger

de har, så vil det være meget nemt at lave en entydig identifikation, også selv om Tilsynet har sløret deres informationer.

Gaderummet og undertegnede har bedt og bedt og bedt om svar på, helt tilbage fra 6.december 2006, hvem "de stærkt/alvorligt psykisk syge" var, men først med Kommunens skrivelse af 5.september 2007 får vi et første svar, men altså også et afvæbnende svar: at de ikke kan identificeres, men at man skal tro på de tilsynsførende, fordi de har mange års erfaring osv.

Gaderummet har også mange års erfaring, på et helt andet niveau, det socialpsykologiske, end hvad de tilsynsførende umiddelbart har kompetence til, og undertegnede har også mange flere års erfaringer, end hvad de Tilsynsførende har. Men det blev ikke taget i betragtning.

Kommunal Pressehetz.

Samtidig dukker det op i pressen - fra marts-april 2007 og frem helt til i dag - og direkte fra Socialborgmester Mikkelt Warming i september 2007, at "de stærkt/alvorligt psykisk syge", der blev identificeret i Tilsynsrapporten fra 6.november 2006, at disse ikke er identiske med to andre identificerede unge, som skulle have fået en vanrøgtelig behandling i Gaderummet. Men som socialborgmesteren udtrykker sig: "Tavshedspligt". Kan det være rigtig, at en socialborgmester kan sige hvad som helst, og når det så ønskes dokumenteret, så pålægger man sig selv en tavshedspligt. Jf. hertil artiklen "Den katastrofale lukning" i Jyllandsposten d.1. oktober 2007, samt referatet af mødet i Enhedslisten d.12.september 2007, hvor socialborgmester Mikkelt Warming fortæller om de "andre" "psykisk syge", som Gaderummet skulle have svigtet, og som er den egentlige grund til, at Gaderummet skulle lukkes, og som altså ikke er identisk med de to stærkt/alvorligt psykisk syge fra Tilsynsrapporten (Referat af ekstra medlemsmøde i Enhedslisten Nørrebro, Medborgerhuset Kapelvej, d.12.september 2007. Udtalelserne fra socialborgmester Mikkelt Warming er ikke senere blevet dementeret, heller ikke efter offentliggørelsen af artiklen "Den katastrofale lukning" i Jyllands Posten d.1. oktober 2007, hvor det direkte nævnes). Socialborgmester Mikkelt Warming indrømmer, at den egentlige grund til at Gaderummet skulle lukkes, ikke blev inkluderet i beslutningsgrundlaget.

Gaderummet og undertegnede sidder tilbage med, at der har været en finger med på vægten et eller andet sted, men som ikke hører hjemme her. Altså at kommunens tilsyn ikke har levet op til sin lovmæssige bestemmelse, men er blevet brugt som et administrativt organ til at fremme nogle kommunale eller private interesser, der ikke har noget med Gaderummet at gøre og med de midler som Gaderummet har fået tildelt fra Socialministeriet.

En overdreven kritik.

Gaderummet og undertegnede bebrejdes forhold som, selv hvis de var sande, ikke har tilstrækkelig karakter til, at en lukning kan begrundes. Nu er de bare ikke

sande! Alligevel er Gaderummet og undertegnede ved navns nævnelse utallige gange blevet skreget ud i pressen som alvorligt svigtende unge, ved ikke at tilbyde dem faglig relevant (medicinsk) behandling.

Det er dog ikke Gaderummet, der - som sine sammenlignelige steder inden for det socialpædagogiske område og indenfor psykiatrien - har dødsfald pga. overdosis, store problemer med vold, og med mange klienter i massivt misbrug af hårde stoffer, finansieret gennem kriminalitet og prostitution. Men problemerne i feltet er ganske ofte belagt med navneforbud, på institutioner, på psykiatere mm., skulle der være sager på dem.

Total retsløs position.

Anonymiseringer - både som Tilsynet hævder skulle gøres og som pressen (og retten) har gjort i mange andre sager for andre uden om os, og for personer og institutioner som vil overtage Gaderummet - placerer Gaderummet i en total retsløs position, når vi end ikke indadtil kan få personerne identificeret.

Vi skal, som sagen står i dag, acceptere Tilsynets vurderinger som indiskutable, trods at de er yderst tvivlsomme, sikkert ikke kommet rigtigt til verden, men i hvert fald stærkt tvistelige ; - Vi skal endvidere også acceptere udtalelserne fra Gaderummets tidligere psykiater, og ligeledes også fra en tidligere frivillig sygeplejerske i Gaderummet som værende sande eller det sidste ord, trods at det viser sig at de selv er part i sagen, og trods at vi kan dokumentere, at deres udtalelserne er usande, kommet til veje på yderst tvivlsomt grundlag, og i flere tilfælde også er direkte løgnagtige.

Vi skal derfor bede Ombudsmanden om endnu en gang at gå ind i vores sag. Vi mener at have ret til et minimum af et svar, og ikke vedvarende talen uden om, med yderligere dæmonisering af os.

Processen, med tab af midler med mere. Og kommunens erstatningsansvar.

Gaderummet og undertegnede oplever mere og mere, at der er ved at komme liv og førlighed på spil for Gaderummets unge. Og at kommunen påtager sig et meget stort erstatningsansvar, hvis ikke der meget hurtigt igen åbnes for vores midler.

1. Vi kan konstatere, at unge fra Gaderummet, der har været i behandling i Gaderummet - og som startede med at være gået i stå i deres behandlingstilbud til anden side, men hvor det er lykkedes med fælles kraft Gaderummet og en kommunal/psykiatrisk institution imellem at bringe store fremskridt med sig - at flere unge er faldet tilbage til det gamle, til psykosen, til behandlingsdommen, til fængslet, misbruget mm. Det skyldes at Gaderummets position som en sikker base for dem, er forsvundet, og trods at vi stadig har haft ressourcer at prioritere i forhold til disse unge, så har det slet ikke været nok. Fleres liv er ved helt at falde på gulvet her – hvis ikke det allerede er sket.

2. Vi kan også konstatere, at mange unge ikke for tiden søger Gaderummet, eller søger ud af Gaderummet. Det er de "stærke unge", som vil respektere, at man ikke kan være i Gaderummet, bo der med mere, og samtidig leve af kriminalitet, hvad man er nødt til, da man ikke finder andre muligheder. Det er en "pæn" støtte at få fra de unge, men den gør bare så ondt.

3. Vi kan også konstatere, for mange af de svageste af vores unge, at vi ikke kan fastholde dem, når de kommer fra andre institutioner eller fra gaden, når vi – modsat tidligere - ikke kan bidrage til deres liv hele vejen rundt. De dropper i lind strøm tilbage, som pige ind i gadeprostitution og stoffer, og som dreng ind i gadekriminalitet og stoffer. Og samtidig nu med kniv skjult i lommen.

De udstødte.

De udstødte unge, som alle snakker om, at der skal gøres noget for, dem ser vi i dag systematisk gå mere og mere i hundene. Det var ikke meget, de havde at gøre med i og med Gaderummet, men det lidt, som de har haft, dét har hidtil været deres redning, og som de har gjort det godt med. Men det er det ikke længere. Vi skal omskabes i et billede fra andre institutioner og personer, som skjuler deres gerninger.

Almeninteresse

Vi mener der er en almeninteresse i, at der gives ærlige og oplysende svar på Gaderummets spørgsmål. Og at det undersøges til bunds, hvordan et ellers uvildigt tilsyn først kan udtale, gentagne gange, at der ingen kritik er, hverken påbudsmæssigt eller henstillingsmæssigt, men så alligevel, efter en påfaldende lang skrive pause på 3 måneder, så alligevel at have alvorlig kritik at udtale, men hvor det så ikke er muligt at dokumentere kritikkens genstand.

A. Som kommunen har behandlet os, så har de i snart ¾ år ikke villet tale med os, men har ignoreret alle henvendelser, trods åbenlyse problemer med sagsbehandlingen. Det har lignet, at Gaderummet skulle sultes ud af lokalerne, men kommunens handlinger har bare holdt og drevet stadigt flere unge ud på gaden, til ingenting som de kommer fra, og helt sikkert til kriminaliteten, stofferne, prostitutionen, volden og psykoserne. Den har også forarmet de resterende unge i Gaderummet ud over en hver rimelig grænse.

B. Så indrømmer kommunen endelig, at deres lukning er tvivlsom, jf. Videoen med kommunens fremmøde i Gaderummet d.2.oktober 2007, og Pressemeddelelsen af 10.oktober 2007 "Hvad ikke kan forklares, kan ikke forsvares". Efter dette møde er det imidlertid lige så umuligt at få kontakt med Københavns Kommune, som om at de nu bruge deres energi på at holde deres egen sag væk fra dem.

Gaderummet har, efter kommunens besøg, skrevet til kommunen med anmodning

om et samarbejde om at løse sagen. Det sker gennem et brev på bestyrelsesniveau,
Invitation til samarbejde, 8.oktober 2007, og gennem et brev fra brugerne af
Gaderummet, Brev til forvaltningen v Anette Laigaard, 8.oktober 2007.

Vi skal bede om en hurtig behandling, så ikke vi som badevand og barn skylles ud,
før den påståede dødsårsag er afklaret.

Med venlig hilsen

Gaderummet

v/

Kalle Birck-Madsen, cand.psych.

Forstander Gaderummet

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammeltorv 22, 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Dato: **19 SEP. 2007**

J.nr.: 2007-3106-000
Sagsbehandler: COU
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 4

Gaderummet-Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N

Vedrørende lukning af den selvejende institution Gaderummet-Regnbuen

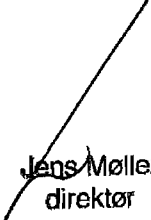
Jeg har den 10. september 2007 modtaget Gaderummet-Regnbuens brev af 31. august 2007 og e-mail af 6. september 2007 med bilag/vedhæftede filer. Jeg har også modtaget Gaderummet-Regnbuens e-mail af 11. september 2007 med vedhæftet fil.

Jeg forstår på henvendelserne at Gaderummet-Regnbuen er utilfreds med endnu ikke at have modtaget svar fra Københavns Kommune på den henvendelse som er omtalt i mit brev af 16. juli 2007, og på en henvendelse til Københavns Kommune, Socialforvaltningen af 17. august 2007.

I dag har jeg sendt en kopi af Gaderummet-Regnbuens henvendelser med bilag/vedhæftede filer videre til Københavns Kommune som en anmodning fra Gaderummet-Regnbuen om at besvarelserne af Gaderummet-Regnbuens henvendelser til Københavns Kommune fremskyndes. Samtidig har jeg meddelt kommunen at jeg går ud fra at kommunen – medmindre sagen er tæt på at blive afsluttet – vil oplyse Gaderummet-Regnbuen om hvor langt sagen er kommet, og så vidt muligt om hvornår den kan ventes afsluttet.

Jeg har bedt Københavns Kommune om at orientere mig om kommunens svar til Gaderummet-Regnbuen.

Med venlig hilsen

Jens Møller
direktør

Fra: socpsyk@post6.tele.dk
Til: Lars.Gregersen@sof.kk.dk; ombudsmanden@ombudsmanden.dk;
Emne: 2007-09-11 Gaderummet. Brev til Lars Gregersen socialforvaltningen - med kopi til ombudsmanden, sags.2007-1859-069
Dato: 11. september 2007 22:23:06
Vedhæftede filer: 2007-09-11 Gaderummet. Brev til Lars Gregersen socialforvaltningen.pdf

Københavns Kommune
Socialforvaltningen
Mål- og rammekontoret for voksne
Bernstorffsgade 17, 4.sal
1592 København V

ATT: Kontorchef Lars Gregersen

11. september 2007

Vedrørende Gaderummet. Manglende svar.

D.17.august 2007 skrev Gaderummet ved undertegnede og bad om svar på henvendelsen inden 10 dage. Brevet var et "Åbent brev til Socialforvaltningen Københavns Kommune" og det havde underoverskriften: "Angående beskyldningerne for misligholdelse af forhold i Gaderummet. Endnu en anmodning om identifikation af vanrøgtede personer".

Jeg kan stadig ikke se, at jeg har fået svar på de 4 spørgsmål, som brevet afsluttes med. Disse er gengivet her:

"1. Kommunens bekræftelse på, at man har modtaget Gaderummets indsigelser og korrektioner til Socialforvaltningens udkast til socialfaglig tilsynsrapport 2006.

2. Hvorledes disse indsigelser og korrektioner er blevet behandlet af forvaltningen, herunder om forvaltningen har søgt at få afklaret de divergerende opfattelser/udsagn. Hvis forvaltningen ikke har fundet grundlag for at afklare denne betydningsfulde usikkerhed om, hvad de faktiske forhold var, skal jeg anmode om en begrundelse herfor.

3. Aktindsigt i de akter, der omhandler Tilsynets interview og grundlaget for vurdering af samtalen med de to unge, der opholdt sig i Gaderummet under Tilsynets besøg.

4. Navnene på de to unge mennesker, der blev interviewet, og som skulle være henholdsvis "svært psykisk syg" og "alvorlig psykisk syg" ".

Jeg ser til frem til at høre fra dem hurtigst muligt.

Med venlig hilsen

*Kalle Birck-Madsen
Gaderummet.*

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialforvaltningen

Gaderummet
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Att.: Kalle Birck-Madsen

05.09.07.

Sagsnr.
2007-3785

Dokumentnr.
2007-303340

Socialforvaltningens besvarelse af de via Ombudsmanden fremsendte kritikpunkter vedr. Socialudvalgets beslutning om at afvikle Gaderummet.

Kære Kalle Birck-Madsen.

Du har på vegne af det tidligere Gaderummet, i brev af 10. juli 2007 fremsendt en række klagepunkter til Ombudsmanden i forbindelse med Socialudvalgets beslutning om at afvikle Gaderummet. Ombudsmanden har videresendt dit brev til Socialforvaltningen.

Socialforvaltningens besvarelse af de enkelte kritikpunkter følger herunder:

• at der er foregået en fejlagtig, mangelfuld og tendentiell behandling af Gaderummets sag på forvaltningsniveau i Københavns Kommune.

Svar. Forvaltningen er ikke enig i denne påstand.

• at forvaltningens tilsynsmyndighed på baggrund af politisk pres fra Dansk Folkeparti og egne partsinteresser har tilrettelagt og udført en tilsynsproces hvor alle retningslinier er fraveget med det formål at undergrave og ødelægge Gaderummets arbejde.

Svar. Forvaltningen må afvise ovenstående. Det indgik som et vilkår i Københavns Kommunes godkendelse af Gaderummet, at tilbuddet var omfattet af Socialforvaltningens socialfaglige tilsynsordning, der indebærer, at forvaltningens tilsynskontor aflægger årlige uanmeldte tilsynsbesøg. Denne ordning gælder også for kommunens egne bo- og dagtilbud.

Tilsynsbesøgene i Gaderummet fandt sted d. 2. juni og 15. august 2006. De to tilsynsbesøg var tilrettelagt i overensstemmelse med tilsynets sædvanlige praksis for sådanne besøg. Tilsynet benyttede sædvanligt fortrykt skema som interviewguide, og gik under besøget frem på samme måde som under andre tilsynsbesøg: Foretog observationer og interviewede de unge, de ansatte og lederen.

**Mål- og rammekontoret
for voksne**

Bernstorffsgade 17, 4. sal
1592 København V

Telefon
33 17 3272

Telefax
33 17 3260

E-mail
E826@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009682840

www.kk.dk

Efterfølgende nedfældede tilsynet sine observationer og resultatet af samtalerne i en skriftlig rapport, som Gaderummet fik til kommentering for så vidt angik rapportens faktuelle indhold.

Der skal i øvrigt gøres opmærksom på, at der i tilsynsrapporten på en række områder også er en positiv omtale af Gaderummet, hvilket bør tages som udtryk for, at tilsynsrapporten havde et sagligt – og upartisk – udgangspunkt.

• at forvaltningen som tilsynsførende myndighed bevidst har forsømt at gribe ind over for Gaderummets bestyrelse og kræve afholdelse af bestyrelsesmøde med mistillidsvotum til formand og bestyrelsesmedlem på dagsordenen.

Svar: Forvaltningen kunne konstatere, at den daværende bestyrelse var valgt i overensstemmelse med den dagældende vedtægt for den selvejende fond Gaderummet/Regnbuen. Forvaltningen fandt derfor ikke på noget tidspunkt anledning til at gribe ind over for bestyrelsen.

• at forvaltningen mod bedre vidende og trods Gaderummets protester har anerkendt og samarbejdet tæt med de 2 ekskluderede personer fra Gaderummets bestyrelse både op til og efter beslutning om lukning (Jf. ovenstående).

Svar: Som nævnt ovenfor kunne forvaltningen konstatere, at medlemmerne af den daværende bestyrelse, herunder de to medlemmer, der hentydes til i klagepunktet, var valgt i overensstemmelse med den dagældende vedtægt for den selvejende fond Gaderummet/Regnbuen. Det var derfor forvaltningens vurdering, at den beslutning, som blev truffet internt i Gaderummet, om at ekskludere de to bestyrelsesmedlemmer ikke kunne tillægges juridisk gyldighed.

Det var netop en væsentlig forudsætning for Københavns Kommune i forbindelse med godkendelsen af Gaderummet, at der blev etableret en uafhængig bestyrelse. Denne forudsætning ville ikke kunne opfyldes, hvis bestyrelsesmedlemmer kunne afsættes, uden om de regler om valg af bestyrelse, som fandtes i vedtægten.

For øvrigt var forvaltningen i dialog med hele bestyrelsen og ikke alene med de to bestyrelsesmedlemmer, der henvises til.

• at forvaltningen har styret informationerne til det politiske udvalg og dermed forårsaget et fejlagtigt beslutningsgrundlag for lukningen.

Svar: Forvaltningen mener ikke at have ”styret” informationerne. Forvaltningen mener at have givet Socialudvalget et grundigt og troværdigt beslutningsgrundlag. Den indstilling som udvalget tog

stilling til på mødet d. 2. maj 2007 skal sammenholdes med den indstilling, som forelå for Socialudvalget på mødet d. 25. april 2007. Der var i denne indstilling givet en meget grundig gennemgang af hele forløbet, og indstillingen var bilagt en lang række bilag, hvori også indgik en række dokumenter, som redegjorde for forholdene set ud fra lederen af Gaderummets synspunkt.

• at forvaltningen har handlet som part i sagen ved overfor udvalget at have nedtonet og ignoreret afgørende juridiske vurderinger fra advokat Knud Foldschack vedr. bestyrelsessubjekt og -kompetence.

Svar: Forvaltningen mener ikke at have nedtonet advokat Knud Foldschacks juridiske vurderinger. Forvaltningen har blot ikke været enig i disse vurderinger. I øvrigt indgik Knud Foldschacks brev som bilag til forvaltningens indstilling til Socialudvalgets møde d. 25. april. 2007.

• at forvaltningen har undladt at informere Gaderummet om en helt afgørende henvendelse fra Hvidovre Hospital, været uvillig til at udlevere kopi af henvendelsen, og da den endelig kom, at have tilbagedateret sit følgebrev med en måned. (Det tilbagedaterede brev er bortkommet, men eksisterer i forvaltningen hos Jens Nielsen).

Svar: Forvaltningen har ikke undladt at informere Gaderummet om Hvidovre Hospitals brev. Der blev informeret mundtligt om brevet på forvaltningens møde med Gaderummets bestyrelse d. 7. marts 2007.

En medarbejder fra Gaderummet bad efterfølgende om at få tilsendt en kopi af brevet, hvilket forvaltningen imødekom. Det er korrekt, at forvaltningens følgebrev er tilbagedateret, idet brevet er dateret d. 4. marts 2007. Der er tale om en beklagelig fejl, hvilket understøttes af, at der i følgebrevet ønskes en god påske, og påsken faldt som bekendt i 2007 i april måned.

• at forvaltningen efter beslutning om lukning har truet medarbejdere og ledelse, via en illegitim bestyrelse, med tab af kontraktmæssige rettigheder og bortvisning.

Svar: Forvaltningen er ikke enig i påstanden. Der er alene truffet de nødvendige foranstaltninger for at implementere den beslutning, som udvalget traf d. 2. maj 2007.

• at forvaltningen via en illegitim bestyrelse har fremsat helt uanstændige svar- og afviklingsfrister.

Svar: Forvaltningen medgiver, at der har været tale om en meget kort afviklingsfrist. Denne skal imidlertid ses på baggrund af den efter udvalgets og forvaltningens vurdering uacceptable situation, der havde udviklet sig omkring Gaderummet. Forvaltningen har sikret sig, at der

findes et midlertidigt tilbud til beboerne, indtil det nye tilbud kan etableres.

• at forvaltningen har handlet som part i sagen og hertil har benyttet sig af sin administrative magt over informationer og processer, herunder socialfagligt tilsyn..

Besvarelse: Forvaltningen mener ikke at handlet på en måde, der kan kritiseres ud fra forvaltningsretlige eller forvaltningsetiske principper. Med hensyn til det socialfaglige tilsyn henvises til besvarelsen under første kritikpunkt.

• at de tilsynshavende i deres rapport udpeger "psykisk syge" på en stemplende og nedværdigende måde — og ikke efterfølgende at ville stille op til afklaring.

Svar: Forvaltningen stiller sig helt uforstående over for ovenstående kritikpunkt. Det er naturligvis en særdeles relevant oplysning i forbindelse med tilsynsbesøget, at tilsynet taler med to unge, som de vurderer som psykisk syge. De pågældende er i beskrivelsen anonymiseret så de ikke er genkendelige, hvilket er normal praksis i forbindelse med tilsynsbesøg. Det kan i øvrigt oplyses, at de pågældende tilsynsmedarbejdere har mange års erfaring inden for behandlingspsykiatrien og det socialpsykiatriske område.

• da Gaderummet-Regnbuen lukkes fra den ene dag til den anden, er kommunen vidende om at mellem 30-50 unge er i intensive psykologforløb. Alligevel bortvises lederen af Gaderummet og mange forløb på sættes på standby med den følge at meget sårbare unge tabes.

Svar: Unge med behov for hjælp til deres sociale problemer har mulighed for at henvende sig til det kommunale beredskab, forankret i Socialcenter Nørrebro, som forvaltningen har etableret i forbindelse med afviklingen af Gaderummet.

• at det må have været klart for kommunen, at de udstukne påbud, som Gaderummet skulle implementere, står i direkte modstrid med grundkonceptet om "socialpsykologisk fristed for udstødte unge", som vi er godkendt til, og med hvilken vi når målgruppen.

Svar: Forvaltningen er ikke enig heri. Der skal i den forbindelse henvises til den projektbeskrivelse, som danner grundlag for Gaderummets etablering, og som vi går ud fra er udtryk for Gaderummets grundkoncept.

Forvaltningen mener ikke ud fra projektbeskrivelsen at kunne udlede at der skulle være en sådan modstrid, som antydnet i klagepunktet. F.eks. at det skulle være strid med projektet, som det er beskrevet, at

der tages hånd om de unges hashmisbrug, eller at der samarbejdes med behandlingspsykiatrien.

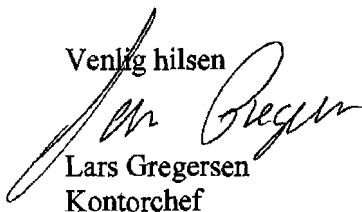
• siden Gaderummet-Regnbuens lukning, den 1. juni 2007, er der fremsendt en forsinket Tilsynsrapport fra Embedslægeinstitutionen, der intet har at udsætte på vores arbejde, heller ikke på det psykiatriske som kommunens Socialfaglige Tilsyn ellers påstår. Rapporten blev fremsendt stærkt forsinket med en bemærkning om at den havde været forlagt.

Svar: Embedslægens tilsynsrapport giver ikke grundlag for at anfægte de observationer og vurderinger, som Socialforvaltningens eget tilsyn har gjort og som efterfølgende er underbygget af Hvidovre Hospitals psykiatriske afdeling. Embedslægeinstitutionen er enig i dette synspunkt.

• der har været Brandtilsyn, som intet havde at bemærke.

Besvarelse. Forvaltningen har ikke på noget tidspunkt hævdet, at der er grundlag for at kritisere, alt hvad der er foregået i Gaderummet. Og derfor er det heller ikke brandforholdene, der ligger til grund for udvalgets beslutning om afvikling af Gaderummet.

Venlig hilsen

Lars Gregersen
Kontorchef

Brevet er sendt i kopi til embedslægen

SOCIALMINISTERIET

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

4. september 2007

Svar på brev om anmodning om indgreb overfor Københavns Kommune

ANL/ J.nr. 2006-475

Kære
Kalle Birck-Madsen

Vi har modtaget dit brev fra 28.august 2007 angående Gaderummet.

I henhold til Storbyaftalen blev Københavns kommune af Socialministeriet tildelt et beløb fra satspuljemidlerne til at støtte projekt Gaderummet.

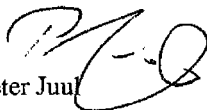
I samme forbindelse blev det fastlagt, at det er Københavns kommunes ansvar at forankre aktiviteten og indgår overenskomst samt føre tilsyn med Gaderummet.

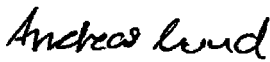
I tilfælde af, at Gaderummet i sin nuværende for bliver nedlagt, er det således Københavns kommunes ansvar at etablere et tilbud på tilsvarende præmisser til den samme målgruppe.

Som sagen forelægger oplyst for Socialministeriet behandler Københavns kommune netop dette spørgsmål nu, og der er således ikke planer om at trække satspuljemidlerne tilbage fra Københavns kommune.

Socialministeriet er ikke driftsansvarlig for Gaderummet og vil derfor ikke vurdere indholdet af den i brevet omtalte tilsynsrapport.

Med venlig hilsen

Peter Juul

/Andreas Lund

Socialforvaltningen
Københavns Kommune
MR-Voksne
Att: Lars Gregersen

17.august 2007

Åbent brev til Socialforvaltningen Københavns Kommune

Angående beskyldningerne for misligholdelse af forhold i Gaderummet.
Endnu en anmodning om identifikation af vanrøgtede personer

Socialforvaltningen for Tilsyn og kvalitet kom d.6.november 2006 med sit udkast til socialfaglig Tilsynsrapport for 2006. Rapporten er [her](#). I tilbagemeldingen fra Gaderummet 6.december 2006 – ved formanden, ved den samlede medarbejdergruppe og ved den daglige leder – gøres det opmærksomt på, at Tilsynsrapporten ikke er retvisende for Gaderummets anerkendte arbejde og at den er fuld af fordrejninger og har mange direkte fejl.

Specifik anmodning fra Gaderummet

Der skrives, som ét af mange punkter, blandt andet følgende, fra undertegnede side:

” Tilsynet refererer samtale med to unge, hvor enkelte dog var ”svært psykisk syge”. En andet sted omtaler Tilsynet en ”alvorlig psykisk syg”. Når Tilsynet mener at kunne skrive sådan om Gaderummets unge, så stiller man også op til videre handlen. Der er behov for, at Tilsynet identificerer den/de pågældende personer, samt fremlægger deres faglige vurderingsgrundlag, så der kan handles på det, og således at de unge der vedvarende har tanker om ”Er det mig, de mener?” kan få lidt hvile, og den pågældende unge en revurdering af indsatsen. Det må tages herfra sammen med den pågældende”.

Ingen oplysninger gives, ingen ændringer foretages af Tilsynet

I sin endelige tilbagemelding 3.januar 2007 medtages Gaderummets svar i rapporten side 2 som ”..modtaget...”, samtidig med at der ikke ændres et komma i det oprindelige udkast. For den endelig rapport, se [her](#).

Fejl og usandheder om Gaderummet gøres til offentlige sandheder

Usandheder, fordrejninger og fejl ophøjes hermed af Tilsynet til ”sandheder om Gaderummets arbejde”, hvilket efterfølgende fører til at store dele af pressen kunne bringe reportager og lave udtalelser om Gaderummet som et ”bosted for stærkt psykisk syge”, hvis ”lægeordinerede medicin tilbageholdes af ledelsen i Gaderummet”.

Se fx bare følgende udpluk [20.juni 2007 Arbejderen. Warming fastholder lukning, 23.maj 2007.Jyllands-Posten. Ensretning er et tab for alle; 09.maj2007 Lokalavisen. Gaderummet lukkes Jyllands-Posten, 25.april 2007, Jyllands-Posten 3.maj 2007, Nyhedsavisen 27.april 2007, Jyllands-Posten 26.april 2007, 24-timer, 25.april 2007 og lægen Thor Grønlykke fra Socialudvalget i TV2Lorry 24.april 2007.](#)

Det har ikke været muligt at imødegå ovenstående fejlagtige udsagn, se fx [Jyllands-Postens afvisning d.27.april 2007](#) af Gaderummets klage. Alt er blevet afvist med henvisning til den oprindelige – og fejlagtige - tilsynsrapport. Henvendelserne til Forvaltningen og til Socialudvalget

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

om samme emne, før den endelige beslutning af Socialudvalget beslutning om at lukke Gaderummet d.2.maj 2007, er blevet ignoreret. Derfor har et samlet Gaderum d.10.juli 2007 klaget til Ombudsmanden, der har bedt kommunen og Socialministeriet om at besvare Gaderummets henvendelser. Så vil Ombudsmanden følge op på det.

En bruger finder sig groft misbrugt, har fået nok og klager til Ombudsmanden over Tilsynet

Frustrationen over at end ikke faktuelle fejl kan ændres i Tilsynets rapport, har ført til, at en bruger af Gaderummet har klaget til Ombudsmanden d.12.august 2007 over Tilsynets behandling af pågældende.

Vedkommende beder Ombudsmanden medvirke til, at Københavns Kommune ved Tilsynet identificerer de psykisk syge, som Tilsynet hævder at have "observeret", og som "skulle være frataget deres lægeordnede medicin". Vedkommende vil gerne have fremlagt dokumentationen herfor. Det er vel meget naturligt.

Gaderummet skal derfor igen bede om, at de omtalte to "svært/alvorlig psykisk syge", som Tilsynet "observerer" i Gaderummet, og som jeg skulle have forsømt ved at fratage dem deres lægeordnede medicin, at disse personer identificeres overfor mig, da det er mit behandleransvar der bekræftes, og hvor jeg uden svar ikke kan handle på de påpegede eventuelle problematiske forhold – og/eller begrunde at der ikke er gjort fejl. Påstanden om fejl ud i det vanrøgtede er i vidt omfang i offentligheden blevet brugt til at lukke Gaderummet, og så tvivl om mine motiver og færdigheder til mit arbejde.

Det jeg anmoder om er følgende:

- 1. Kommunens bekræftelse på, at man har modtaget Gaderummets indsigelser og korrektioner til Socialforvaltningens udkast til socialfaglig tilsynsrapport 2006.
- 2. Hvorledes disse indsigelser og korrektioner er blevet behandlet af forvaltningen, herunder om forvaltningen har søgt at få afklaret de divergerende opfattelser/udsagn. Hvis forvaltningen ikke har fundet grundlag for at afklare denne betydningsfulde usikkerhed om, hvad de faktiske forhold var, skal jeg anmode om en begrundelse herfor.
- 3. Aktindsigt i de akter, der omhandler Tilsynets interview og grundlaget for vurdering af samtalen med de to unge, der opholdt sig i Gaderummet under Tilsynets besøg.
- 4. Navnene på de to unge mennesker, der blev interviewet, og som skulle være henholdsvis "svært psykisk syg" og "alvorlig psykisk syg"

Jeg skal bede om et svar inden for 10 dage.

Med venlig hilsen
Fra et enigt Gaderum
V/ Kalle Birck-Madsen cand.psych.
Daglig leder Gaderummet-Regnbuen

Henvisninger:

20.juni 2007 Arbejderen. Warming fastholder lukning
23.maj 2007 Jyllands-Posten. Ensretning er et tab for alle
09.maj 2007 Lokalavisen. Gaderummet lukkes

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

27.april 2007 Nyhedsavisen. Mistillid til Gaderummet

27.april 2007 Jyllands-Posten. Angående dementi

26.april 2007 Jyllands-Posten Debat. Gaderummet uundværligt

26.april 2007 Jyllands-Posten. Borgmester beskyldes for at holde hånd over bosted

25.april 2007 TV2Lorry. Utraditionelt bosted for unge

25.april 2007 Jyllands-Posten. Kritik af bosted vokser

25.april 2007 24-timer. Kritik af bosted vokser

24.april 2007 TV2-Lorry med Thor Grønlykke fra Socialudvalget i TV2Lorry 24.april 2007

24.april 2007 Jyllands-Posten. Bosted for unge truet

03.januar 2007 Københavns Kommune. Tilsynsrapport for 2.juni og 15.august 2006

07.december 2007 Folgebrev til tilbagemelding til tilsynsrapport, v/ Ole Henriksen, formand

06.december 2006 Kommentar til tilsynsrapport. Sagsnummer 319632 v/ Ole Henriksen

06.december 2007 Tilsynsrapporten set ud fra et medarbejdersynspunkt v/ På vegne af den samlede medarbejdergruppe Fatima Lindegaard Pedersen

06.december 2006 Gaderummets Tilsyn. Tilbagemelding på Tilsynsrapport af 8.november 2006, v/ Kulle Birck-Madsen

08.november 2007 Københavns Kommune. Vedrørende tilsynsrapport på Gaderummet, samt tilsynsrapport på baggrund af tilsynsbesøg 2.juni og 15.august 2006, v/ Carsten Stæhr Nielsen og Karen Elmegaard. Og Tilsynsrapport v/ Elsebeth Hytten og Liselotte Nielsen

Fra: info@gaderummet.dk
Til: "ombudsmanden@ombudsmanden.dk";
Emne: Gaderummet. Til Folketingets Ombudsmand
Dato: 6. september 2007 20:34:00
Vedhæftede filer: [2007-08-28 Gaderummet. Angående økonomiske uhensigtsmæssigheder i Gaderummet.pdf](#)
[2007-08-17 Pressemeddelelse fra Gaderummet.pdf](#)
[2007-08-17 Gaderummet. Åbent brev til Socialforvaltningen vedr psykisk syge boere.pdf](#)
[2007-09-06 Til Folketingets Ombudsmand Gammeltorv 22.pdf](#)
[2007-08-29 SKandalen der udebliver. Pressemeddelelse fra Gaderummet i dagens anledning.pdf](#)
[2007-08-29 Gaderummet til Socialudvalget. Angående psykiatriske bistand.pdf](#)
[2007-09-04 Socialministeriet. Vedr indgreb over for Kbhs Kommune.pdf](#)

Sendes også pr post

Folketingets
Ombudsmand
Gammeltorv
22
1457 København K.

31.august
2007

Vedrørende Gaderummet, j.nr.: 2007-1859-069. Sagsbehandler: MR

I forlængelse af tidligere korrespondance - brev til Københavns Kommune d. 10. juli 2007 med klage over lukningen af Gaderummet, og Deres svar af 16. juli 2007, hvor De sender vores brev videre til Københavns Kommune og Socialministeriet med anmodning om at besvarelsen af vores henvendelser fremskyndes - skal det meddeles, at vi endnu ikke har hørt noget fra Københavns Kommune.

Vi har fået svar fra Socialministeriet, brev af 4.september 2007, hvor der henvises til, at der stadig foregår en sagsbehandling i kommunen, hvorfor Socialministeriet på nuværende tidspunkt ikke kan gå ind i sagen.

I rækken af manglende svar har vi også vores åbne brev, som vi d.17.august 2007 tilsendte kommunen, og hvor vi bad om svar indenfor 10 dage på hvilke personer i Gaderummet, som Tilsynet fra Københavns Kommune, mente at have "observeret" som "alvorlig/stærkt psykisk syge" på deres besøg i sommeren 2006, og hvor Gaderummet senere modtager sønderlemmende kritik fra pressen, fra embedsmænd og fra kommunalpolitikere vedrørende, at vi skulle have "taget medicinen fra dem" – påståede forhold der blev lagt til grund for lukning af Gaderummet.

Men heller ikke på dette brev, med denne helt centrale anmodning, har kommunen ønsket at svare på.

Der har ikke været nogen kontakt tilbage fra kommunen til Gaderummet i snart et halvt år, trods utallige henvendelser fra Gaderummet vedr. de uretmæssige påstande, den mangelfulde sagsbehandling og lukningsbestræbelsen.

Hvor længe skal vi vente på at få svar fra kommunen?

Aktuelt fortsætter kommunen sin afvikling af Gaderummet som om intet er galt. Vi frygter at kommune vil bruge deres usynliggørelse af os ved at postulere, at vi ikke er et retssubjekt, der kan gøre noget krav gyldig - altså at undertegnede, andet personale og alle brugere og boere i Gaderummet bare er et sammenrend af tilfældige mennesker, der ikke har noget legitimt ærinde at gøre i lokalerne på Rådmandsgade 60. Vi oplever os gjort total usynlig - og retsløs.

Vi finder det uanstændigt, at Socialforvaltningen og Socialudvalget på møde d. 29. august 2007 besluttede, at andre organisationer skal overtage Gaderummets lokaler og lave et andet tilbud - uden at der er taget stilling til vores henvendelser om det fejlslagne og mangelfulde grundlag for lukningen af Gaderummet, samt godtgjort hvem de "2 psykisk syge medicinfratagne boere" er. Vi er i en afmægtig position hvor vi kun kan se til at vores sted og arbejde afvikles, uden at vores indsigelser behandles.

Hvor længe er det rimeligt at kommunen ikke svarer, sagsbehandler eller træffer afgørelse på vores henvendelser og dermed fratager os muligheden for at indbringe vores klage over den selv samme kommune for Ombudsmanden til behandling, jf. § 14 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand, om at Ombudsmanden ikke kan behandle klager over forhold der kan indbringes for en højere forvaltningsmyndighed før denne myndighed har truffet afgørelse.

Da Københavns Kommune stadig ikke har svaret på vores henvendelser, og bliver ved med at søge at overtage Gaderummet – ved at give os væk til anden side, og dét uden at spørge - beder vi Ombudsmanden om at foretage sig yderligere i sagen, således at Gaderummets tilbud ikke fjernes på et uretmæssigt grundlag, så Gaderummets brugere må vende tilbage til gaden eller det intet, de kom fra. Det er ikke fair overfor de unge marginaliserede borgere i vores samfund, som med Gaderummet fik mulighed for at komme videre – hvad de unges tidligere institutioner ikke havde formået.

Med venlig hilsen
Gaderummet-Regnbuen

Kalle Birck-Madsen, daglig leder

Bilag vedhæftet:

2007-09-04 Socialministeriet. Vedr. indgreb over for Københavns Kommune

2007-08-29 Gaderummet. Skandalen der udebliver. Pressemeddelelse fra Gaderummet i dagens anledning

2007-08-29 Gaderummet til Socialudvalget angående psykiatrisk bistand

2007-08-28 Gaderummet til Socialforvaltningen angående økonomiske uhensigtsmæssigheder i Gaderummet

2007-08-17 Pressemeddelelse fra Gaderummet: Udsatte unge drager Københavns Kommune til ansvar

2007-08-17 Gaderummet. Åbent brev til Socialforvaltningen vedrørende psykisk syge boere

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammeltorv 22, 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

16 JULI 2007

Dato:

J.nr.: 2007-1859-069
Sagsbehandler: MR
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 6

Gaderummet
Rådmandsgade 60
2200 København N

+ bilag

Vedrørende lukning af den selvejende institution Gaderummet-Regnbuen

Jeg har modtaget Gaderummet-Regnbuens brev af 10. juli 2007 med bilag.

Af brevet fremgår bl.a.:

”...

Som oplyst tidligere, ved tilsendt kopi, er en klage over lukningen sendt til Socialministeriet som via Satspuljen finansierer Gaderummets drift og virke. Vi har endnu ikke fået svar endnu, men tiden løber hurtigt ud. Vi har endvidere af Københavns Kommune udbedt os en redegørelse over den foretagne sagsbehandling og sagsfremstilling, men uden reaktion.

...”

Jeg har i dag sendt kopi af Gaderummet-Regnbuens brev af 10. juli 2007 videre til Socialministeriet og Københavns Kommune. Brevet er sendt som en anmodning fra Gaderummet-Regnbuen om at besvarelsen af institutionens henvendelser fremskyndes. Brevet er også sendt således at det anførte i institutionens brev af 10. juli 2007 kan indgå i grundlaget for myndighedernes sagsbehandling.

Som anført i mit brev af 1. juni 2007, kan ombudsmanden ikke behandle klager over forhold der kan indbringes for en højere forvaltningsmyndighed før denne myndighed har truffet afgørelse (§ 14 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand).

Jeg anser det derfor for mest korrekt at bede Gaderummet-Regnbuen om at afvente besvarelsenerne fra Socialministeriet og Københavns Kommune før der tages stilling til om der er grundlag for at rette henvendelse til mig angående sagen.

Afslutningsvis skal jeg gøre opmærksom på at reglerne i ombudsmandsloven ikke giver mig mulighed for at tillægge en klage opsættende virkning.

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

2

På det foreliggende grundlag foretager jeg mig ikke mere i anledning af henvendelsen fra Gaderummet-Regnbuen.

De indsendte bilag vedlægges.

Med venlig hilsen

Hans Gammeltoft-Hansen

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk www.tv.gaderummet.tv

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

Ombudsmanden
Gammeltorv 22
1457 København K

Den 10. juli 2007

Anmodning om hastebehandling af klage over Københavns Kommunes lukning af Den selvejende Institution, Gaderummet-Regnbuen.

Den selvejende Institution Gaderummet-Regnbuen er et prisbelønnet socialpsykologisk fristed for udstødte unge, og unge hjemløse (www.nygaderum.dk). Gaderummet arbejder anderledes end de kommunale institutioner og har siden 1996 haft stor succes med sit arbejde med de allersvageste i samfundet. Mange hundrede unge har fået hjælp igennem årene. Stedet er brugerstyret og baseret på fællesskab og tillid og døren er altid åben – helt konkret. Medarbejdere og ledelse besidder omfattende klinisk psykologiske behandlingskompetencer og der arbejdes konsekvent på den unges præmisser. De anvendte pædagogiske principper er: total åbenhed og invitation til samarbejde om det, den unge finder vigtigt.

Socialudvalget i Københavns Kommune, der er tilsynsførende myndighed (bilag 1), besluttede 2. maj 2007 at tilbagetrække godkendelsen af Gaderummet og stoppe for udbetaling af drifts- og lønmidler fra 1. juni 2007. Alle medarbejdere er afskediget og den daglige leder bortvist. Grundlaget for denne beslutning er meget problematisk, og qua sagens alvor vi ser os nødsaget til at bede Ombudsmanden gå ind i sagen.

Som oplyst tidligere, ved tilsendt kopi, er en klage over lukningen sendt til Socialministeriet som via Satspuljen finansierer Gaderummets drift og virke. Vi har ikke fået svar endnu, men tiden løber hurtigt ud. Vi har endvidere af Københavns Kommune udbedt os en redegørelse over den foretagne sagsbehandling og sagsfremstilling, men uden reaktion.

Vi skal anmode Ombudsmanden om at sagen hastebehandles og at behandlingen får opsættende virkning på den videre afvikling af Gaderummet.

Vi vil gerne som Gaderummets medarbejdere og ledelse klage over at forvaltningen i Københavns Kommune konsekvent har fraveget centrale forvaltningsretlige principper og har begået magtmisbrug og embedsforsømmelse:

- at der er forgået en fejlagtig, mangelfuld og tendentiell behandling af Gaderummets sag på forvaltningsniveau i Københavns Kommune. (Bilag 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23).
- at forvaltningens tilsynsmyndighed på baggrund af politisk pres fra Dansk Folkeparti og egne partsinteresser har tilrettelagt og udført en tilsynsproces hvor alle retningslinier er fraveget med det formål at undergrave og ødelægge Gaderummets arbejde (bilag 26).
- at forvaltningen som tilsynsførende myndighed bevidst har forsømt at gribe ind over for Gaderummets bestyrelse og kræve afholdelse af bestyrelsesmøde med

mistillidsvotum til formanden og et bestyrelsesmedlem på dagsordenen (Bilag 28, 12, 9, 7, 13, 29, 32, 33, 34, 35, 36).

- at forvaltningen mod bedre vidende og trods Gaderummets protester har anerkendt og samarbejdet tæt med de 2 ekskluderede personer fra Gaderummets bestyrelse både op til og efter beslutning om lukning (Jf. ovenstående).
- at forvaltningen har styret informationerne til det politiske udvalg og dermed forårsaget et fejlagtigt beslutningsgrundlag for lukningen (Bilag 19).
- at forvaltningen har handlet som part i sagen ved overfor udvalget at have nedtonet og ignoreret afgørende juridiske vurderinger fra advokat Knud Foldschack vedr. bestyrelsessubjekt og –kompetence (Bilag 15).
- at forvaltningen har undladt at informere Gaderummet om en helt afgørende henvendelse fra Hvidovre Hospital¹, været uvillig til at udlevere kopi af henvendelsen, og da den endelig kom, at have tilbagedateret sit følgebrev med en måned. (Bilag 14, 20. Det tilbagedaterede brev er bortkommet, men eksisterer i forvaltningen hos Jens Nielsen).
- at forvaltningen efter beslutning om lukning har truet medarbejdere og ledelse, via en illegitim bestyrelse, med tab af kontraktmæssige rettigheder og bortvisning (Bilag 33,32).
- at forvaltningen via en illegitim bestyrelse har fremsat helt uanstændige svar- og afviklingsfrister (Bilag 28, 29, 34).
- at forvaltningen har handlet som part i sagen og hertil har benyttet sig af sin administrative magt over informationer og processer, herunder socialfagligt tilsyn (Bilag 2, 3, 4).
- At de tilsynshavende i deres rapport udpeger ”psykisk syge” på en stemplende og nedværdigende måde – og ikke efterfølgende at ville stille op til afklaring (Bilag 2).
- Da Gaderummet-Regnbuen lukkes fra den ene dag til den anden, er kommunen vidende om at mellem 30-50 unge er i intensive psykologforløb. Alligevel bortvises lederen af Gaderummet og mange forløb på sættes på standby med den følge at meget sårbare unge tabes.
- at det må have været klart for kommunen, at de udstukne påbud, som Gaderummet skulle implementere, står i direkte modstrid med grundkonceptet om ”socialpsykologisk fristed for udstødte unge”, som vi er godkendt til, og med hvilken vi når målgruppen. (Bilag 1).

Siden Gaderummet-Regnbuens lukning, den 1. juni 2007, er der

- fremsendt en forsinket Tilsynsrapport fra Embedslægeinstitutionen, der intet har at udsætte på vores arbejde, heller ikke på det psykiatriske som kommunens Socialfaglige Tilsyn ellers påstår. Rapporten blev fremsendt stærkt forsinket med en bemærkning om at den havde været forlagt. (Bilag 37).
- Der har været Brandtilsyn, som intet havde at bemærke. (Bilag 42).

¹ I Gaderummet-Regnbuens samarbejde med Københavns Kommune indgår en samarbejdsaftale med psykiater Henrik Rindom, Hvidovre Hospital. Den kritik han fremsætter i sin skrivelse til København Kommune er udokumenteret. I de knap to år, Henrik Rindom er kommet i huset findes der ingen optegnelser over hans praktiske virke. Hvidovre Hospital har modtaget et årligt honorar på kr. 100.000 for Henrik Rindoms service.

- Der forelægger et revideret og godkendt regnskab for regnskabsåret 2006, hvortil Revisor intet havde at bemærke, hvilket der i øvrigt aldrig har været. (Bilag 43).
- At tre måneder efter at den daglige leder er bortvist, kontaktes han af kommunen og bedes aflægge regnskab. (Bilag 44).

Vi beder om, at sagen må blive belyst og behandlet på et objektivi grundlag, og at beslutningen om Gaderummets fremtid træffes på baggrund af sagens faktiske forhold.

Med venlig hilsen

Gaderummet v/ Kalle Birck-Madsen
Husmødet 10.juli 2007

Bilagsliste

Bilag 1	23. december 2005: Københavns Kommunes godkendelse.
Bilag 2	8. november 2006: Udkast til Tilsynsrapport
Bilag 3	7. december 2006: Gaderummets Bestyrelse, Den daglige leder og medarbejdernes tilbagemelding på Tilsynsrapport.
Bilag 4	3. januar 2007: Endelig Tilsynsrapport.
Bilag 5	4. januar 2007: Skrivelse fra Kalle Birch-Madsen til Socialministeriet, der takker for skrivelse af 19. december 2006, hvor ministeriet meddeler at de ikke vil blande sig i Tilsynsstriden.
Bilag 6	9. januar 2007: Referat af møde omkring Tilsynsrapporten mellem forvaltningen og Gaderummet den 12. december 2006. Vedlagt Bestyrelsesmedlem Maya Thistedes referat fra 12. december 2006.
Bilag 7	15. januar 2007: Skrivelser fra Bestyrelsesformand Ole Henriksen, der fører til et mistillidsvotum fra medarbejdergruppen.
Bilag 8	25. januar 2007: Endelig godkendelse af Den selvejende institution Gaderummet-Regnbuen fra Civilretsstyrelsen.
Bilag 9	25. januar 2007: Mistillidsvotum til

	Bestyrelsesformanden.
Bilag 10	28. januar 2007: E-mailkorrespondance mellem bestyrelsesmedlemmer Maya Thisted og Laue Traberg Smidt.
Bilag 11	28. januar 2007: Paladsfuseren i Gaderummet, Generalforsamling i den nye Bestyrelse, der afsætter Bestyrelsesformand Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt.
Bilag 12	28. februar 2007: Generalforsamlingsudtalelse fra den gamle Bestyrelse.
Bilag 13	2. marts 2007: E-mail fra Revisor Finn Nielsen, der dementerer ekskluderet bestyrelsesmedlem Laue Traberg Smidts udmeldinger til Københavns Kommune om Gaderummets økonomiske uføre.
Bilag 14	2. marts 2007: Skrivelse fra Psykiatrisk afdeling Hvidovre, Henrik Rindom, der afbryder samarbejdet med Gaderummet.
Bilag 15	23. marts 2007: Skrivelse fra advokat Knud Foldschack til Københavns Kommune, vedr. Gaderummet.
Bilag 16	29. marts 2007: Referat af møde mellem København Kommune, Gaderummets leder Kalle Birch-Madsen og Advokat Knud Foldschack.
Bilag 17	18. april 2007: E-mail fra Gaderummet til Socialudvalgsmedlemmerne i Københavns Kommune omkring Bestyrelsen.
Bilag 18	18. april 2007: Redegørelse omkring unge danskere med anden etnisk baggrund der blev anholdt under razzia i Gaderummet den 3. marts 2007.
Bilag 19	18. april 2007: Dagsorden for ordinært møde i Socialudvalget, Københavns Kommune.
Bilag 20	18. april 2007: Gaderummets redegørelse for samarbejdet med psykiater Henrik Rindom.
Bilag 21	24. april 2007: E-mail til Socialudvalget fra en bruger.
Bilag 22	25. april 2007: Skrivelse til Jyllandsposten omkring forkerte oplysninger i pressen.
Bilag 23	25. april 2007: Skrivelse til Socialudvalget i

	Københavns Kommune, vedr. socialudvalgsmedlem Thor Grønlykkes udtalelser i pressen.
Bilag 24	25. april 2007: Skrivelse til Socialudvalget fra brugere og personale.
Bilag 25	30. april 2007: Forsøg på mediedækning omkring Gaderummets situation med oplæg sendt til Deadline og aftenshowet.
Bilag 26	2. maj 2007: Socialforvaltningens svar på henvendelse vedr. Gaderummet fra Louise Frevert.
Bilag 27	6. maj 2007: Skrivelse fra Gaderummet som reaktion på lukningen.
Bilag 28	14. maj 2007: Referat af møde mellem Forvaltningen og Gaderummets Bestyrelse.
Bilag 29	16. maj 2007: Referat af Bestyrelsesmøde.
Bilag 30	22. maj 2007: Skrivelse til Socialministeriet fra Daglig leder, Kalle Birch-Madsen med anmodning om frigivelse af midler.
Bilag 31	29. maj 2007: E-mail med oplysninger omkring løn – og personaleforhold til deponering i Socialministeriet.
Bilag 32	29. maj 2007: Skrivelse fra Ole Henriksen til Gaderummets daglige leder Kalle Birch-Madsen, hvor han bortvises.
Bilag 33	29. maj 2007: Opsigelse af de enkelte medarbejdere fra ekskluderet bestyrelsesformand, Ole Henriksen.
Bilag 34	29. maj 2007: Hurtigt referat af Bestyrelsesmedlem Maya Thisted ved den illegitime Bestyrelses møde på Forvaltningen. Vedlagt: Dagsorden og e-mail fra medlem Stella Sørensen, der straks træder ud af Bestyrelsen.
Bilag 35	30. maj 2007: E-mail fra daglig leder, Kalle Birch-Madsen til Ole Henriksen omkring bortvisningen.
Bilag 36	31. maj 2007: Skrivelse til Borgmester Mikkel Warming, ang. Bortvisningen af leder Kalle Birch-Madsen.
Bilag 37	7. juni 2007: Tilsynsrapport fra Embedslægeinstitutionen.
Bilag 38	14. juni 2007: Klage over lukning af Gaderummet fra tidligere

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk www.tvgaderummet.tv

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

	Bestyrelsesmedlem Stella Sørensen.
Bilag 39	17. juni 2007: Åbent brev fra pårørende til borgmester Mikkel Warming.
Bilag 40	19. juni 2007: E-mail til Socialudvalgsmedlem Frank Hedegaard fra bruger Peter Mosegaard.
Bilag 41	20. juni 2007: Beslutningsprotokol fra Socialudvalgsmøde.
Bilag 42	22. juni 2007: Brandtilsynsrapport
Bilag 43	3.juli 2007: Regnskabsaflæggelse samt revideret regnskab for 2006. Se hjemmesiden for hele regnskabet.

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammeltorv 22, 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

- 5 JULI 2007

Dato:

J.nr.: 2007-1859-069
Sagsbehandler: MR/EV
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 4

Gaderummet
Rådmandsgade 60
2200 København N

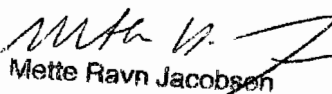
Vedrørende Gaderummet

Jeg har modtaget Deres e-mail af 28. juni 2007.

Jeg beder Dem om inden 4 uger at præcisere Deres klagepunkter og indsende de bilag som De mener har betydning for sagen.

Hvis jeg ikke modtager præciseringen og bilagene inden 4 uger, foretager jeg mig ikke mere i sagen.

Med venlig hilsen
for ombudsmanden

Mette Ravn Jacobsen

Fra: Gaderummet-Regnbuen
Til: ombudsmanden @ ombudsmanden . dk;
Emne: Gaderummet; j.nr.2007-1859-069
Dato: 28. juni 2007 16:40:37

Til Folketingets Ombudsmand,
J.nr. 2007-1859-069
Sagsbehandler: MR
Vedrørende Gaderummet

Vi beklager at skulle meddele at vi ikke nåede at præcisere klagepunkterne indenfor den angivne tidsramme, grundet arbejdspress og sagens omfang. Vi er i gang med at udarbejde den sidste del af vores skrivelse, som vil blive sendt til Dem en af dagene sammen med alle bilag.

Med venlig hilsen
på Gaderummets vegne
Alina Djakowska, cand. phil

Fra: Kalle Birck-Madsen
Til: sm@sm.dk; ombudsmanden@ombudsmanden.dk;
Emne: 2007-05-29 Socialministeriet med kopi til Ombudsmanden
Dato: 29. maj 2007 11:48:12
Vedhæftede filer: [2007-05-29 Lønsedler for alle feb-april 2007.pdf](#)
[2007-05-28 Ansættelseskontrakter, ej for Kalle, Lars i flexjob og Tai-Chi-lærer.pdf](#)
[2007-05-29 Bogføringsliste Total jan-april 2007.pdf](#)
[2007-05-29 Lønregnskab for maj 2007, ikke bogført.pdf](#)
[2007-05-29 Lønsedler april 07, NB. for Pia ansat i perioden og minus Lars i flexjob.pdf](#)

Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

29. maj 2007

Kopi til Ombudsmanden

Gaderummet. Deponering af papirer angående ansættelser og lønforhold.

I forlængelse af tidligere skrivelse af 22.maj 2007 - hvor der anmodes om indgreb overfor Københavns Kommunes forsøg på nedlukning af Gaderummet - fremsendes hermed papirer vedrørende ansættelser, lønforhold, samt den forestående lønudbetaling for maj måned, som aktuelt ikke kan effektueres her pr.1.juni 2007. Disse papirer ønskes i Depot i ministeriet indtil Københavns Kommunes forvaltnings ageren i sagen er blevet belyst.

Papirerne fremsendes til Depot hos Dem, da de er bedt udleveret af de af kommunen udpegede personer, men af os ekskluderede bestyrelsesformand Ole Henriksen, og ditto bestyrelsesmedlem advokat Laue Traberg Smidt, og til deres illegitime påtænkte afvikling af Gaderummet, herunder af den nuværende personalegruppe pr 1.juni 2007.

Anvendelsen af dokumenterne i den nuværende kontekst i Københavns Kommune vil kunne føre til, at det civile arbejde i Gaderummet ødelægges på et illegitimt grundlag. Ved at nægte udbetaling af driftstilskud pr.31.maj 2007, sættes foreningen Gaderummet i en tilstand af kommende konkurs, men det er ingen automatik.

Vi finder at der er sket alvorlige brud på forvaltningsretlige principper, hvorfor dette brev samtidig tilstiles Ombudsmanden med anmodning om hastebehandling. Forvaltningen har givet mangelfulde, fejlagtige og tendentielle oplysninger til Socialudvalget, som uantastet vil føre til ekspropriation af et mangeårigt velfungerende socialt og psykologisk arbejde. Det er påfaldende, at afviklingen søges gennemført af forvaltningen på under en måned igennem urimelige tidsfrister baseret på trusler, hvor alle – brugere, boere og personale – tages som gidsler.

Genåbning af tilskudsaftale

Fonden Gaderummet-Regnbuen eller Initiativgruppen Gaderummet – for at nævne en afgørende juridisk kontrovers - kan gå konkurs i tiden efter 1. juni 2007, hvis kommunens tilskud udebliver d.31.maj 2007.

Udebliver det **ikke**, kan arbejdet stadig fortsætte uden tab for nogen eller noget. Men den professionelle bestyrelse for huset må så genopbygges, og alt ligger lige for at det kan lade sig gøre. Også at gennemgå hvad der er foregået, hvad Gaderummet og undertegnede har ønsket også på regnskabsniveau.

Der er i skrivende stund endnu ikke noget, der har lidt overlast. Det samlede personale har da også fortsat deres arbejde som hidtil. Men huset oplever et ryk ind af nye brugere, overvejende fra gaden.

Med venlig hilsen

*På vegne af et samlet Gaderum
Kalle Birck-Madsen*